GÜÇ ELEKTRONİĞİ

- 1. Güç Elektroniğinin Kapsamı ve Uygulamaları
- 2. Temel Yarı İletken Güç Elemanları
- 3. Diğer Yarı İletken Güç Elemanları
- 4. Güç Elemanlarının Karşılaştırılması
- 5. AC-DC Dönüştürücüler / Doğrultucular
- 6. AC-AC Dönüştürücüler / AC Kıyıcılar
- 7. DC-AC Dönüştürücüler / İnverterler
- 8. DC-DC Dönüştürücüler / DC Kıyıcılar
- 9. Güç Elemanlarında Kayıplar ve İsinma
- 10. Temel Yarı İletken Kontrol Elemanları
- 11. Güç Elektroniğinde Temel Kontrol Düzenleri
- 12. Güç Elektroniğinde Temel Koruma Düzenleri

1. GÜÇ ELEKTRONİĞİNİN KAPSAMI ve UYGULAMALARI

A) GÜÇ ELEKTRONİĞİNİN TANIM ve KAPSAMI

GÜÇ ELEKTRONİĞİNİN TANIMI

Güç Elektroniği, temel olarak yüke verilen enerjinin kontrol edilmesi ve enerji şekillerinin birbirine dönüştürülmesini inceleyen bilim dalıdır. Güç Elektroniği, Elektrik Mühendisliğinin oldukça cazip ve önemli bir bilim dalıdır. Güç Elektroniği, temel olarak Matematik ve Devre Teorisi ile Elektronik bilgisi gerektirir.

YÜKE VERİLEN ENERJİNİN KONTROLÜ

Yüke verilen enerjinin kontrolü, enerjinin açılması ve kapanması ile ayarlanmasını içerir.

1. Statik (Yarı İletken) Şalterler

- a) Statik AC şalterler
- b) Statik DC şalterler

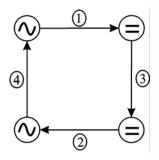
2. Statik (Yarı İletken) Ayarlayıcılar

- a) Statik AC ayarlayıcılar
- b) Statik DC ayarlayıcılar

ENERJİ ŞEKİLLERİNİN BİRBİRİNE DÖNÜSTÜRÜLMESİ

Elektrik enerji şekillerini birbirine dönüştüren devrelere genel olarak **Dönüştürücüler** adı verilir. **Dört temel dönüştürücü** vardır. Bu dönüştürücüler aşağıdaki diyagramda özetlenmiştir.

Dönüştürücüler

Dönüştürücülerde kullanılan kısaltmalar

DC: Doğru Akım şeklindeki elektrik enerjisi **AC**: Alternatif Akım şeklindeki elektrik enerjisi

U_d: DC gerilim (ortalama değer)

U: AC gerilim (efektif değer)

F : Frekansq : Faz sayısı

1. AC-DC Dönüştürücüler / Doğrultucular, Redresörler

$$\begin{array}{ccc} AC & \xrightarrow{Enerji} & DC \\ U, f, q & & & & U_d \end{array}$$

Temel Özellikleri

- Doğal komütasyonludur.
- Tristör ve diyotlarla gerçekleştirilir.

Başlıca Uygulama Alanları

- DC motor kontrolü
- Akümülatör şarjı
- Galvano teknikle kaplama
- DC gerilim kaynakları

2. DC-AC Dönüştürücüler / İnverterler, Eviriciler

$$\begin{array}{ccc} DC & \xrightarrow{Enerji} & AC \\ U_d & & & U, f, q \end{array}$$

Temel Özellikleri

- Zorlamalı komütasyonludur.
- Yüksek güç ve düşük frekanslarda SCR kullanılır.
- Orta güç ve orta frekanslarda BJT kullanılır.
- Düşük güç ve yüksek frekanslarda MOSFET kullanılır.
- Ayrıca, diğer güç elemanları,
- GTO yüksek güç ve düşük frekanslarda,
- IGBT ortanın üzerindeki güç ve frekanslarda,
- MCT yüksek güç ve orta frekanslarda kullanılmaktadır.

Başlıca Uygulama Alanları

- AC motor kontrolü
- Kesintisiz güç kaynakları
- Endüksiyonla ısıtma sistemleri
- Yüksek gerilim DC taşıma sistemleri
- AC gerilim kaynakları

3. DC-DC Dönüştürücüler / DC Kıyıcılar

$$\begin{array}{ccc} DC & \xrightarrow{Enerji} & DC \\ U_{d1} & & & U_{d2} < U_{d1} \end{array}$$

Temel Özellikleri

- Zorlamalı komütasyonludur.
- Eleman seçimi inverterdeki gibidir.

Başlıca Uygulama Alanları

- DC motor kontrolü
- Akümülatör şarjı
- DC gerilim kaynakları

4. AC-AC Dönüştürücüler / AC Kıyıcılar, Doğrudan Frekans Dönüştürücüler

AC Kıyıcılar

AC
$$U_{1}, f_{1}, q_{1} \xrightarrow{\text{Enerji}} \text{AC}$$

$$U_{2}, f_{2}, q_{2}$$

$$\begin{cases} f_{1} = f_{2} \\ q_{1} = q_{2} \end{cases} \Rightarrow U_{1} \rightarrow U_{2} \qquad \text{AC KIYICI / FAZ KESME DEVRESI}$$

Temel Özellikleri

- Doğal komütasyonludur.
- Tristör ve triyaklarla gerçekleştirilir.

Başlıca Uygulama Alanları

- Omik yüklerde güç kontrolü, temel olarak ısı ve ışık kontrolu
- Vantilatör karakteristikli yükleri (fan, pompa, ve kompresör gibi) tahrik eden düşük güçlü AC motor kontrolü

Doğrudan Frekans Dönüştürücüler

$$\left. \begin{array}{l} f_1 \neq f_2 \\ q_1 \neq q_2 \\ U_1 \neq U_2 \end{array} \right\} \Rightarrow U_1, f_1, q_1 \to U_2, f_2, q_2 \quad \text{ DOĞRUDAN FREKANS DÖNÜŞTÜRÜCÜ}$$

Temel Özellikleri

- Doğal komütasyonludur.
- Tristörlerle gerçekleştirilir.
- Düşük hızlarda kontrol imkanı sağlar.

Başlıca Uygulama Alanları

• Çok düşük devirlerde çalışan ağır iş makinalarının (yol kazma, taş kırma, maden çıkarma makinaları gibi) kontrolü

B) GÜÇ ELEKTRONİĞİNİN ENDÜSTRİYEL UYGULAMALARI

Güç Elektroniğinin **statik** ve **dinamik** temel endüstriyel uygulama alanları ile diğer önemli **endüstriyel uygulama alanları** aşağıdaki gibi sıralanabilir.

1. Temel Statik Uygulamalar

- Kesintisiz Güç Kaynakları (KGK, UPS)
- Anahtarlamalı Güç Kaynakları (AGK, SMPS)
- Rezonanslı Güç Kaynakları (RGK, RMPS)
- Endüksiyonla Isıtma (EI, EH)
- Elektronik Balastlar (EB, EB)
- Yüksek Gerilim DC Taşıma (YGDCT, HVDC)
- Statik VAR Kompanzasyonu (SVK, SVC)

2. Temel Dinamik Uygulamalar

- Genel Olarak DC Motor Kontrolü
- Genel Olarak AC Motor Kontrolü
- Sincap Kafesli (Kısa Devre Rotorlu) Asenkron Motor Kontrolü
- Bilezikli (Sargılı Rotorlu) Asenkron Motor Kontrolü
- Lineer Asenkron Motor Kontrolü
- Senkron Motor Kontrolü
- Üniversal Motor Kontrolü
- Adım Motoru Kontrolü
- Relüktans Motor Kontrolü

3. Diğer Önemli Uygulamalar

- Aydınlatma ve Işık Kontrolü Sistemleri
- Isıtma ve Soğuma Sistemleri
- Lehim ve Kaynak Yapma Sistemleri
- Eritme ve Sertlestirme Sistemleri
- Eleme ve Öğütme Sistemleri
- Asansör ve Vinç Sistemleri
- Yürüyen Merdiven ve Bant Sistemleri
- Pompa ve Kompresör Sistemleri
- Havalandırma ve Fan Sistemleri
- Alternatif Enerji Kaynağı Sistemleri
- Akümülatör Şarjı ve Enerji Depolama Sistemleri
- Elektrikli Taşıma ve Elektrikli Araç Sistemleri
- Uzay ve Askeri Araç Sistemleri
- Yer Kazma ve Maden Çıkarma Sistemleri

Ayrıca, Güç Elektroniği, Disiplinlerarası Bilim Alanları olarak bilinen

- Endüstriyel Otomasyon
- Mekatronik
- Robotik

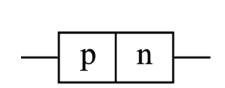
bilimleri içerisinde de yoğun bir şekilde yer almaktadır.

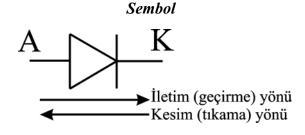
2. TEMEL YARI İLETKEN GÜÇ ELEMANLARI

A) TEMEL KONTROLSÜZ GÜÇ ELEMANI DİYOT

Yapı, Sembol ve İletim Karakteristiği

Yapı

A: Anot K: Katot

Açıklama

En basit yapılı kontrolsüz yarı iletken elemandır. İletim yönünde, eşik geriliminin üzerinde küçük değerli bir iç dirence sahip olan bir iletken gibidir. Kesim yönünde ise, delinme gerilimine kadar çok küçük sızıntı akımlar geçiren bir yalıtkan gibidir.

U_d: Delinme GerilimiU_{TO}: Eşik Gerilimi

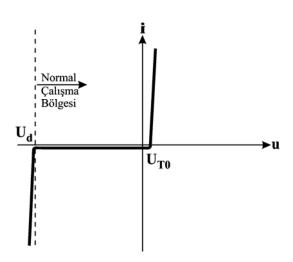
 \mathbf{r}_{T} : Eşdeğer Direnç ($\mu\Omega$ - $m\Omega$ mertebelerinde)

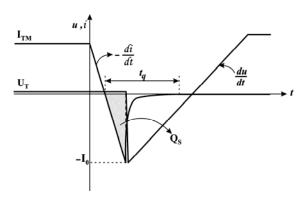
Güç diyodu, U_d geriliminde tahrip olur ve iletken hale gelir. Yüksek ve sabit bir gerilim altında akımın sonsuza gittiği bu tür devrilmelere, genel olarak **çığ devrilme** denilmektedir.

Çığ devrilmeye maruz kalan yarı iletken elemanlar, güç kaybından dolayı genellikle **tahrip olur** yani bozulurlar. Tahrip olan yarı iletken elemanlar ise, genellikle **kısa devre** olurlar.

Güç diyotları, pozitif yönde akımı geçirmeleri ve ters yönde akımı tutmaları için, oldukça yaygın olarak kullanılmaktadır. Normal, hızlı ve çok hızlı diyot türleri mevcuttur. Normal diyotlar, genellikle AC şebekeye bağlı doğrultucu ve AC kıyıcı devrelerinde kullanılmaktadır. Hızlı diyotlar ise, genellikle inverter ve DC kıyıcılarda kullanılmaktadır. Günümüzde Ters Toparlanma Süresi veya Sönme Süresi birkaç 10 ns olan diyotlar üretilebilmektedir.

İletim Karakteristiği

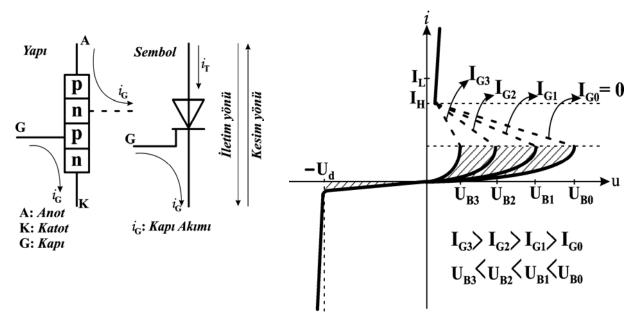
B) TEMEL KONTROLLÜ GÜÇ ELEMANLARI

1. TRİSTÖR (SCR)

Yapı, Sembol ve İletim Karakteristiği

Yapı ve Sembol

İletim Karakteristiği

Karakteristik Değerler

i_G : Kapı Akımı

u_G : Kapı GerilimiI_{GT} : Tetikleme Akımı.

U_{GT} : Tetikleme Gerilimi I_{GTM} : Max. Kapı Akımı

U_{GTM}: Max. Kapı Gerilimi u_B: Devrilme gerilimi

U_{B0} : Devrilme gerilimi
U_{B0} : Sıfır Devrilme Gerilimi
I_H : Tutma Akımı (mA)

 I_L : Kilitleme Akımı (mA) $\Rightarrow I_L > I_H$

U_d: Delinme Gerilimi

 $\frac{du}{dt}$ | krt: Kritik Gerilim Yükseltme Hızı (V/µs)

 $\frac{di}{dt}$ | $_{krt}$: Kritik Akım Yükseltme Hızı (A/ μ s)

t_q : Sönme Süresi (μs)

Q_s : Taban Tabakalarında Biriken Elektrik Yükü (μAs)

 $U_{DRM}:$ Max. Periyodik (+) Dayanma Gerilimi $\Rightarrow U_{DRM} < U_{B0}$ $U_{RRM}:$ Max. Periyodik (-) Dayanma Gerilimi $\Rightarrow U_{RRM} < U_{d}$

 $I_{TAVM}:$ Sürekli Çalışmada Tristörün Max. Ortalama Akımı $I_{TEFM}:$ Sürekli Çalışmada Tristörün Max. Efektif Akımı

 $I_{T_{max}}|_{t=10 \text{ ms}}$: 10 ms için Tristörün Max. Akımı

[i²dt : Tristörün Max. Sınır Yükü (μA²s)

 θ_{vj} : Jonksiyon Sıcaklığı θ_{vjmax} : Max. Jonksiyon Sıcaklığı

NOT: $I_{GT} = f(U_{TM}, \theta_{Vj})$, I_{GT} : Her türlü şartlar altında tristörü tetikleyebilen değerdir.

Tristörün İletim ve Kesimde Kilitlenme Özelliği

Kapısına **kısa süreli** ve **yeterli** bir akım sinyali uygulanan tristör tetiklenir ve **iletime** girer. Kısa süreli bir sinyal ile iletime girdiği için tristöre **Tetiklemeli Eleman** da denmektedir. İletimdeki bir tristörün içinden geçen akım **kilitleme akımına** eriştiğinde, tristör **iletimde olarak kilitlenir** ve artık kapı akımı kesilse de iletimde kalır.

İletimde olan bir tristörün içinden geçen akım herhangi bir şekilde **tutma akımının** altına düşerse, tristör otomatik olarak **kesime** girer. Bu andan itibaren en az **sönme süresi** kadar tristör negatif bir gerilimle tutulur veya tekrar bir pozitif gerilim (≥ 0,6 V) uygulanmaz ise, tristör **kesimde olarak kilitlenir** ve artık pozitif gerilim uygulansa da kesimde kalır. Bu nedenle, tristöre **Kilitlemeli Eleman** da denilmektedir

Tristörde iletime girme işlemi kontrollü olup, kesime girme işlemi kontrolsüzdür. Bu nedenle tristöre **Yarı Kontrollü Eleman** da denilmektedir.

Tristörün Kendiliğinden İletime Geçme Sebepleri

1. Bir tristörün uçlarındaki gerilimin değeri bu tristörün **sıfır devrilme gerilimi** değerine erişirse, yani

 $u_T \ge U_{B0}$ ise,

bu tristör kendiliğinden iletime geçer.

2. Bir tristörün uçlarındaki gerilimin yükselme hızı değeri bu tristörün kritik gerilim yükselme hızı değerine erişirse, yani

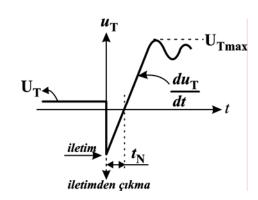
$$\frac{du_T}{dt} \ge \frac{du}{dt} \Big|_{krt}$$
 ise,

bu tristör kendiliğinden iletime geçer.

3. Yeni iletimden çıkan bir tristörün negatif gerilimle tutulma süresi bu tristörün **sönme süresinden** küçükse, yani

$$t_N < t_q$$
 ise,

bu tristör kendiliğinden iletime geçer.

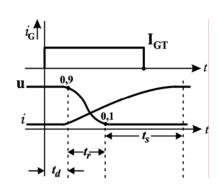
Tristörün Tahrip Olma Sebepleri

1. $u_T > U_d$ ise, çığ devrilme ve aşırı güç kaybı ile mak. sıcaklık sınırı aşılır ve tristör bozulur.

- 2. $I_{TAV} > I_{TAVM}$ ve $I_{TEF} > I_{TEFM}$ ise, aşırı güç kaybı ile mak. sıcaklık sınırı aşılır ve tristör bozulur.
- 3. $\int i_T^2 dt > \int i^2 dt$ ise, aşırı güç kaybı nedeniyle mak. sıcaklık sınırı aşılır ve tristör tahrip olur.
- **4.** $\frac{di_T}{dt} > \frac{di}{dt} \Big|_{\text{krt}}$ ise, iletime girmede ilk oluşan dar iletken kanalda mak. sıcaklık sınırı aşılır ve tristör bozulur. Buna **sicim olayı** adı verilir.
- **5.** $\theta_{vi} > \theta_{vimax}$ ise, aşırı güç kayıplarının sonucu olarak, yarı iletken yapı bozulur.

Bu durumlarda tristör genellikle iletken hale gelir veya kısa devre olur.

Tristörün Tetiklenmesi

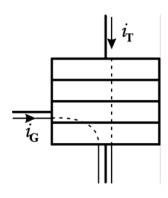

t_d: Gecikme Süresi

t_r: Yükselme Süresi, Açma Süresi

t_s: Yayılma Süresi

$$t_{\rm ON} = t_{\rm d} + t_{\rm r} + t_{\rm s}$$

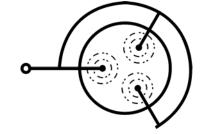
t_r süresi sonunda, kapı akımı civarında ana akımın geçtiği **dar bir kanal** oluşur. **t**_s süresi sonunda ise, ısınma etkisi ile akım bütün **jonksiyon yüzeyine yayılır.** t_r süresi sonunda oluşan kanaldan geçen akım bu kanalın iletkenliğini arttırır. İletkenliği artan kanaldan daha çok akım geçer. Bu olay zincirleme bir şekilde sürer ve akım bütün yüzeye yayılır. Fakat, akımın yükselme hızı kritik akım yükselme hızına erişirse, akım bütün yüzeye yayılmadan bu kanalın sıcaklığı max. değere erişir ve bu kanal tahrip olur. Böylece, yarı iletken yapı bozulur ve iletken hale gelir. Bu şekildeki bozulmaya **sicim olayı** denir.

Sicim Olayı nedeniyle tristörün tahrip olmaması için,

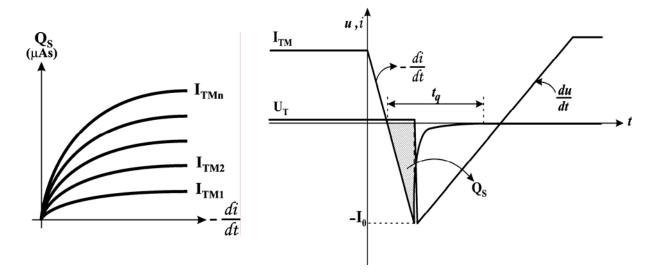
1. $\frac{di_T}{dt} \le \frac{di}{dt} \Big|_{krt}$ olacak şekilde, tristöre bağlanan küçük değerli **bir seri endüktans** ile akım artış hızı sınırlandırılmalıdır.

9

2. Üretim esnasında, kapı akımının uygulandığı nokta veya **punto sayısı** arttırılmalıdır.

Tristörün Söndürülmesi

Q_s : Taban Tabaklarında Biriken Elektrik Yükü (μAs)

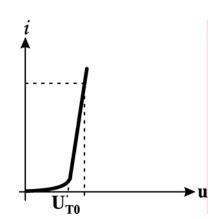
I_{TM}: Sönme Öncesi Tristörden Geçen Akım (A)

di / dt : Sönme Esnasında Tristör Akımının Azalma Hızı (A/μs)

t_α: Sönme Süresi (μs)

U_T: İletim Gerilim Düşümü (V)

Tristör ve Diyodun İletim Gerilim Düşümü

$$u_T = U_{T0} + r_T \cdot i_T$$

U_{T0}: Eşik Gerilimi

 \mathbf{r}_{T} : Eşdeğer Direnç ($\mu\Omega$ -m Ω mertebelerinde)

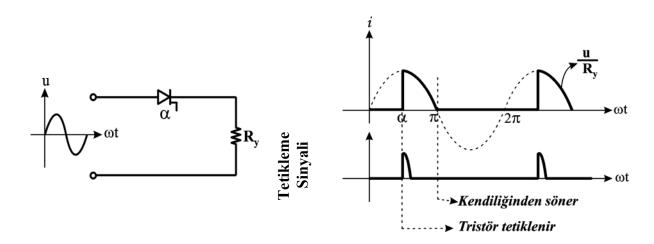
Tristörün Uygulama Alanları

Tristör, kontrollü bir diyottur. Kapısına sürekli ve yeterli bir sinyal verilen tristör, diyoda eşdeğerdir ve diyot gibi davranır. Diyodun da **kontrolsüz bir tristör** olduğu söylenebilir. İletimden çıkma olayı ikisinde de aynıdır. **Tristör ve diyotlar,** normal akım ve kısa süreli ani akım değerleri **en yüksek** olan elemanlardır.

Tristörlerin de normal ve hızlı türleri mevcuttur. **Sönme Süresi,** normal tristörlerde birkaç 100 µs civarında, hızlı tristörlerde ise 100 µs'nin altındadır. **Normal Tristörler,** AC şebekeye bağlı doğrultucular ile AC kıyıcılarda yaygın olarak kullanılmaktadır. **Hızlı Tristörler ise,** tam kontrollü güç elemanlarının güçleri yetmediğinde, inverter ve DC kıyıcılarda kullanılmaktadır. **Elektrikli taşıma** sistemlerinde kullanılan DC kıyıcılar ile **endüksiyonla ısıtma** sistemlerinde kullanılan inverterler buna örnek gösterilebilir.

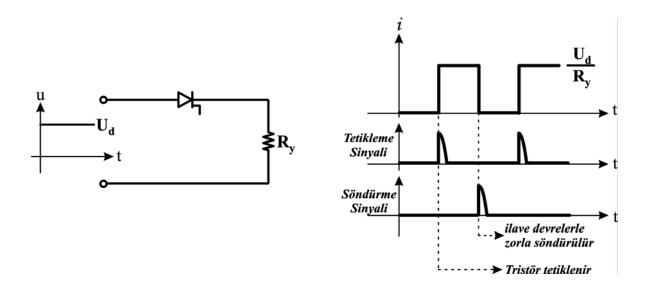
Tristörlü Örnek Devreler

1. Tristörlü bir AC Uygulama

Bu devrede, tristör, α anında kısa süreli bir sinyalle tetiklenir ve iletimde olarak kilitlenir. Tristör içerisinden akım geçtiği sürece iletimde kalır. π anında akımın 0 olmasıyla, tristör kendiliğinden doğal olarak söner yani kesime girer. Yeni bir pozitif yarım dalgada yeni bir α anında tekrar tetikleninceye kadar tristör kesimde kalır. Sonuç olarak, tristör, pozitif yarım dalgalarda ve α - π aralıklarında iletimde kalır ve sinüsoidal bir akım geçirir. α açıları değiştirilerek yükün gücü ayarlanabilir yani güç kontrolü yapılabilir. Bu devre, yarım dalga kontrollü bir doğrultucu olup, doğal komütasyonlu bir devredir.

2. Tristörlü bir DC Uygulama

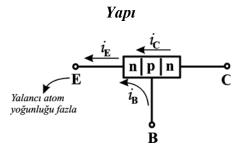

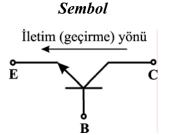
Bu devrede ise, yine **kısa süreli bir sinyal** ile iletime giren tristör, içerisinden geçen akım hiç kesilmeyeceğine göre, doğal olarak hiç iletimden çıkmaz ve sürekli akım geçirir. Ancak, ilave devre ve düzenlerle istenildiği zaman **zorla söndürülebilir.** Tristörün iletimde kalma oranı değiştirilerek güç kontrolü yapılabilir. Bu devre ise, bir DC kıyıcı olup, **zorlamalı komütasyonlu** bir devredir.

2. BİPOLAR TRANSİSTÖR (BJT)

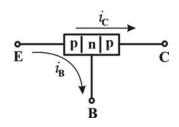
Yapı, Sembol ve İletim Karakteristiği

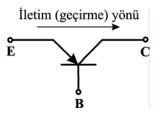
npn türü

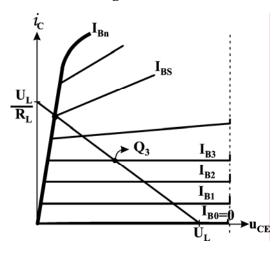
pnp türü

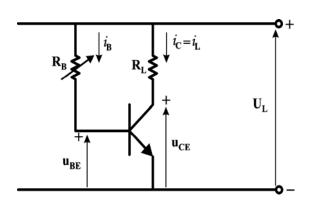

C: Kollektör, E: Emiter, B: Taban

İletim Karakteristiği

Temel bir Transistör Devresi

Temel Özellikler

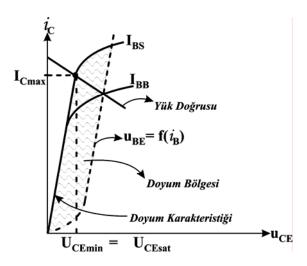
- Yük genellikle C ucuna bağlanır. Taban akımı daima E–B arasında geçer ve akımın yönü p'den n'ye doğrudur. Ana akımı ile taban akımı daima aynı yöndedir.
- B ile C arasında bir akım geçerek, transistör ters ve istenmeyen **kötü bir iletime** girebilir. Bu durum önlenmelidir.
- Transistörün **çığ devrilmeye** girmesi elemanı tahrip eder.
- Güç devrelerinde transistör ya tam iletimde (kalın çizgi üzerinde) ya da tam kesimde çalıştırılmalıdır. Buna Anahtarlama Elemanı olarak çalışma denilir. Tristörler doğal olarak böyle çalışır.
- Transistörde giriş olduğu sürece çıkış vardır. Transistör bir Tam Kontrollü Elemandır.
- Giriş akım, çıkış akımdır.

- İletim gerilim düşümü veya iletim kaybı **en düşük** olan elemandır.
- Anahtarlama güç kaybı en yüksek olan elemandır.
- Alt bölgelerde karakteristikler **paralel ve eşit aralıklıdır.** Bu bölgede sabit kazançla akım **yükseltme işlemi** yapılabilir. Fakat güç devrelerinde bu yapılamaz.

Genel Tanımlar

$$\begin{array}{lll} i_{C} = \beta_{F} \ . \ i_{B} & i_{C} = \beta_{F} \ . \ i_{B} \\ i_{E} = i_{C} + i_{B} = (1 + \beta_{F}) \ i_{B} & u_{R} = R_{L} \ . \ i_{C} \\ u_{CE} = U_{L} - u_{R} & \\ \beta_{F} : DC \ Akım \ Kazancı & u_{CE} = U_{L} - R_{L} . i_{C} \ \rightarrow \ Y \ddot{u}k \ Doğrusu & \\ \end{array} \qquad \begin{array}{l} U_{BE} \cong 0,6 \ V \\ i_{B} = \frac{U_{L} - u_{BE}}{R_{B}} \end{array}$$

Doyum ve Aşırı Doyum

 $i_B = I_{BB}$ ise, $u_{CE} = u_{BE}$ olur. Buna **Sınırda Çalışma** denir.

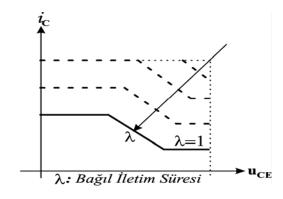
 $i_B = I_{BS}$ ise, $u_{CE} = U_{CEsat}$ ve $i_C = I_{Cmax}$ olur. Buna **Doyumda Çalışma** denir.

 $I_{BB} < i_B < I_{BS}$ ise, $u_{CE} < u_{BE}$ olur. Buna **Doyum Bölgesinde Çalışma** denir.

 $i_B > I_{BS}$ ise, yine $u_{CE} = U_{CEsat}$ ve $i_C = I_{Cmax}$ olur. Buna da **Aşırı Doyumda Çalışma** denilir.

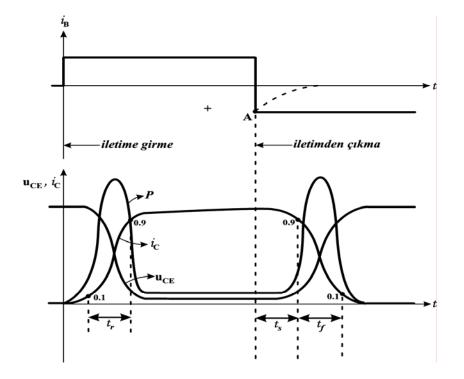
- B-E arası normale göre iç direnci oldukça büyük olan bir **diyot jonksiyonudur.** Doyum karakteristiği ile u_{BE} karakteristiği arasındaki bölgeye **Doyum Bölgesi** denir.
- Bir transistörün iletimden çıkma süresi, i_B akımının **doyum fazlası** ile orantılıdır. **Aşırı doyum,** transistörün hızını düşürür ve anahtarlama kayıplarını arttırır. Aynı zamanda, B-C jonksiyonundan akım geçirerek ilave kayıplara sebep olabilir.

Emniyetli Çalışma Alanı (SOA)

Bir transistörün aynı anda hangi akım ve gerilim değerlerinde kullanılabileceği, **Emniyetli Çalışma Alanı (SOA)** ile verilir. Bir transistörde, nominal akım ve gerilim değerleri, aynı anda kullanılabilecek değerler değildir. Tristörlerde nominal değerler aynı anda kullanılabilir. Tristörlerde SOA alanı gibi bir sınırlama mevcut değildir.

İletime ve Kesime Girme

t_r: Yükselme Süresit_s: Yayılma Süresit_f: Düşme Süresi

$$\begin{split} t_{ON} &\cong t_r \\ t_{OFF} &\cong t_s + t_f \\ t_{SW} &= t_{ON} + t_{OFF} \\ &\cong t_r + t_s + t_f \end{split}$$

- Anahtarlama esnasındaki ani güç kaybı çok yüksektir. Bir yarı iletkenin toplam güç kaybı, anahtarlama ve iletim güç kayıplarının toplamına eşittir. Düşük frekanslarda iletim güç kaybı, yüksek frekanslarda ise anahtarlama güç kaybı daha etkilidir.
- Transistörler, **orta güç ve orta frekanslarda** en yaygın olarak kullanılan en ucuz yarı iletken güç elemanlarıdır.

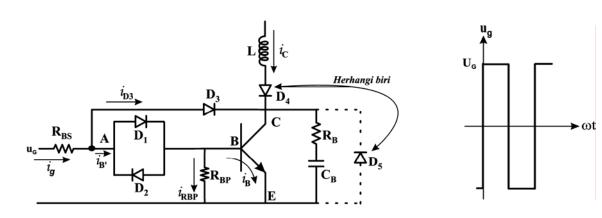
Transistörün Uygulama Alanları

Transistörler, normal olarak, orta güç ve frekanslarda, zorlamalı komütasyonlu olan **inverter** ve **DC kıyıcı** devrelerinde kullanılmaktadır. Ancak, uygulama alanları gittikçe azalmaktadır.

Transistörün Sürülmesinde Önemli Olan Hususlar

- İletime girme ve çıkma **SOA alanı** içinde olmalıdır.
- Sürekli çalışmada I_{Cmax} değeri aşılmamalıdır.
- İletime girerken **di**_c /**dt** ve iletimden çıkarken **du**_{CE} /**dt değerleri** sınırlanmalıdır. Bu, kayıp güçleri azaltır.
- İletime sürme ve iletimden çıkarma sinyali **ani akım darbeli** olmalı, sürekli sürme akımı ise ana akımla tam **uyum içinde** olmalıdır. **Aşırı doyum** önlenmelidir. Bu, elemanı hızlandırır ve kayıpları azaltır.
- B–E uçları (eleman girişi) uygun **bir direnç ile köprülenmelidir.** Bu, kaçak, sızıntı ve deplasman akımlarına karşı elemanı korur, kayıpları azaltır.
- **Ters gerilim** uygulanmamalıdır. Güç transistörünün ters gerilim tutma özelliği yoktur. Normal olarak -30 V civarındadır. **Girişi dirençle köprülenmiş** bir transistör negatif gerilim tutma özelliğini tamamen kaybeder.
- Eleman **elektronik olarak** korunmalıdır.

Genel bir Sürme Devresi ve Aşırı Doyumun Önlenmesi

L : İletime girerken di_c /dt' yi sınırlar.

 R_B ve C_B : Her yarı iletkene paralel olarak konulması gereken (R–C) elemanıdır. İletimden çıkarken du_{CE} /dt ve U_{CEmax}'ı sınırlar.

R_{BS}: Giriş akımını sınırlar. Gerilim sinyalini akım sinyaline dönüştürür.

R_{BP}: Sızıntı ve deplasman akımına karşı koruma görevi yapar.

 D_1 , D_2 ve D_3 : Aşırı doyumu önler, transistörün belirli bir gerilim düşümü ile çalışmasını sağlar.

D₄ **veya D**₅ : Transistörü ters akım ve gerilimlere karşı korur.

İletime girme esnasında

D₃ diyodu kesimdedir.

U_{CE}: Çok yüksek veya U_A'dan büyüktür.

 $U_A = 2U_D$

U_D: Bir diyottaki gerilim düşümü.

 $U_D \cong 0,6 \text{ V}$

 $U_{BE} \cong U_D$

 $\dot{I}_{D3} = 0$

$$i_g = \frac{U_g - U_A}{R_{BS}}$$

$$i_g = i_B = i_{RBP} + i_B$$

 $i_{RBP} = \frac{U_{BE}}{R_{BP}}$

 $i_{RBP} \ll i_B$ olmalıdır. $i_B \cong i_g$ olur.

İletim durumda

D₃ diyotu daima iletimde olmalıdır.

$$i_g = i_B' + i_{D3}$$

$$i_{D3} = i_g - i_B$$

$$i_B' = i_{RBP} + i_B$$

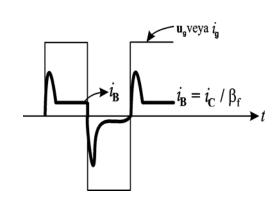
$$i_{RBP} = U_{BE} / R_{BP}$$

$$i_B = i_C / \beta_E$$

$$U_{D1} + U_{BE} = U_{D3} + U_{CE}$$

$$U_{D1} = U_{D3} = U_D$$

$$\Rightarrow$$
 $U_{CE} = U_{BE} \cong U_{D}$

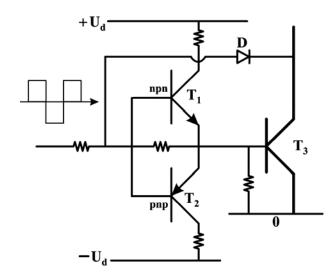
İletimden çıkma esnasında

$$i_g = i_B' = i_{BP} + i_B$$

 $\dot{I}_{D3} = 0$, D_3 kesimde.

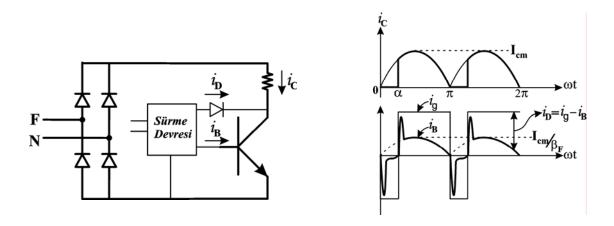
Transistörde E'den B'ye doğru kararlı rejimde bir akım geçmez. Sadece transistör iletimden çıkıncaya kadar E'den B'ye doğru bir akım geçer. Bu akım, kesime girmeyi büyük ölçüde hızlandırır. Transistör kesime girdiğinde ters i_B akımı kendiliğinden sıfırlanır.

Yükseltmeli bir Sürme Devresi

Ters-paralel bağlı iki elamandan birisinin iletimde olması, diğerinin kesimde olmasını garanti eder. Burada transistörlerin tabanları ters-paralel bağlı olduğundan, iki transistörün birlikte iletimde olması mümkün değildir. Herhangi birisinin tabanına bir akım uygulandığında, diğerinin tabanında 0.6 V kadar bir negatif gerilim oluşur, bu transistör iletime giremez ve eğer iletimde ise hızlı bir şekilde kesime girer. Bu mükemmel bir kilitlemedir. Yaklaşık 1 kHz'nin üzerindeki orta ve yüksek frekanslarda giriş sinyali ve sürme kaynağı iki yönlü veya çift kutuplu olmalıdır.

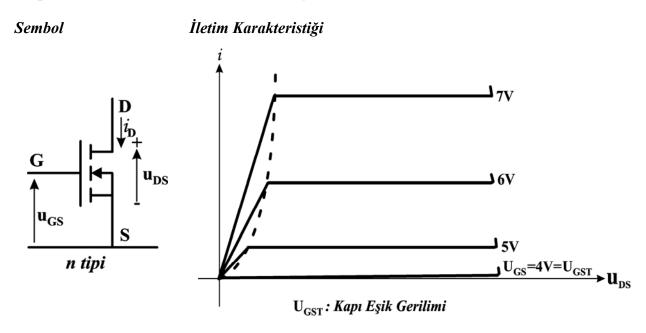
Transistörlü Örnek bir Devre

Bu devrede, bir diyot köprüsü ile doğrultulan tek fazlı sinüsoidal şebeke gerilimi, transistör yardımı ile belli açılarda kıyılmaktadır. Transistör, bütün yarım dalgalarda ve α - π aralıklarında iletimde kalır ve sinüsoidal bir akım geçirir. α açıları değiştirilerek yükün gücü ayarlanabilir yanı güç kontrolü yapılabilir. Transistör girişine α - π aralıklarında yeterli bir pozitif ve bunların dışındaki aralıklarda yeterli bir negatif akım uygulanır. Aşırı doyum koruması olduğundan, transistör tabanı ihtiyacı olan akımı çeker ve gelen akımın fazlası diyot üzerinden geçer. Transistör girişine verilen akım, en kötü halde bile yeterli değerde olmalıdır. Bu devre, tam dalga kontrollü bir doğrultucu olup, aslında doğal komütasyonlu bir devredir.

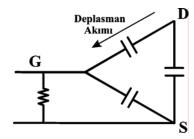
3. İZOLE KAPILI ALAN ETKİLİ TRANSİSTÖR (IGFET, MOSFET)

Yapı, Sembol ve İletim Karakteristiği

Genel Özellikler

- MOSFET daima doyumda kullanılmalıdır.
- Giriş olduğu sürece çıkış vardır.
- Giriş gerilim, çıkış akımdır.
- **Kazanç** sonsuz kabul edilir.
- **En hızlı** yarı iletken elemandır. İletime giriş 50-60 ns ve iletimden çıkış 150-200 ns civarındadır. Anahtarlama kaybı **en düşük** olan elemandır.
- İletim gerilim düşümü veya iletim güç kaybı **en yüksek** olan elemandır.
- Tek dezavantajı, sıcaklıkla artan yüksek değerli bir iç dirence sahip olmasıdır.
- Düşük güç ve yüksek frekanslarda kullanılır.
- **Giriş akımı** nanoamperler mertebesindedir. Ancak, gerilim sinyali ilk verildiğinde yüksek değerli bir şarj akımı çeker. Bu akımın karşılanmasına dikkat edilmelidir. Aksi halde hız düşer.
- Kapı dayanma gerilimi ± 20 V'tur. Gerçekte, uygulanan gerilim ± 18 V'u geçmemelidir. Uygulamalarda, genellikle sürme gerilimi olarak ± 15 V kullanılmaktadır.

MOSFET'lerin Uygulama Alanları

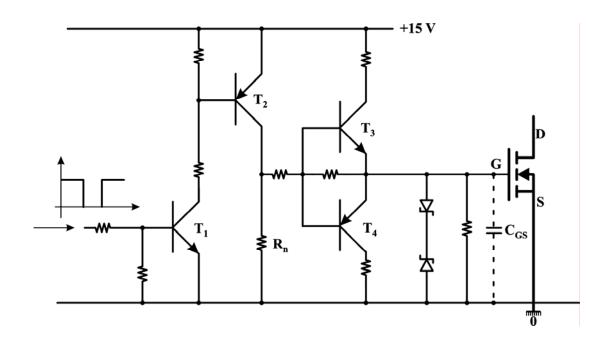
MOSFET'ler, normal olarak, düşük güç ve yüksek frekanslarda, zorlamalı komütasyonlu olan **inverter** ve **DC kıyıcı** devrelerinde kullanılmaktadır.

Bu elemanlarda fiyat gerilime çok bağlıdır. Düşük gerilimli MOSFET'lerin fiyatları oldukça düşük olduğundan, **düşük gerilimli uygulamalarda** MOSFET'ler yaygın olarak kullanılmaktadır. Buna örnek olarak, düşük gerilimli akümülatör-inverter grubuna sahip olan kesintisiz güç kaynakları ile düşük gerilimli DC kıyıcı devresine sahip olan anahtarlamalı güç kaynakları gösterilebilir.

Ayrıca, MOSFET'ler çalışma frekansı en yüksek olan elemanlardır. **Yüksek frekans ve düşük güçlü uygulamalarda** da MOSFET'ler yaygın olarak kullanılmaktadır. Buna örnek olarak, düşük güçlü kesintisiz ve anahtarlamalı güç kaynakları ile endüksiyonla ısıtma ve elektronik balastlar gösterilebilir.

Ancak, BJT ve MOSFET'lerin uygulama alanları sürekli olarak daralmakta, bunların yerini hız ve güçleri sürekli olarak gelişen **IGBT elemanları** almaktadır.

Örnek bir MOSFET Sürme Devresi

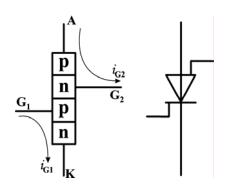

MOSFET ve IGBT elemanlarının sürülmesinde, iki yönlü veya çift kutuplu giriş sinyali ve iki yönlü sürme kaynağına gerek yoktur. BJT elemanlarının sürülmesinde ise, yaklaşık olarak 1 kHz'nin altındaki düşük frekanslarda iki yönlü giriş sinyali ve iki yönlü sürme kaynağına gerek yoktur. Bu şartlar altında, bütün bu elemanların sürülmesinde burada verilen devre kullanılabilir. Ancak, BJT için zenerlere gerek yoktur. MOSFET ve IGBT için ise zenerler her zaman gereklidir.

Bu sürme devresinde, giriş sinyali uygulandığında, T_1 , T_2 ve T_3 ardışık olarak iletime girer ve G ucu +15 V'a çekilir. Giriş sinyali kesildiğinde, R_n ile gösterilen direnç üzerinden T_4 iletime girerek G ucunu 0'a çeker, yani MOSFET'in parasitik giriş kondansatörü C_{GS} 'i deşarj eder. Hızlı transistörler seçildiğinde, **sürme devresi oldukça hızlı ve emniyetlidir.**

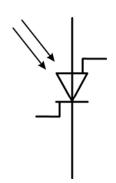
3. DİĞER YARI İLETKEN GÜÇ ELEMANLARI

TRİSTÖR TETROT

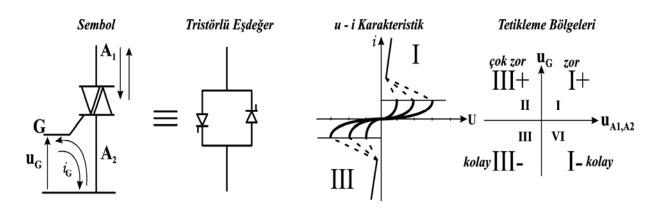
4 uçlu **özel bir tristördür.** Her iki kapıdan da tetiklenebilir. Tetiklemede, i_{G1} ve i_{G2} akımları ayrı ayrı kullanılabilir.

FOTO TRISTÖR

Normal ortamda gözle görülen **ışıkla iletime giren** iki, üç veya dört uçlu **özel bir tristördür.** Işıkla veya bir kapı akımıyla kontrol edilebilir.

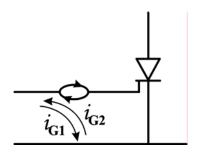
TRİYAK (İKİ YÖNLÜ TRİSTÖR TRİYOT)

Triyak ters-paralel bağlı iki tristöre eşdeğerdir. İki yönlü tristör de denir. Tetikleme ve montaj kolaylığı sağlar. Sadece AC uygulamalarda kullanılmak üzere üretilmektedir. AC kıyıcılarda gücün yettiği yere kadar bir triyak kullanılır. Aksi halde tristörlere geçilir. Yaklaşık 100-150 A'lere kadar triyaklar üretilmektedir.

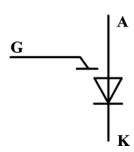
Triyak I- ve III- belgelerinde düşük akımlarla **kolay** tetiklenir. III+ belgesinde tetikleme **çok zor** veya imkansızdır. Uygulamalarda, I+ ve III- bölgelerinde **çalışma kolaydır.**

KAPI SÖNÜMLÜ TRİSTÖR (GTO)

- Kısa süreli i_{G1} ile tetiklenir ve i_{G2} ile söndürülür.
- **i**_{G1} çok küçük değerlerdedir (normal trsitörlerdeki gibi).
- **i**_{G2} **cok büyük** değerlerdedir (½ ana akım kadar).
- Hızlı özel bir tristördür.
- Düşük frekans ve yüksek güçlerde kullanılır.
- Söndürme sinyalinin büyüklüğünden dolayı tetikleme devreleri karmaşık ve pahalıdır.

MOS KONTROLLÜ TRİSTÖR (MCT)

MOSFET ve tristör karışımı, oldukça hızlı, gerilim kontrollü, **karma** bir elemandır. **MOSFET'in ideal sürme özelliği ile tristörün ideal iletim karakteristiğini birlikte taşır.** Negatif gerilim sinyali ile tetiklenir. Pozitif gerilim sinyali ile söner. Yine iletimde ve kesimde kilitlenme özelliği vardır. Şu anda **en üstün eleman** görünümündedir. Fakat henüz gelişimi tamamlanamamıştır. Halen ticari olarak üretilememektedir.

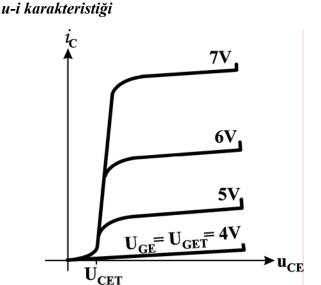
IZOLE KAPILI BİPOLAR TRANSİSTÖR (IGBT)

Sembol

G E

U_{CET}: Çıkış Eşik Gerilimi U_{GET}: Kapı Eşik Gerilimi Genellikle, U_{CET} > 2 V ve

U_{GET}: 4 V civarındadır.

MOSFET'in MOS kontrolü ve BJT'nin ana akım karakteristiğini birlikte taşıyan karma bir elemandır. Tek dezavantajı çıkış eşik geriliminin oluşudur. Ancak iç direnci çok küçük olduğundan, yüksek akımlarda yine avantajlı duruma geçer. Günümüzde IGBT ortanın biraz üzerindeki güç ve frekanslarda, en yaygın olarak kullanılan elemanlardır.

4. GÜÇ ELEMANLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

Sürme Kolaylığı	MOSFET	IGBT	GTO	BJT
Sönme Kolaylığı	MOSFET	IGBT	ВЈТ	GTO
İletim Gerilim Düşümü	BJT	GTO	IGBT	MOSFET
	(1.0 V)	(2.0 V)	(3.0 V)	(5.0V)
Anahtarlama Güç Kaybı	MOSFET	IGBT	GTO	BJT
Akım Dayanımı	GTO	IGBT	ВЈТ	MOSFET
	(3000 A)	(800 A)	(600 A)	(100 A)
Gerilim Dayanımı	GTO	IGBT	ВЈТ	MOSFET
	(3000 V)	(1500 V)	(1200 V)	(1000 V)
Devre Gücü	GTO	IGBT	ВЈТ	MOSFET
	(10 MW)	(500 kW)	(100 kW)	(10 kW)
Çalışma Frekansı	MOSFET	IGBT	ВЈТ	GTO
	(100 kHz)	(20 kHz)	(10 kHz)	(1 kHz)
Fiyat	ВЈТ	GTO	IGBT	MOSFET

 $[{]f Not:1.}$ Güç BJT'leri genellikle Darlington yapıda ve npn türündedir.

^{2.} Burada GTO tristör ailesini temsil etmektedir.

KONU İLE İLGİLİ ÇÖZÜLMÜŞ PROBLEMLER

Problem 1

Bir tristör $u_T = 1000$ Sin 62800 t (V) şeklinde bir gerilime maruz kalacaktır. Bu tristörün, kendiliğinden iletime geçmemesi için,

- a) U_{B0} değeri ne olmalıdır?
- **b)** $\frac{du}{dt}$ | krt değeri ne olmalıdır?

Çözüm

- a) $U_{Tmax} \le U_{B0}$ olmalıdır.
- \Rightarrow U_{B0} > U_{Tmax} = 1000 V

$$\textbf{b)} \ \ (\frac{du_T}{dt})_{max} < \frac{du}{dt} \mid_{krt} \ olmalıdır.$$

$$u_T = U_{T max} \sin \omega t$$

$$\frac{du_T}{dt} = \omega U_{T max} \cos \omega t$$

$$\left(\frac{du_{T}}{dt}\right)_{max} = \omega U_{T \, max}$$

$$= 62800.1000 \text{ V/s}$$

= $62.8 \text{ V/}\mu\text{s}$

$$\Rightarrow \frac{du}{dt} \mid_{krt} > 62.8 \text{ V/}\mu\text{s olmalıdır.}$$

Problem 2

Kritik gerilim yükselme hızı 125 V / µs olan bir tristöre, genliği 2000 V olan bir sinüsoidal gerilim uygulanmaktadır. Frekans gittikçe yükseltilirse, bu frekans hangi değere ulaştığında tristör kendiliğinden iletime geçer?

Çözüm

$$\frac{du_T}{dt} \mid_{max} = \frac{du}{dt} \mid_{krt}$$

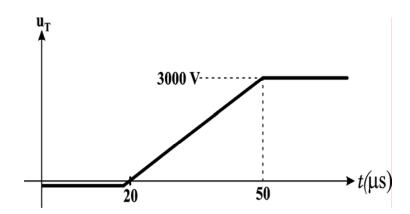
$$u_T = U_m \operatorname{Sin}\omega t$$

$$\frac{du_T}{dt} = U_m .\omega.Cos\omega t$$

$$\frac{du_{\,T}}{dt}\,\,\big|_{\,\text{max}}\,=U_{m}\,.\;\omega$$

 $125.10^6 \text{ V/s} = 2000. \ 2.\pi.\text{f} \implies \text{f} \cong 10 \text{ kHz bulunur}.$

Problem 3

t=0 anında yeni iletimden çıkan ve şekildeki gibi bir gerilime maruz kalan bir tristörün kendiliğinden iletime geçmemesi için, bu tristörün,

$$U_{B0}$$
 , $\frac{du}{dt} \mid_{krt} \ ve \ t_q \ değerleri$ ne olmalıdır?

Çözüm

 $U_{B0} > U_{Tmax}$ Şekilden,

 $U_{B0} > 3000 \text{ V}$ olmalıdır.

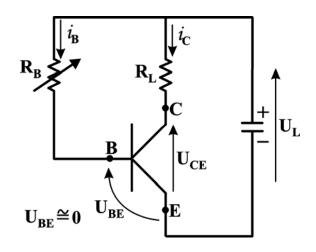
 $\begin{aligned} &t_q \leq t_N \\ &\text{Şekilden,} \\ &t_q \leq 20 \, \mu \text{s olmalıdır.} \end{aligned}$

$$20\,\mu s \leq t \leq 50\,\mu s \quad \text{için,} \qquad u_T = \frac{3000}{30} (\ t - 20\)$$

$$\frac{du}{dt} \bigm|_{krt} > (\frac{du_T}{dt}) \bigm|_{max,} \qquad \frac{du}{dt} \bigm|_{krt} > 100\ V\ /\ \mu s$$
 olmalıdır.

Problem 4

 $10~\Omega$ 'luk bir yükü 50~V'luk bir DC kaynak ile beslemek üzere, şekilde verilen bir npn tipi transistörün emiter montajı kullanılmıştır. Transistörün akım kazancı $200~\rm olduğuna$ göre,

- a) Taban devresi direnci 5 k Ω iken, yük akımı ve gerilimi ne olur ?
- b) Yükte harcanan gücün 160 W olabilmesi için, taban devresi direnci kaç $k\Omega$ ' a ayarlanmalıdır?

Çözüm

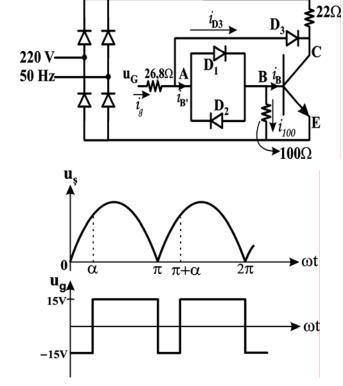
a)
$$I_C = I_L$$

 $I_B = \frac{U_L - U_{BE}}{R_B} = \frac{50 - 0}{5.10^{-3}}$
 $I_B = 10\text{mA}$
 $I_C = 10 \cdot 10^{-3} \cdot 200 = 2\text{A} = I_L$
 $U_Y = R_L \cdot I_L = 10 \cdot 2 = 20 \text{ V}$

b)
$$P_L = 160 \text{ W}$$

 $P_L = R_L \cdot I_L^2 \implies 160 = 10 \cdot I_L^2 \implies I_L = 4 \text{ A} = I_C$
 $I_B = 4 / 200 \implies I_B = 20 \text{ mA}$
 $R_B = \frac{U_L - U_{BE}}{I_B} = \frac{50 - 0}{20 \cdot 10^{-3}}$
 $R_B = 2.5 \text{ kΩ bulunur.}$

Problem 5

Şekildeki devrede,

- a) İletime geçme esnasında ani taban akımı değerini hesaplayınız (i_{D3}=0).
- b) İletim durumunda, transistörün gerilim düşümü ile taban akımını ve D₃ diyodunun akımını bulunuz.
- c) İletimden çıkma esnasında, ters taban akımının ani değerini bulunuz.
- **d)** Taban akımı değişimini yaklaşık olarak çiziniz.

$$\begin{array}{l} U_{D1,2,3} \; \cong \; 0,6 \; V \\ U_{BE} = 1 \; V \\ \beta_{dc} = 100 \\ U_{EB} \cong \text{--}1 \; V \end{array} \label{eq:def_UD1,2,3}$$

Çözüm

a) İletime geçme esnasında, $i_B = ?$

$$\dot{\mathbf{I}}_{\mathrm{D3}} = \mathbf{0},$$

$$i_g = i_B' = i_{100} + i_B$$

$$U_B = U_{BE}$$

$$U_A = U_{D1} + U_B$$

$$= 0.6 + 1$$

$$= 1.6 \text{ V}$$

$$i_g = i_B' = \frac{U_g - U_A}{26.8} = \frac{15 - 1.6}{26.8} = 500 \text{mA}$$

$$i_{100} = U_B / 100 = 1 / 100 = 10 \text{ mA}$$

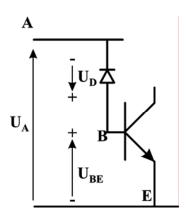
$$i_B = i_B' - i_{100} = 500 - 10 = 490 \text{ mA bulunur.}$$

b) İletim durumunda, U_{CE} , i_B , $i_{D3} = ?$

İletimden çıkmada :

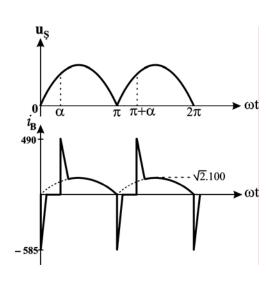
d)

$$\begin{split} &i_C = u_S \, / \, 22 \\ &i_C = \sqrt{2} \, . \, 220 \, . \, Sin\omega t \, / \, 22 \\ &i_C = 10 \, \sqrt{2} \, . \, Sin\omega t \, \, A \\ &i_B = \frac{i_c}{\beta_{dc}} = \frac{10 \sqrt{2} Sin\omega t}{100} = 100 \, \sqrt{2} \, Sin\omega t \, (mA) \\ &i_{100} = 10 \, mA \\ &i_B \, = \sqrt{2} \, . \, 100 \, . \, Sin\omega t + 10 \, (mA) \\ &i_g = 500 \, mA \\ &i_{D3} = i_g \, - \, i_B \, = \, 490 \, - \, \sqrt{2} \, . \, \, 100 \, \, . \, \, Sin\omega t \, \, (mA) \\ &bulunur. \end{split}$$

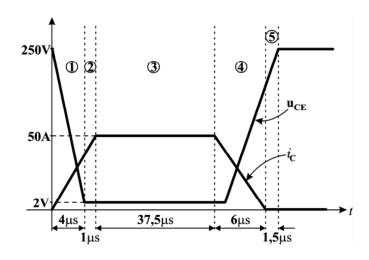

$$\begin{split} U_{D1} + U_{BE} &= U_{D3} + U_{CE} \\ U_{CE} &= 1 \ V \ bulunur. \end{split}$$

c) İletimden çıkma esnasında, $i_B = ?$ $U_B = U_{BE} = 1 \text{ V}$ $U_A = -U_{D2} + U_{BE}$ = -0,6+1 = 0,4 V $i_g = \frac{U_g - U_A}{26,8} = \frac{-15 - 0,4}{26,8} = -575\text{mA}$ $i_{100} = \frac{U_{BE}}{100} = 10 \text{ mA}$ $i_g = i_B' = -i_{100} + i_B$ $i_B = i_g + i_{100} = 575 + 19$ $i_B = 585 \text{ mA bulunur.}$

Problem 6

Peryodik bir çalışmada, kesim dışındaki çalışma durumları için, bir transistörün uçlarındaki gerilim ve içinden geçen akımın değişimleri şekilde verilmiştir. Bu transistör $f_P = 10 \, \text{kHz}$ 'lik bir frekansta anahtarlandığına göre,

- a) Transistörün verilen her bir aralıktaki enerji kaybını hesaplayınız.
- **b)** Transistörün toplam enerji ve güç kaybını hesaplayınız.

Çözüm

$$i_1 = \left(\frac{50}{5.10^{-6}}\right) t = 10. \ 10^6 t$$
 A

1. bölge için,

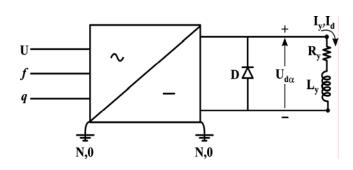
$$u_1 = -\left(\frac{250 - 2}{4.10^{-6}}\right)t + 250 = 250 - 62.10^6 t \text{ V}$$

$$W_1 = \int_0^{4\mu s} \left(250 - 62.10^{-6} t\right)10.10^6 t dt = 6,6773 \text{ mj}$$

$$P_T = 206,13 \text{ W}$$

5. AC-DC DÖNÜŞTÜRÜCÜLER / DOĞRULTUCULAR GİRİŞ

AC-DC Dönüştürücülerin Genel Özellikleri

U: AC girişteki efektif faz gerilimi

f: Frekansq: Faz sayısı

 I_d , I_y : DC çıkış veya yük akımı (ortalama değer)

 $\mathbf{U_{d\alpha}}$: DC çıkış gerilimi, $\mathbf{U_{d\alpha}} = \mathbf{f(\alpha)}$ $\mathbf{U_{d}}$: Maksimum DC çıkış gerilimi,

 $\alpha = 0 \implies U_{d\alpha} = U_d$

α: Faz Kesme veya Faz Kontrol açısı

: Gecikme Açısı veya Tetikleme Gecikmesi

D: Serbest Geçiş (Komütasyon, Söndürme) divodu

 $U_1 = U_2 = U_3 = U_f$: Efektif Faz Gerilimi $U_{12} = U_{21} = U_{13} = U_h$: Efektif Fazlar Arası Gerilim

U_{fm}: Faz Gerilimi Maksimum Değeri

U_{hm}: Hat (Fazlar Arası) Gerilimi Maksimum Değeri

Endüstride **en eski** ve **en yaygın** olarak kullanılan dönüştürücü türüdür.

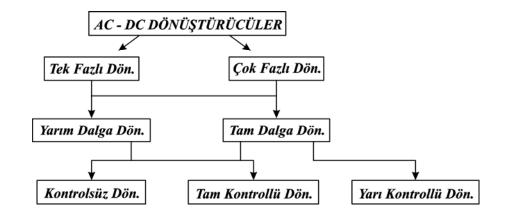
Temel Özellikleri

- Kontrol lineer değildir.
- Faz Kontrol Yöntemi ile kontrol sağlanır.
- Çıkış gerilimi **ortalama olarak** kontrol edilir.
- Şebeke tarafında yüksek değerli harmonikler, yük tarafında yüksek değerli dalgalanmalar oluşur.
- Doğal komütasyonludur.
- Diyot ve/veya tristörler ile gerçekleştirilir.

Başlıca Uygulama Alanları

- DC motor kontrolu
- Akümülatör şarjı
- Galvanoteknikle kaplama
- DC motor alan besleme
- DC kaynak makinaları
- DC regülatörler
- DC gerilim kaynakları

AC-DC Dönüştürücülerin Genel Olarak Sınıflandırılması

AC-DC Dönüştürücülerin Kontrol Açısından Karşılaştırılması

Kontrolsüz Doğrultucu

- Diyotlarla gerçekleştirilir
- Sadece doğrultucu modunda çalışır.
- Genellikle serbest geçiş diyodu yoktur.
- $\alpha = 0$ $U_{d\alpha} = U_d = Sabit$

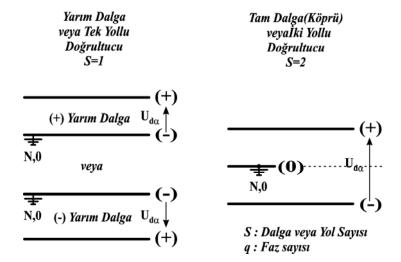
Tam Kontrollü Dönüştürücü

- Tristörlerle gerçekleştirilir.
- Hem doğrultucu hem de inverter modunda çalışır.
- Serbest geçiş diyodu yoktur. Konursa inverter modunda çalışmaz.
- $\bullet \quad 0 < \alpha < \pi$ $+ U_d > U_{d\alpha} > - U_d$

Yarı Kontrollü Doğrultucu

- Tristör ve diyotlarla gerçekleştirilir.
- Sadece doğrultucu modunda çalışır.
- Genellikle serbest geçiş diyodu vardır.
- $\bullet \quad 0 < \alpha < \pi$ $+U_d > U_{d\alpha} > 0$

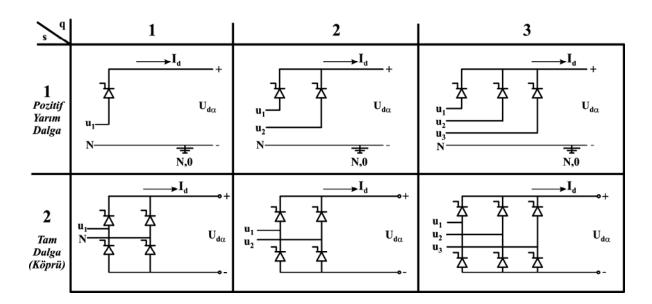
AC-DC Dönüştürücülerin Dalga Sayısı Açısından Karşılaştırılması

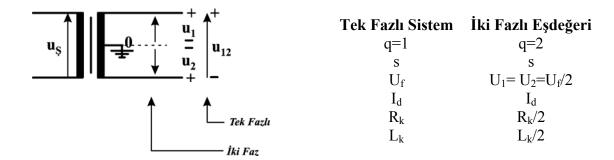
Yarım Dalga Doğrultucuda, şebekenin nötrüne (N) göre bir çıkış gerilimi üretilir yani çıkıştaki DC hatların birisi şebekenin N ucuna bağlıdır.

Tam Dalga Doğrultucu, Pozitif (+) ve Negatif (-) Yarım Dalga Doğrultucuların toplamına eşdeğerdir. Çıkışta N ucu kullanılmaz. Ancak, çıkış gerilimi potansiyel olarak N ucunu ortalar.

Temel AC-DC Dönüştürücülerin Temel Devre Şemaları

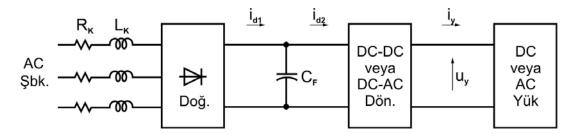
Tek Fazlı Dönüştürücünün 2 Fazlı Eşdeğeri

Endüstride **2 Fazlı bir AC Şebeke** sistemi mevcut değildir. Ancak, **sekonderi orta uçlu** olan tek fazlı bir transformatörde, orta uca göre sekonder uçlarında 180° faz farklı **2 fazlı bir AC gerilim** oluşmaktadır. Endüstriyel olarak 2 fazlı bir gerilim bu şekilde üretilebilir. Ayrıca, teorik analizlerde, yukarıda görüldüğü gibi, tek fazlı bir gerilimin **2 fazlı eşdeğeri** kullanılabilmektedir.

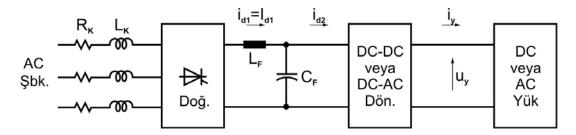
DOĞRULTUCULARIN ENDÜSTRİYEL UYGULAMA DEVRELERİ

Endüstriyel uygulamalarda kullanılan doğrultucuların **gerçek eşdeğer devreleri** aşağıdaki gibi sıralanabilir.

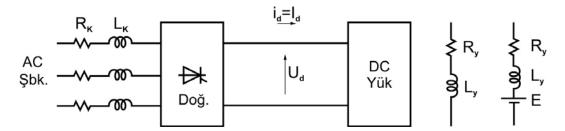
Kontrolsüz bir doğrultucu ile tek yönlü (kutuplu, DC) bir kondansatör grubu, DC-DC veya DC-AC dönüştürücülerin beslenmesinde, genellikle **ucuz ve basit** olması nedeniyle endüstride yaygın olarak kullanılmaktadır. Burada, R_K ve L_K , AC şebekenin eşdeğer direnç ve endüktansıdır. Etkisinin azalması nedeniyle analizde öncelikle R_K direnci ihmal edilir.

Bu devrede, şebeke geriliminin maksimum olduğu anların yakınlarında, şebekeden **aşırı akım darbeleri** çekilir. Şebeke geriliminde **ciddi bozulmalar** oluşur. Devre çalışmaya **ilk başladığında,** kondansatörün şarjı için ilk tedbirler alınır. Şebeke bozulmalarına karşı uluslar arası düzeyde sınırlamalar başladığından, bu devrenin kullanılmasında azalma olması beklenmektedir.

Kontrollü bir doğrultucu ile **regüleli** bir DC gerilim elde edilmesinde, genellikle doğrultucu çıkışına seri bir bobin (şok bobini, **akım düzeltme reaktörü**) bağlanır. Kontrolsüz doğrultucuda da bu bobin bağlanabilir. Bu durumda yapılan analizde hem R_K hem de L_K elemanları ihmal edilebilir ve doğrultucunun yükü bir **akım kaynağı** olarak alınabilir.

Bu devrede, AC şebekedeki **bozulmalar** çok daha azdır. Doğrultucunun kontrolü ile devrenin ilk çalışması başlatılabilir.

Doğrultucu çıkışında doğrudan bir DC yükün bulunması durumu, genellikle kontrollü bir doğrultucu ile bir DC motorun kontrolü uygulamasıdır. Motorun endüktansından dolayı, burada da $i_d = I_d$ yani doğrultucunun bir **akım kaynağı** ile yüklendiği kabul edilebilir.

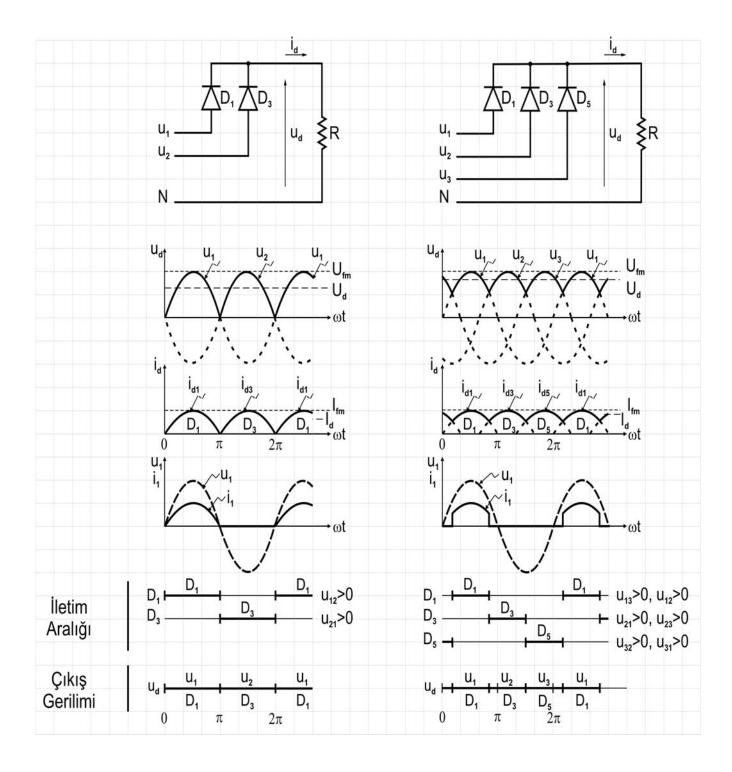
Sonuç olarak, doğrultucuların sabit olduğu kabul edilen bir akımla yüklenmesi durumu, endüstriyel uygulamalarda daha çok karşılaşılan bir durumdur. Doğrultucular ile doğrudan omik bir yükün beslenmesinin pratik bir yanı yoktur. Ancak, son yıllarda modern olarak gerçekleştirilen **güç faktörünü düzeltme** yöntemlerinde, yük eşdeğer bir direnç olarak kabul edilmektedir.

O halde, doğrultucuların incelenmesinde, **kolay anlaşılma** açısından yükün omik olduğu, **gerçek devrelere yakınlık** açısından yükün akım kaynağı olduğu kabul edilmektedir. Teorik olarak, yük endüktansı sonsuz olduğunda akım tam olarak sabittir. Gerçekte, frekans ve endüktans değerlerine bağlı olarak **akımda bir dalgalanma** mevcuttur. Motor kontrolünde olduğu gibi, akımdaki dalgalanmanın düşük olduğu durumlarda, yük bir akım kaynağı olarak kabul edilebilir.

OMİK YÜKLÜ YARIM DALGA KONROLSÜZ DOĞRULTUCULAR

Devre Şeması ve Temel Dalga Şekilleri

Omik Yüklü
2 Fazlı Yarım Dalga Kontrolsüz Doğrultucu
3 Fazlı Yarım Dalga Kontrolsüz Doğrultucu

Çıkış Gerilimi İfadeleri

Omik Yüklü

2 Fazlı Yarım Dalga Kontrolsüz Doğrultucu

$$U_{d} = \frac{1}{\pi} \int_{0}^{\pi} U_{fm} Sin(\omega t) d(\omega t)$$

$$= \frac{1}{\pi} U_{fm} \left| -Cos(\omega t) \right|_{0}^{\pi}$$

$$= \frac{1}{\pi} U_{fm} \left| Cos(\omega t) \right|_{\pi}^{0}$$

$$= \frac{1}{\pi} U_{fm} \left[1 - (-1) \right]$$

$$U_{d} = \frac{2}{\pi} U_{fm} = \frac{2}{\pi} \sqrt{2} U_{f}$$

Omik Yüklü

3 Fazlı Yarım Dalga Kontrolsüz Doğrultucu

$$U_{d} = \frac{1}{\frac{2\pi}{3}} \int_{-\pi/3}^{\pi/3} U_{fm} Cos(\omega t) d(\omega t)$$

$$= \frac{3}{2\pi} U_{fm} |Sin(\omega t)|_{-\pi/3}^{\pi/3}$$

$$= \frac{3}{2\pi} U_{fm} \left[\frac{\sqrt{3}}{2} - \left(-\frac{\sqrt{3}}{2} \right) \right]$$

$$U_{d} = \frac{3\sqrt{3}}{2\pi} U_{fm} = \frac{3\sqrt{3}}{2\pi} \sqrt{2} U_{f}$$

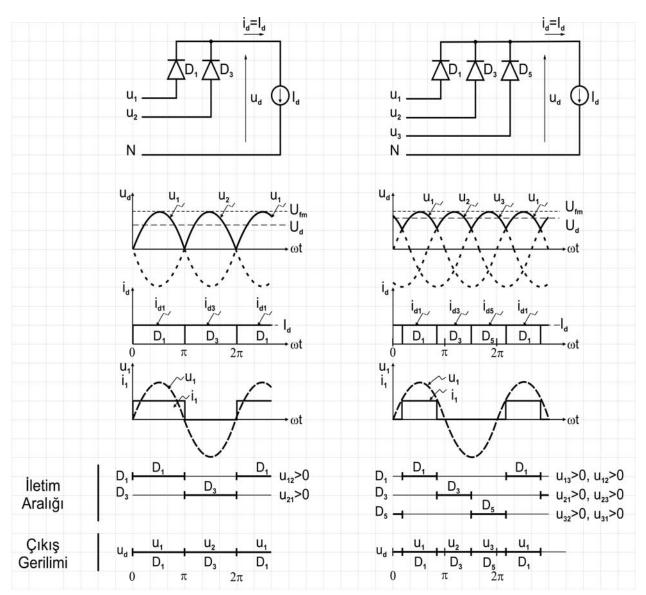
Kısa Açıklama

- **Diyotlar** uçlarına pozitif gerilim uygulandığı sürece iletimde kalırlar, bunun dışında kesimdedirler ve negatif gerilim ile tutulurlar.
- Aynı anda sadece bir diyot iletimde kalır.
- Diyotlar yük akımını eşit aralıkla ve sırayla geçirirler.
- İletimde olan diyodun bağlı olduğu faz gerilimi, çıkıştaki yük gerilimini oluşturur.
- AC şebekeden DC akım çekilir ve şebekede ciddi bozulmalar oluşur.
- Yük akımı ve bir diyodun akımı kolayca hesaplanabilir.
- Diyotlar fazlar arası gerilime maruz kalır.

OMİK-ENDÜKTİF YÜKLÜ YARIM DALGA KONROLSÜZ DOĞRULTUCULAR

Devre Şeması ve Temel Dalga Şekilleri

Akım Kaynağı ile Yüklü
2 Fazlı Yarım Dalga Kontrolsüz Doğrultucu
3 Fazlı Yarım Dalga Kontrolsüz Doğrultucu

Çıkış Gerilimi İfadeleri ve Kısa Açıklama

• Çıkış gerilimi ifadeleri, omik yüklü yarım dalga kontrolsüz doğrultucular ile aynıdır.

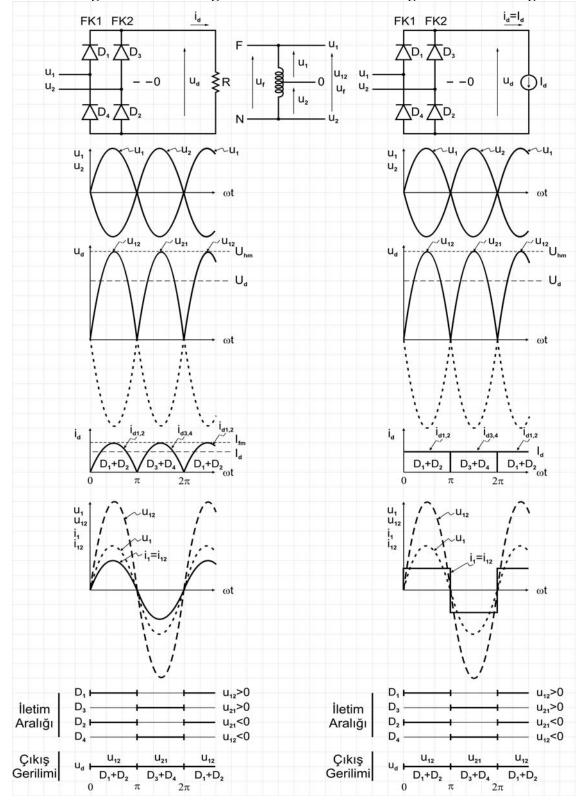
2 faz için :
$$U_d = \frac{2}{\pi} U_{fm} = \frac{2}{\pi} \sqrt{2} U_f$$
 3 faz için : $U_d = \frac{3\sqrt{3}}{2\pi} U_{fm} = \frac{3\sqrt{3}}{2\pi} \sqrt{2} U_f$

• Bu doğrultucuların özellikleri, omik yüklü doğrultucularda sıralanan özellikler ile aynıdır.

TAM DALGA KONROLSÜZ DOĞRULTUCU ÖRNEKLERİ

Devre Şeması ve Temel Dalga Şekilleri

Omik Yüklü 2 Fazlı Tam Dalga Kontrolsüz Doğrultucu Akım Kaynağı ile Yüklü 2 Fazlı Tam Dalga Kontrolsüz Doğrultucu

Çıkış Gerilimi İfadesi

$$U_{d} = \frac{1}{\pi} \int_{0}^{\pi} U_{hm} Sin(\omega t) d(\omega t) = \frac{1}{\pi} U_{hm} \left| -Cos(\omega t) \right|_{0}^{\pi} = \frac{1}{\pi} U_{hm} \left| Cos(\omega t) \right|_{\pi}^{0} = \frac{1}{\pi} U_{hm} \left[1 - (-1) \right]$$

$$U_{d} = \frac{2}{\pi} U_{hm} = \frac{2}{\pi} \sqrt{2} U_{h} = 2 \frac{2}{\pi} \sqrt{2} U_{f}$$

Kısa Açıklama

- İki fazlı tam dalga kontrolsüz doğrultucularda, yükün omik ve akım kaynağı olması durumlarında, çıkış gerilimi aynıdır.
- Tam dalga doğrultucunun çıkış gerilimi, eşdeğer olan yarım dalga doğrultucu çıkış geriliminin 2 katıdır.
- Üst ve alt sıradaki diyotlar, yük akımını eşit aralıklarla ve sırayla geçirirler.
- Aynı anda, üst ve alt sıradan **sadece birer diyot** iletimde kalır.
- Aynı anda, üst ve alt sıradan **aynı faz koluna ait** diyotlar iletimde olamaz.
- Çıkış gerilimi, iletimde olan üst ve alt sıradaki diyotlara göre, fazlar arası gerilimler de oluşmaktadır.
- AC şebekeden çekilen **faz akımının** DC bileşeni yoktur.
- AC şebeke açısından, yarım dalgaya göre tam dalga doğrultucular çok daha iyidir.
- Omik yüklü tam dalga doğrultucunun şebekeden çektiği akımda, faz farkı ve harmonik yoktur.
- Akım kaynaklı yükte ise, şebekeden çekilen akımda, faz farkı yoktur, ancak harmonik vardır.
- AC şebekeden çekilen **faz ve hat akımları** birbirine eşittir.
- Diyotlar **fazlar arası gerilime** maruz kalır.

Omik yükte sinusoidal olan faz ve hat akımı efektif olarak,

$$I_f = I_h = U_h/R$$

Omik-endüktif yükte sinusoidal olmayan faz veya hat akımı efektif olarak,

$$I_f^2 = \frac{1}{\pi} \int_0^{\pi} I_d^2 d(\omega t) = \frac{1}{\pi} I_d^2 |\omega t|_0^{\pi} = \frac{1}{\pi} I_d^2 \pi \quad \Rightarrow I_f = I_d$$

şeklinde bulunur. Bu akımın **Temel Bileşeni** ve **Toplam Harmonik Distorsiyonu**, Fourier analizi yapılarak,

$$I_{f1} = \frac{2}{\pi} \sqrt{2} I_d$$
 ve THD=0,48

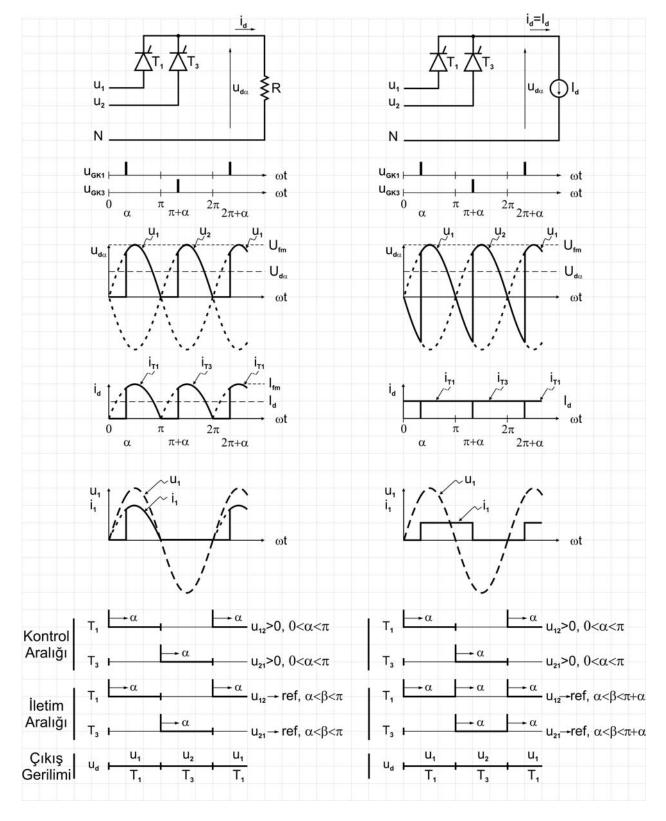
seklinde bulunur.

NOT: 2 faz için yapılan bu analizin 3 faz için de yapılması önerilir.

YARIM DALGA KONROLLÜ DOĞRULTUCU ÖRNEKLERİ

Devre Şeması ve Temel Dalga Şekilleri

Omik Yüklü 2 Fazlı Yarım Dalga Kontrollü Doğrultucu Akım Kaynağı ile Yüklü 2 Fazlı Yarım Dalga Kontrollü Doğrultucu

Çıkış Gerilimi İfadeleri

Omik Yüklü 2 Fazlı Yarım Dalga Kontrollü Doğrultucu

$$U_{d\alpha} = \frac{1}{\pi} \int_{\alpha}^{\pi} U_{fm} Sin(\omega t) d(\omega t)$$

$$= \frac{1}{\pi} U_{fm} |-Cos(\omega t)|_{\alpha}^{\pi}$$

$$= \frac{1}{\pi} U_{fm} |Cos(\omega t)|_{\pi}^{\alpha}$$

$$= \frac{1}{\pi} U_{fm} [Cos\alpha - (-1)]$$

$$U_{d\alpha} = \frac{1}{\pi} U_{fm} (1 + Cos\alpha)$$

$$= \frac{1}{\pi} \sqrt{2} U_{f} (1 + Cos\alpha)$$

$$= \frac{1}{2} U_{d} (1 + Cos\alpha)$$

Akım Kaynağı ile Yüklü 2 Fazlı Yarım Dalga Kontrollü Doğrultucu

$$U_{d\alpha} = \frac{1}{\pi} \int_{\alpha}^{\pi+\alpha} U_{fm} Sin(\omega t) d(\omega t)$$

$$= \frac{1}{\pi} U_{fm} |-Cos(\omega t)|_{\alpha}^{\pi+\alpha}$$

$$= \frac{1}{\pi} U_{fm} |Cos(\omega t)|_{\pi+\alpha}^{\alpha}$$

$$= \frac{1}{\pi} U_{fm} [Cos\alpha - Cos(\pi + \alpha)]$$

$$= \frac{1}{\pi} U_{fm} [Cos\alpha + Cos\alpha]$$

$$U_{d\alpha} = \frac{2}{\pi} U_{fm} Cos\alpha$$

$$= \frac{2}{\pi} \sqrt{2} U_{f} Cos\alpha = U_{d} Cos\alpha$$

Kısa Açıklama

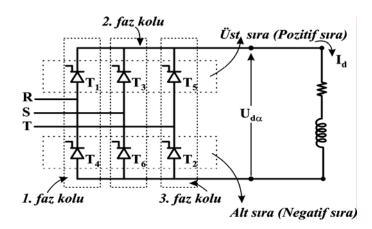
- Genel olarak yarım dalga doğrultucu özellikleri mevcuttur.
- Omik yükte, α anında iletime giren bir tristör π anında akımın sıfır olmasıyla kesime girer. Elemanların iletiminde ve çıkış geriliminde boşluklar oluşur.
- Omik-endüktif yükte, α anında tetiklenerek iletime giren bir tristör, akımın sürekli oluşundan dolayı, bir sonraki tristör $\alpha+\pi$ anında tetikleninceye kadar iletimde kalır. Elemanların iletiminde ve çıkış geriliminde boşluklar oluşmaz.
- Yine AC şebekeden bir **DC akım** çekilir. Ayrıca α açısına bağlı olarak, akım gerilime göre geri kalır.
- Prensip olarak, **faz kesme kontrolu**, ardışık fazların kesişim noktaları (fazlar arası gerilimlerin sıfır noktaları) sıfır (α =0) olmak üzere 0- π aralığında yapılır. **Sıfır noktaları**, 2 fazlı sistemlerde wt ekseni üzerinde, 3 fazlı sistemlerde ise bu eksenin dışında oluşur.

2 fazlı yarım dalga kontrollü doğrultucu olan bu devreler ve dalga şekilleri, kolayca **2 fazlı tam** dalga kontrollü doğrultucu için düzenlenebilir. Bu durumda, İletimde olan elemanlara T_2 ve T_4 tristörleri eklenir. T_1 ile T_2 ve T_3 ile T_4 aynı sinyallerle ve eşzamanlı olarak tetiklenir. Çıkış gerilimi U_{12} ve U_{21} fazlar arası gerilimleri ile oluşur. Faz akımları çift yönlü hale gelir ve bu akımlarda DC bileşen oluşmaz. Ancak, α açısına bağlı olarak, akımda faz farkı ve harmonikler oluşur. Akım kaynaklı yük için, temel bileşenin faz kayma açısı, α açısına eşit olur.

NOT: Yarım dalga için yapılan bu analizin tam dalga için de yapılması önerilir. Ayrıca, 2 faz için yapılan bu analizin 3 faz için de benzer şekilde yapılması yararlı olur.

GENELLEŞTİRİLMİŞ İNCELEMELER

Genel Devre Şeması ve Açıklamalar

Üst ve alt sıradan herhangi birisi kullanılırsa **Yarım Dalga** Doğrultucu, her ikisini de kullanılırsa **Tam Dalga** Doğrultucu elde edilir. **Serbest geçiş diyodu,** yük akımının sürekliliğini sağlar. Çıkış gerilimi $U_{d\alpha}$ çok dalgalı da olsa, büyük değerli bir yük endüktansından dolayı genellikle çıkış akımı I_d sürekli ve sabit kabul edilir.

Serbest geçiş diyodu olmadığında, sürekli kabul edilen DC yük akımını, hem üst hem de alt sırada elemanlar **eşit aralıklarla ve sırayla** geçirilirler. Üst ve alt sıradan aynı anda **sadece birer eleman** iletimde kalabilir. Hem üst hem de alt sırada, akımın bir elemandan diğerine aktarılışına **Komütasyon Olayı** denir ve bu aktarma işlemlerinin başlangıç ya da sıfır noktaları **ardışık faz gerilimlerinin** kesişim noktalarıdır. **Diyotlu devrelerde** sıfır noktalarında kendiliğinden oluşan bu aktarım olayları, **tristörlü devrelerde** tetikleme sinyalleriyle geciktirilebilir. Bu α gecikme açıları $0 - \pi$ aralığında ayarlanabilir. Bu açıya **Tetikleme Gecikmesi** veya **Gecikme Açısı** denir.

- Endüstriyel uygulamalar açısından, doğrultucuların akım kaynağı ile yüklenmesi durumu, daha gerçekçi ve anlamlıdır.
- Faz kontrolü, genellikle fazlar arası gerilimlerin sıfır (α =0) noktaları referans alınarak yapılır ve kontrol aralığı 0- π şeklindedir.
- Güç elemanları hem üst hem de alt sırada, akımı eşit aralıklarla ve sırayla geçirir. Sürekli akım için iletim aralığı 2 fazda π ve 3 fazda $2\pi/3$ kadardır.
- Çıkış gerilimi iletimde olan elemanlara göre, yarım dalga doğrultucularda faz gerilimleri ve tam dalga doğrultucularda fazlar arası gerilimler ile oluşur. Tam dalgada çıkış gerilimi eşdeğer yarım dalgadakinin 2 katıdır.
- AC şebekeden çekilen **faz akımı**, yarım dalga doğrultucularda DC şekilde ve ayrıca kontrollü olanlarda gerilime göre geridir. Tam dalga doğrultucularda, faz akımında **DC bileşen** yoktur fakat **harmonikler** bulunabilir. Kontrolsüz olanlarda faz farkı oluşmaz, ancak kontrollü olanlarda kontrol açısına bağlı bir faz farkı oluşur.
- AC şebeke açısından, tam dalga doğrultucuların kullanılması, mümkün ise doğrultucunun kontrolsüz olması, mümkün değil ise kontrol bandının olabildiğince sıfıra yakın olması önerilmektedir.

• Doğrultucularda **çıkış akımı**, daima güç elemanlarının iletim yönünde ve tek yönlüdür. Gerilim ise, sadece tam kontrollü olan doğrultucularda 2 yönlü olup, diğerlerinde tek yönlüdür.

Çıkış Gerilimi İfadeleri

Bütün kontrolsüz doğrultucularda,

$$U_d = U_{dm} = s \frac{q}{\pi} \sqrt{2} U_f Sin \frac{\pi}{q}$$

Bütün yarı kontrollü doğrultucular ile omik yüklü tam kontrollü doğrultucularda,

$$U_{d\alpha} = \frac{1}{2} U_d (1 + Cos\alpha)$$

$$2 \text{ faz için}$$

$$U_{d\alpha} = U_d Cos\alpha$$

$$3 \text{ faz ve } 0^{\circ} \langle \alpha \langle 30^{\circ} \text{ için}$$

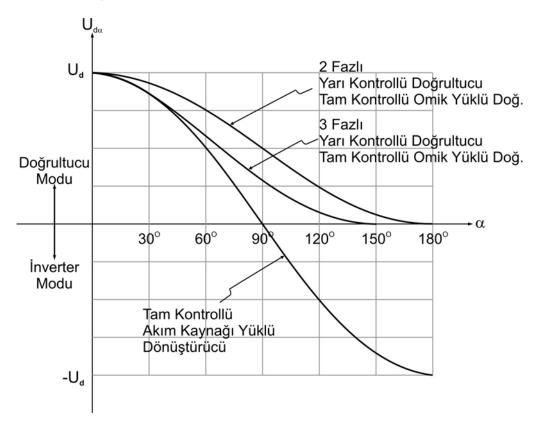
$$U_{d\alpha} = \frac{1}{\sqrt{3}} U_d \left[1 + Cos(\alpha + 30^{\circ}) \right]$$

$$3 \text{ faz ve } 30^{\circ} \langle \alpha \langle 150^{\circ} \text{ için} \rangle$$

Akım kaynağı ile yüklü bütün tam kontrollü doğrultucularda,

$$U_{d\alpha} = U_d Cos \alpha$$

Çıkış Gerilimi Değişimleri

AC şebeke
$$\xrightarrow{Enerji}$$
 DC yük \Rightarrow Doğrultucu Modu AC şebeke \xleftarrow{Enerji} DC yük \Rightarrow İnverter Modu

Çalışma Modları

Doğrultucularda **çıkış akımı**, daima **tek yönlüdür.** Bu yön pozitif kabul edilir ve güç elemanlarının iletim yönüdür.

Çıkış gerilimi ise, sadece omik endüktif yüklü tam kontrollü doğrultucularda, pozitif ve negatif olmak üzere iki vönlü veva iki bölgeli olabilmektedir.

Çıkış gerilimi pozitif olduğunda, güç pozitif olur, enerji akışı AC şebekeden DC yüke doğrudur. Bu çalışmaya **Doğrultucu Modu** denilmektedir.

Çıkış geirlimi negatif olduğunda ise, enerji akışı DC yükten AC şebekeye doğrudur. Bu çalışmaya ise **İnverter Modu** denilir.

Doğrultucu modunda AC gerilim DC'ye, inverter modunda ise DC gerilim AC'ye dönüştürülür. Örnek olarak, doğrultucu modunda AC şebeke gerilimi doğrultularak bir aküyü şarj eder veya DC motoru çalıştırır. İnverter modunda ise, akümülatör veya DC generatör uçlarındaki DC gerilim AC gerilime dönüstürülerek, akü veya DC generatörün enerjisi AC sebekeye aktarılır.

İki yönlü enerji aktarımı sağlayabilen omik-endüktif yüklü tam kontrollü dönüştürücülerin çıkış gerilimi ifadesi tekrar yazılarak, aşağıdaki yorum yapılabilir.

$$U_{d} = U_{dm} = s \frac{q}{\pi} \sqrt{2}.U.Sin \frac{\pi}{q}$$

$$U_{d\alpha} = U_{d} Cos \alpha$$

$$\alpha = 0 \quad i\varsigma in, \ U_{d\alpha} = U_{d} = U_{dm}$$

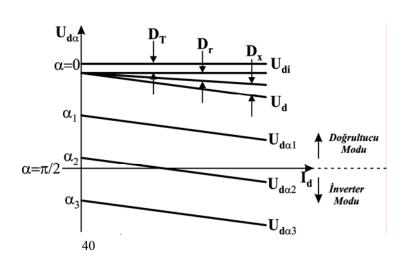
$$\alpha < \pi/2 \quad i\varsigma in, \ U_{d\alpha} > 0 \Rightarrow \quad \textbf{Doğrultucu Modu}$$

$$\alpha = \pi/2 \quad i\varsigma in, \ U_{d\alpha} = 0$$

$$\alpha > \pi/2 \quad i\varsigma in, \ U_{d\alpha} < 0 \Rightarrow \quad \textbf{Inverter Modu}$$

Bu yorumlar, güç elemanları ve devre ideal kabul edilerek yapılmaktadır. Doğal olarak gerçek uygulamalarda, gerilim düşümleri ve güç kayıpları oluşur. Bir fikir vermesi açısından, aşağıda bir doğrultucunun gerçek çıkış veya yük karakteristiği verilmiştir.

Şekilden görüldüğü gibi, gerçek bir doğrultucuda, akıma bağlı olarak farklı gerilim düşümleri oluşmakta ve çıkış gerilimi düşmekte, $\alpha = \pi/2$ yakınlarında doğrultucu modunda çalışan bir dönüştürücü yüklendiğinde inverter moduna geçebilmektedir.

Aktif Güç Dengesi

Devre kayıpları ihmal edildiğinde, bir doğrultucunun **giriş ve çıkışındaki aktif güçler** birbirine eşit olur. AC şebeke tarafındaki aktif güç, akımın efektif temel bileşeni ve bu bileşenin kayma faktörü ile hesaplanır. DC taraftaki aktif güç ise, ortalama gerilim ve akım ile bulunur.

Genel olarak omik-endüktif yüklü q faz sayılı tam dalga kontrollü bir doğrultucu için, temel akımın **kayma açısı** φ_1 faz kontrol açısı α 'ya eşit olduğuna göre, **güç dengesi**,

$$P_g = P_c$$

$$q U_f I_{fl} Cos \alpha = U_{d\alpha} I_d = U_d I_d Cos \alpha$$

şeklinde, ayrıca şebekeden çekilen reaktif güç,

$$Q_g = q U_f I_{fl} Sin \alpha$$

olarak yazılabilir. Ayrıca, Görünen Güç ve Güç Faktörü ifadeleri,

$$S = q U_f I_f$$

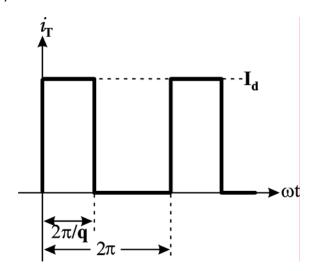
 $GF = P / S$

Her zaman geçerlidir.

Bir Elemanın Maruz Kaldığı Akım ve Gerilim

Genel olarak **omik-endüktif yüklü q faz sayılı doğrultucularda**, bir güç elemanından geçen akımın dalga şekli ile bu akımın ortalama ve efektif değerleri aşağıda verilmiştir. Bu akım şekli ve ifadeler, yarım ve tam dalga ile kontrolsüz ve kontrollü doğrultucularda değişmez.

$$I_{\text{TAV}} = \frac{1}{q} I_{\text{d}}$$

$$I_{\text{TEF}} = \sqrt{\frac{1}{q}} I_{\text{d}}$$

Yarım ve tam dalga ile kontrolsüz ve kontrollü **bütün doğrultucularda**, bir güç elemanı daima fazlar arası gerilime maruz kalır.

Genel olarak, bir elemanın peryodik pozitif ve negatif dayanma gerilimi, bu elemanın maruz kaldığı maksimum gerilimden büyük olmalıdır.

$$\begin{array}{ll} U_{DRM},\,U_{RRM} &> \,U_{hm} \\ &> \sqrt{2} \;\; U_h \\ &> \sqrt{2} \;\; 2 \; U_f \, Sin \frac{\pi}{q} \end{array}$$

şeklindedir. Bu ifade, tek fazlı sistemler için,

$$U_{DRM}, U_{RRM} > \sqrt{2} U_F$$

2 fazlı sistemler için,

$$U_{DRM},\,U_{RRM}\,>2\,\sqrt{2}\ U_{F}$$

ve 3 fazlı sistemler için,

$$U_{DRM},\,U_{RRM}\,>\sqrt{6}~U_{F}$$

olarak düzenlenebilir.

Faz gerilimi 220 V olan AC şebekeye bağlı tek fazlı doğrultucularda, en az 400 V'luk ve daha emniyetli olması açısından 600 V'luk güç elemanları kullanılmaktadır. 3 fazlı doğrultucularda ise, en az 600 V'luk ve daha emniyetli olması açısından 800 V'luk elemanlar kullanılmaktadır.

KONU İLE İLGİLİ ÇÖZÜLMÜŞ PROBLEMLER

Problem 1

Faz gerilimi 110 V olan 2 fazlı yarım dalga kontrolsüz bir doğrultucu ile 10 Ω 'luk bir yük beslenmektedir. Devre kayıplarını ihmal ederek,

- a) Cıkış gerilim ve akımını bulunuz.
- b) Bir diyottan geçen akımın ortalama ve efektif değerlerini hesaplayınız.
- c) Efektif faz akımını bulunuz.
- d) Bir diyodun maruz kaldığı maksimum gerilimi bulunuz.

Çözüm

a) Çıkış gerilimi,

$$U_d = s \frac{q}{\pi} \sqrt{2}.U_f Sin \frac{\pi}{q} = 1 \frac{2}{\pi} \sqrt{2}.110.Sin \frac{\pi}{q}$$

$$U_d = 99,04 V$$

Çıkış akımı,

$$I_d = \frac{U_d}{R} = \frac{99,04}{10}$$
$$I_d = 9,9 A$$

b) Bir diyodun ortalama akımı,

$$I_{DAV} = \frac{1}{q}I_d = \frac{1}{2}.9,9$$
 $I_{DAV} = 4.95 A$

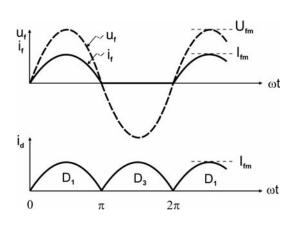
Bir diyodun efektif akımı,

$$I_{DEF}^{2} = \frac{1}{2\pi} \int_{0}^{\pi} I_{fm}^{2} Sin^{2}(\omega t) d(\omega t)$$

$$= \frac{1}{2\pi} I_{fm}^{2} \int_{0}^{\pi} \frac{1 + Cos2(\omega t)}{2} d(\omega t)$$

$$= \frac{1}{4\pi} I_{fm}^{2} \left[(\omega t) + \frac{1}{2} Sin2(\omega t) \right]_{0}^{\pi}$$

$$= \frac{1}{4\pi} I_{fm}^{2} \left[\pi + 0 \right]$$

$$I_{DEF}^{2} = \frac{1}{4}I_{fm}^{2}$$

$$I_{DEF} = \frac{1}{2}I_{fm} = \frac{1}{2}\sqrt{2.11}$$

$$I_{DEF} = 7.78 A$$

c) Efektif faz akımı, yarım dalga doğrultucuda bir eleman akımının efektif akımına eşit olduğundan,

$$I_f = I_{DEF} = 7.78 A$$

d) Bir diyodun maruz kaldığı maksimum gerilim,

$$U_{Dmax} = U_{hm} = 2\sqrt{2}.U_{f} = 2\sqrt{2}.110$$

 $U_{Dmax} = 311,1 \text{ V}$

Faz gerilimi 220 V olan tek fazlı tam dalga (köprü) kontrolsüz bir doğrultucu ile 20 Ω 'luk bir alıcı beslenmektedir. Devre kayıplarını ihmal ederek,

- a) Yükün gerilim ve akımını bulunuz.
- **b)** Bir diyodun ortalama ve efektif akımlarını hesaplayınız.
- c) Efektif faz akımını bulunuz.
- d) Bir diyodun maruz kaldığı maksimum gerilimi bulunuz.

Çözüm

Tek fazlı sistem	İki fazlı sistem
$U_{\rm f} = 220 \text{ V}$	$U_f = 110 \text{ V}$
q = 1	q = 2
s = 2	s = 2

a) Çıkış gerilimi,

$$U_d = s \frac{q}{\pi} \sqrt{2}.U_f \sin \frac{\pi}{q} = 2 \frac{2}{\pi} \sqrt{2}.\frac{220}{2}.\sin \frac{\pi}{q}$$
 $U_d = 198.1 \text{ V}$

Çıkış akımı,

$$I_d = \frac{U_d}{R} = \frac{198,1}{20}$$

 $I_d = 9,9 \text{ A}$

b) Bir diyodun ortalama akımı,

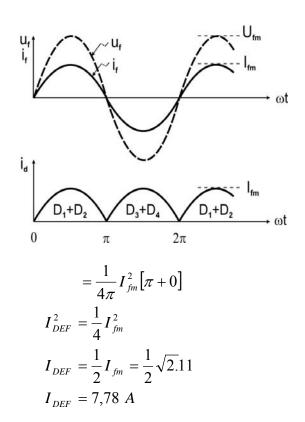
$$I_{DAV} = \frac{1}{q}I_{d} = \frac{1}{2}.9,9$$
 $I_{DAV} = 4,95 \text{ A}$

Bir diyodun efektif akımı,

$$I_{DEF}^{2} = \frac{1}{2\pi} \int_{0}^{\pi} I_{fm}^{2} Sin^{2}(\omega t) d(\omega t)$$

$$= \frac{1}{2\pi} I_{fm}^{2} \int_{0}^{\pi} \frac{1 + Cos2(\omega t)}{2} d(\omega t)$$

$$= \frac{1}{4\pi} I_{fm}^{2} \left| (\omega t) + \frac{1}{2} Sin2(\omega t) \right|_{0}^{\pi}$$

c) Efektif faz akımı,

$$I_{\rm f} = \frac{I_{\rm fm}}{\sqrt{2}} = \frac{\sqrt{2}.11}{\sqrt{2}}$$

$$I_{\rm f} = 11~A$$

d) Bir diyodun maruz kaldığı maksimum gerilim,

$$U_{D \max} = U_{hm} = 2\sqrt{2}.U_f = 2\sqrt{2}.110$$

 $U_{D \max} = 311.1 V$

Faz gerilimi 110 V olan iki fazlı yarım dalga kontrollü bir doğrultucu ile 9,9 A'lik bir DC motor beslenmektedir. Yük α =60° iken beslendiğine göre, devrenin kayıpsız olduğunu ve yük akımının sürekli ve düzgün olduğunu kabul ederek,

- a) Yükün gerilimi bulunuz.
- b) Bir tristörün ortalama ve efektif akımlarını hesaplayınız.
- c) Efektif faz akımını bulunuz.
- d) Şebekeden çekilen aktif ve reaktif güçler ile güç katsayısını bulunuz.

Çözüm

a) α =60° iken, yük gerilimi,

$$U_{d\alpha} = U_d Cos \alpha = s \frac{q}{\pi} \sqrt{2}.U_f Sin \frac{\pi}{q} Cos \alpha = 1 \frac{2}{\pi} \sqrt{2}.110.Sin \frac{\pi}{2} Cos 60^{\circ}$$

$$U_{d\alpha} = 49,52 V$$

b) Bir tristörün ortalama akımı, α' dan bağımsız olarak,

$$I_{TAV} = \frac{1}{q}I_d = \frac{1}{2}.9,9$$
 $I_{TAV} = 4,95 \text{ A}$

Bir tristörün efektif akımı,

$$I_{TEF} = \sqrt{\frac{1}{q}}I_{d}$$

$$I_{TEF} = \sqrt{\frac{1}{2}}9,9$$

$$I_{TEF} = 7 \text{ A}$$

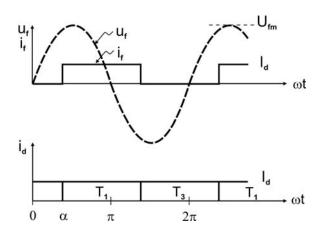
 c) Efektif faz akımı, yarım dalga doğrultucuda bir elemandan geçen akımının efektif değerine eşit olacağına göre,

$$I_f = I_{TEF} = 7 A$$

d) Şebekeden çekilen aktif güç,

$$P_{g} = qU_{f}I_{f1}Cos\alpha = P_{c} = U_{d\alpha}I_{d} = 49,52.9,9$$

 $P_{g} = 490,2 \text{ W}$

Şebekeden çekilen görünen güç,

$$S_g = qU_fI_f = 2.110.7$$

 $S_g = 1540 \text{ VA}$

Güçkatsayısı,

$$GK = \frac{P_g}{S_g} = \frac{490,2}{1540}$$
$$GK = 0.318$$

Faz gerilimi 220 V olan tek fazlı tam dalga (köprü) kontrollü bir doğrultucu ile α =45° iken 10 A'lik bir alıcı beslenmektedir. Devre kayıplarını ihmal ederek,

- a) Alıcının besleme gerilimi ile gücünü bulunuz.
- **b)** Bir tristörün ortalama ve efektif akımlarını hesaplayınız.
- c) Şebekeden çekilen efektif faz akımını bulunuz.
- d) Faz akımının efektif temel bileşenini bulunuz.
- e) Şebekeden çekilen reaktif gücü bulunuz.
- f) Şebekeden çekilen görünen güç ile güç katsayısını bulunuz.

Çözüm

a) Alıcının besleme gerilimi,

$$U_{d\alpha} = U_d Cos\alpha = s \frac{q}{\pi} \sqrt{2}.U_f Sin \frac{\pi}{q} Cos\alpha = 2 \frac{2}{\pi} \sqrt{2}.110.Sin \frac{\pi}{2} Cos45^{\circ}$$

$$U_{d\alpha} = 140,1 V$$

Alıcının aktif gücü,

$$P_c = U_{d\alpha}I_d = 140,1.10$$

 $P_c = 1401 W$

b) Bir tristörün ortalama akımı,

$$I_{TAV} = \frac{1}{q}I_d = \frac{1}{2}.10$$

$$I_{TAV} = 5 A$$

Bir tristörün efektif akımı,

$$I_{TEF} = \sqrt{\frac{1}{q}}I_d$$

$$I_{TEF} = \sqrt{\frac{1}{2}}.10$$

$$I_{TEF} = 7,07 A$$

c) Şebekeden çekilen efektif faz akımı,

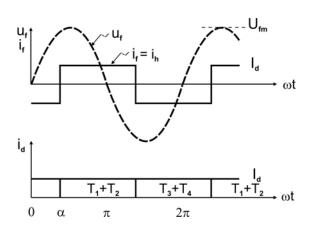
$$I_f = I_h = I_d = 10$$
$$I_f = 10 A$$

d) Giriş ve çıkıştaki aktif güçlerin eşitliğinden,

$$qU_{f}I_{f1}Cos\alpha = U_{d\alpha}I_{d} = U_{d}I_{d}Cos\alpha$$

$$2.110.I_{f1}Cos45^{\circ} = 1401$$

$$\Rightarrow I_{f1} = 9 A$$

e) Şebekeden çekilen reaktif güç,

$$Q_g = qU_f I_{f1} Sin\alpha = 2.110.9.Sin45^{\circ}$$

 $Q_g = 1401 VAr$

f) Şebekeden çekilen görünen güç,

$$S_g = q U_f I_f = 2.110.10$$

 $S_g = 2200 VA$

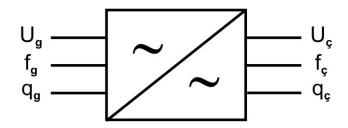
Güçkatsayısı,

$$GK = \frac{P_g}{S_g} = \frac{1401}{2200}$$

$$GK = 0.637$$

6. AC-AC DÖNÜŞTÜRÜCÜLER / AC KIYICILAR **GİRİŞ**

AC-AC Dönüştürücülerin Genel Özellikleri

U_g: AC girişteki efektif faz gerilimi

 $\mathbf{f}_{\mathbf{g}}$: Frekans q_g: Faz sayısı

 U_c : AC çıkıştaki efektif faz gerilimi, $U_c = f(\alpha)$

U_{çmax}: Maksimum AC çıkış gerilimi,

 $\alpha = 0 \implies U_c = U_{cmax} = U_g$ α: Faz Kesme veya Faz Kontrol acısı

: Gecikme Açısı veya Tetikleme Gecikmesi

 $U_1=U_2=U_3=U_f$: Efektif Faz Gerilimi $U_{12}=U_{21}=U_{13}=U_h$: Efektif Fazlar Arası Gerilim

U_{fm}: Faz Gerilimi Maksimum Değeri

U_{hm}: Hat (Fazlar Arası) Gerilimi Maksimum Değeri

AC-AC dönüştürücülerde, frekans ve faz sayısı sabit olmak üzere, efektif çıkış geriliminin kontrolü yapıldığında, bu dönüştürücüye \mathbf{AC} Ayarlayıcı veva AC Kıyıcı denilmektedir. Enerjinin kontrolü değil de sadece anahtarlanması veya açılıp-kapatılması amaçlandığında ise, devreye Statik AC Şalter denilmektedir.

Endüstride çok yaygın olarak kullanılan dönüştürücü türüdür.

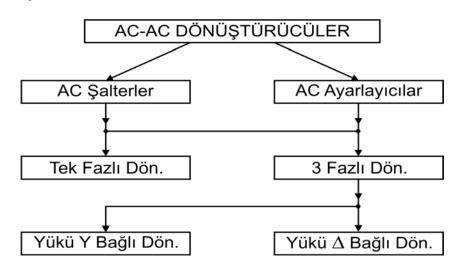
Temel Özellikleri

- Kontrol lineer değildir.
- Faz Kontrol Yöntemi ile kontrol sağlanır.
- Çıkış gerilimi sabit frekans altında efektif olarak kontrol edilir.
- Hem şebeke hem de yük tarafında yüksek değerli harmonikler oluşur.
- Doğal komütasyonludur.
- Tristör veva trivaklar ile gerçekleştirilir.

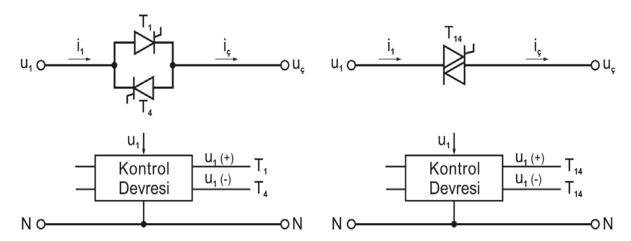
Başlıca Uygulama Alanları

- Bütün omik yüklerde (firin, ısıtıcı, lamba gibi) güç kontrolü
- Vantilatör karakteristikli küçük güçlü motorlarda (fan, \mathbf{AC} pompa, kompresör gibi) hız kontrolü
- Statik AC regülatörlerde gerilim kontrolü
- Statik AC şalterlerde devreyi açma ve kapama
- Statik reaktif güç kompanzasyonu

AC-AC Dönüstürücülerin Genel Olarak Sınıflandırılması

AC Kıyıcıların Temel Kontrol Özellikleri

Faz Kontrol Devreleri, temel olarak bir AC gerilimin Sıfır Noktaları ile Pozitif ve Negatif Aralıklarını algılayarak, bu aralıklarda α kontrol açısı ayarlanabilen biri Pozitif ve diğeri Negatif olmak üzere 2 sinyal üretir. Doğrultucu ve AC kıyıcılarda, Pozitif Sinyal ilgili fazın Pozitif Elemanına ve Negatif Sinyal ilgili fazın Negatif Elemanına verilir. Örneğin, yukarıdaki AC kıyıcı temel devre şemasında, u₁ gerilimini algılayan faz kontrol devresi, bu gerilimin + ve - yarı peryotlarında olmak üzere 2 sinyal üretmekte, bu sinyallerden + olanı T₁ ve – olanı T₄ tristörünün tetiklenmesinde kullanılmaktadır.

Triyak, bilindiği gibi ters-paralel bağlı 2 tristöre eşdeğerdir. Ancak, sadece bir soğutucu ile sadece bir kapıya sahiptir. AC kıyıcı devrelerinde, triyakın gücünün yettiği yere kadar, aynı faza ait ters-paralel bağlı 2 tristör yerine daima bir adet triyak kullanılmaktadır. Böylece, AC kıyıcıların maliyeti düşmekte ve kontrolü kolaylaşmaktadır. Bir faza ait + ve – sinyallerin her ikisi de, o faza ait triyakın kapısına uygulanmalıdır. Bu durum da, yukarıda verilen triyaklı temel devre şemasında görülmektedir.

Endüstriyel olarak, AC kıyıcılar ısı ve ışık kontrolü amacıyla daha çok omik yüklerde kullanılmaktadır.

AC kıyıcılar, bütün güç elemanlarının sürekli sinyallerle tetiklenmesi veya yine bütün güç elemanlarının daima $\alpha = 0$ olarak tetiklenmesi ile **AC** Şalterler olarak kullanılmaktadır.

AC şalterlerde, devreye giriş ve çıkışlarda, AC şebekeden geçici harmonikler çekilir. Bunu önlemek için **Sıfır Gerilim Şalteri** kullanılır. Sıfır Gerilim Şalterleri, daima (+) yarım dalganın başında devreye girer ve (-) yarım dalganın sonunda devreden çıkar.

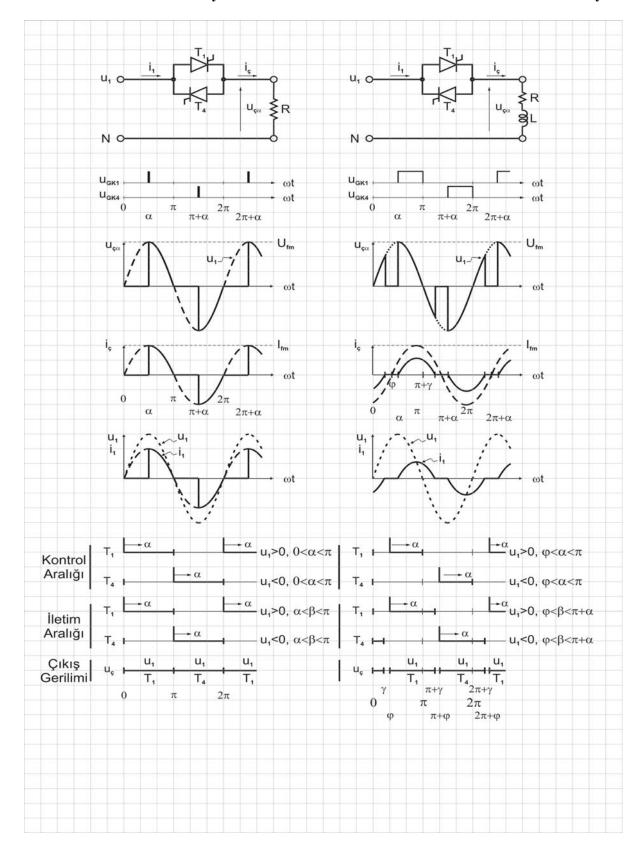
AC kıyıcılarda, kesme açısı α ile güç kontrolü yapıldığı sürece, yük omik dahi olsa şebekeden reaktif güç çekilir ve daima harmonikler oluşur. Bu mahsuru en aza indirebilmek için, sadece omik yüklerde **Dalga Paketleri Yöntemi** ile güç kontrolü yapılır. Bu yöntemde, örneğin, AC şebekenin 10 tam peryodu bir kontrol peryodu olarak seçilir. 10 peryot içerisinde yüke uygulanacak olan tam peryot sayısı değiştirilerek güç kontrolü sağlanır. Örneğin, kontrol oranı 3/10 için, şebekenin 10 peryodundan 3'ü yüke uygulanır. Bu yöntem motor kontrolünde kullanılamaz.

TEK FAZLI AC KIYICILAR

Devre Şeması ve Temel Dalga Şekilleri

Omik Yüklü Tek Fazlı AC Kıyıcı

Omik-Endüktif Yüklü Tek Fazlı AC Kıyıcı

Çıkış Gerilimi İfadeleri

Omik Yüklü Tek Fazlı AC Kıyıcı

$$\begin{split} U_{\varsigma}^{2} &= \frac{1}{\pi} \int_{\alpha}^{\pi} U_{fm}^{2} \sin^{2}(\omega t) d(\omega t) \\ &= \frac{1}{\pi} \frac{1}{2} U_{fm}^{2} \int_{\alpha}^{\pi} (1 - \cos 2(\omega t)) d(\omega t) \\ &= \frac{1}{2\pi} U_{fm}^{2} \Big[(\omega t) - \frac{1}{2} \sin 2(\omega t) \Big]_{\alpha}^{\pi} \\ &= \frac{1}{2\pi} U_{fm}^{2} \Big[\pi - \alpha + \frac{1}{2} \sin 2\alpha \Big] \\ &= \frac{U_{fm}^{2}}{2} \Big[\frac{1}{\pi} (\pi - \alpha + \frac{1}{2} \sin 2\alpha) \Big] \\ &= U_{f}^{2} \Big[\frac{1}{\pi} (\pi - \alpha + \frac{1}{2} \sin 2\alpha) \Big] \\ U_{\varsigma} &= \frac{U_{fm}}{\sqrt{2}} \sqrt{\frac{1}{\pi} (\pi - \alpha + \frac{1}{2} \sin 2\alpha)} \\ &= U_{f} \sqrt{\frac{1}{\pi} (\pi - \alpha + \frac{1}{2} \sin 2\alpha)} \end{split}$$

Çıkış Akım ve Gücü

First, Arith ve Gucu
$$I_{c} = I_{f} = U_{c}/R$$

$$P_{c} = U_{c}I_{c} = U_{c}^{2}/R$$

$$\alpha = 0 \text{ için,}$$

$$U_{c} = U_{c \text{max}} = U_{f}$$

$$I_{c} = I_{f} = I_{c \text{max}} = I_{f \text{max}} = U_{f}/R$$

$$P_{c} = P_{c \text{max}} = U_{c \text{max}} I_{c \text{max}} = U_{f}I_{c \text{max}} = U_{f}^{2}/R$$

Omik-Endüktif Yüklü Tek Fazlı AC Kıyıcı

$$\begin{split} U_c^2 &= \frac{1}{\pi} \int\limits_{\alpha}^{\pi+\alpha} U_{fm}^2 \sin^2(\omega t) d(\omega t) \\ &= \frac{1}{\pi} \frac{1}{2} U_{fm}^2 \int\limits_{\alpha}^{\pi+\alpha} (1 - \cos 2(\omega t)) d(\omega t) \\ &= \frac{1}{2\pi} U_{fm}^2 \Big[(\omega t) - \frac{1}{2} \sin 2(\omega t) \Big]_{\alpha}^{\pi+\alpha} \\ &= \frac{1}{2\pi} U_{fm}^2 \Big[\pi + \gamma - \alpha - \frac{1}{2} (\sin 2(\pi + \gamma) - \sin 2\alpha) \Big] \\ &= \frac{U_{fm}^2}{2} \Big[\frac{1}{\pi} (\pi + \gamma - \alpha + \frac{1}{2} (\sin 2\alpha - \sin 2\gamma) \Big] \\ &= U_f^2 \Big[\frac{1}{\pi} (\pi + \gamma - \alpha + \frac{1}{2} (\sin 2\alpha - \sin 2\gamma) \Big] \\ U_{c\alpha} &= \frac{U_{fm}}{\sqrt{2}} \sqrt{\frac{1}{\pi}} \Big[\pi + \gamma - \alpha + \frac{1}{2} (\sin 2\alpha - \sin 2\gamma) \Big] \\ &= U_f \sqrt{\frac{1}{\pi}} \Big[\pi + \gamma - \alpha + \frac{1}{2} (\sin 2\alpha - \sin 2\gamma) \Big] \end{split}$$

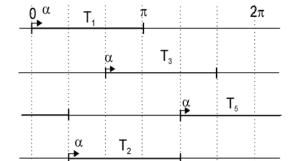
Kısa Açıklama

- Faz kesme kontrolü, tek fazlı AC kıyıcılarda, faz geriliminin sıfır noktaları referans (α =0) olmak üzere yapılır.
- **Cıkış gerilimi,** tek fazlı AC kıyıcılarda, faz gerilimi ile belirlenir.
- Omik yükte, genellikle α anında kısa süreli sinyaller ile tetikleme sağlanır. α anında tetiklenerek iletime giren bir tristör, π anında akımın sıfır olmasıyla kesime girer. Bir elemanın kontrol aralığı $0 < \alpha < \pi$ ve iletim aralığı $\alpha < \beta < \pi$ seklindedir.
- Omik-endüktif yükte, genellikle α - π aralığında uzun süreli sinyaller ile tetikleme sağlanır. α anında tetiklenerek iletime giren bir tristör, π + γ anında akımın sıfır olmasıyla kesime girer. Bir elemanın kontrol aralığı ϕ < α < π ve iletim aralığı ϕ < β < π + γ şeklindedir.
- Her iki yük durumunda da, α açısına bağlı olarak, elemanların iletiminde ve çıkış geriliminde boşluklar oluşur.
- Her iki yük durumunda da, AC şebekeden çekilen akımın **DC bileşeni** yoktur. Ancak, α açısına bağlı olarak, akımda **faz farkı ve harmonikler** oluşur.
- Tek fazlı AC kıyıcılarda, **güç elemanları** faz gerilimine maruz kalır.

3 FAZLI AC KIYICILAR

3 Fazlı AC Kıyıcıların Temel Prensipleri

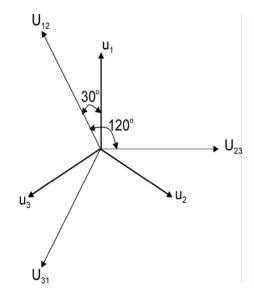
3 Fazlı bir Sistemde Kontrol Aralıkları

α

 T_4

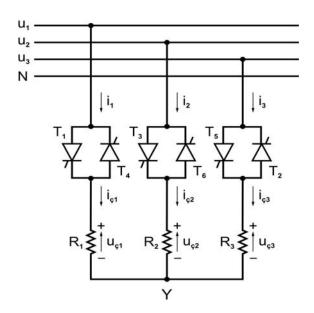
3 Fazlı bir Sistemin Vektörel Diyagramı

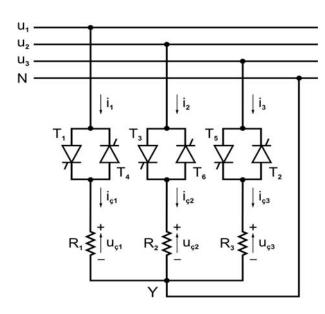
Açıklama

- Kontrol aralıkları, genellikle faz gerilimlerine göre belirlenir.
- Örneğin, **U**₁, **U**₂ ve **U**₃ faz gerilimlerin pozitif aralıkları sırasıyla T₁, T₃ ve T₅ negatif aralıkları ise T₄, T₆ ve T₂ tristörlerinin kontrol aralıkları olarak kullanılabilir.
- Ancak, faz ve fazlar arası gerilimler arasındaki ilişkiler dikkate alınarak, kontrol aralıkları faz veya fazlar arası gerilimlere göre tasarlanabilir.
- U₁₂, U₂₃ ve U₃₁ fazlar arası gerilimleri, sırasıyla U₁, U₂ ve U₃ faz gerilimlerinden 30° ileridedir.
- U₁₃, U₂₁ ve U₃₂ fazlar arası gerilimleri ise, sırasıyla U₁, U₂ ve U₃ faz gerilimlerinden 30° geridedir.
- Çıkış gerilimleri, iletimde olan elemanlara göre, faz ve/veya fazlar arası gerilimler kullanılarak belirlenir.
- **Genellikle omik olan yük,** Y veya Δ bağlı olabilmekte ve her ikisinde de maliyet ve kontrol kolaylığı açılarından farklı devre yapıları oluşturulabilmektedir.
- Güç Elemanları, genellikle fazlar arası gerilimlere maruz kalır.

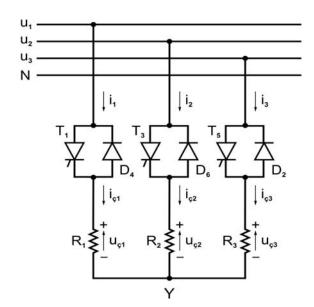
Yükü Y Bağlı 3 Fazlı AC Kıyıcıların Muhtelif Devre Şemaları

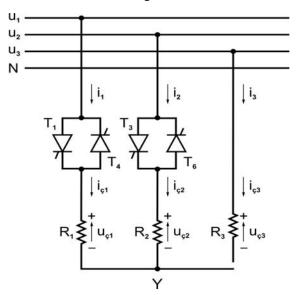
- Güç elemanları AC şebeke faz girişlerine bağlıdır.
- Yükün Y bağlı olduğu genel devre şemasıdır.
- Y noktası N ile bağlı değildir.
- Kontrol faz gerilimlerine göre yapılır.
- Elemanlar fazlar arası gerilimlere maruz kalır.

- Güç elemanları AC şebeke faz girişlerine bağlıdır.
- Y noktası N ile bağlıdır.
- Her bir faz kolu, bağımsız olarak tek fazlı bir AC kıyıcı gibi çalışır.
- Kontrol faz gerilimlerine göre yapılır.
- Elemanlar faz gerilimlerine maruz kalır.

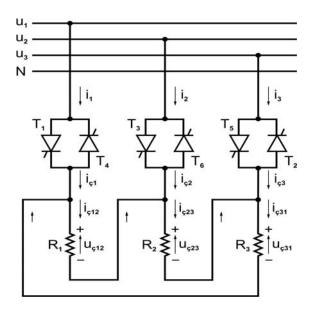

- Güç elemanları AC şebeke faz girişlerine bağlıdır.
- Her bir fazın negatif elemanları olarak diyotlar kullanılmıştır.
- Fazlar arası geçmek zorunda olan akımlar ancak tristörler üzerinden devreyi tamamlayabileceğinden, aynı kontrol sağlanır.
- Burada amaç, maliyetin azaltılmasıdır.
- Kontrol faz gerilimlerine göre yapılır.
- Elemanlar fazlar arası gerilimlere maruz kalır.

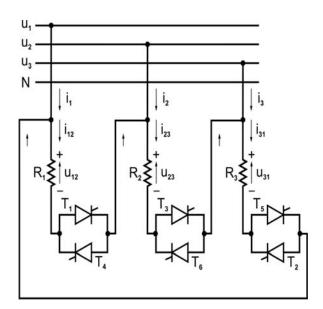

- Güç elemanları AC şebeke faz girişlerine bağlıdır.
- Herhangi bir fazın elemanları olarak diyotlar kullanılmıştır.
- Fazlar arası geçmek zorunda olan akımlar ancak tristörler üzerinden devreyi tamamlayabileceğinden, aynı kontrol sağlanır.
- Burada da amaç, maliyetin azaltılmasıdır.
- Kontrol faz gerilimlerine göre yapılır.
- Elemanlar fazlar arası gerilimlere maruz kalır.

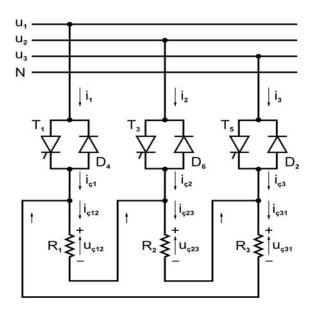
Yükü Δ Bağlı 3 Fazlı AC Kıyıcıların Muhtelif Devre Şemaları

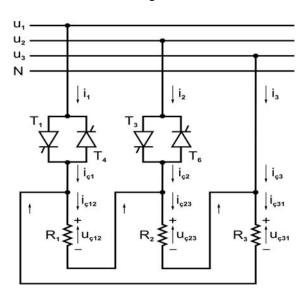
- Güç elemanları AC şebeke faz girişlerine bağlıdır.
- Yükün Δ bağlı olduğu genel devre şemasıdır.
- Kontrol faz gerilimlerine göre yapılır.
- Elemanlar fazlar arası gerilimlere maruz kalır.

- Güç elemanları Δ yükün fazlarına seri bağlıdır.
- Her bir faz kolu, fazlar arası gerilim ile fakat bağımsız olarak tek fazlı bir AC kıyıcı gibi çalışır.
- Kontrol fazlar arası gerilimlere göre yapılır.
- Elemanlar fazlar arası gerilimlere maruz kalır.

- Güç elemanları AC şebeke faz girişlerine bağlıdır.
- Her bir fazın negatif elemanları olarak diyotlar kullanılmıştır.
- Fazlar arası geçmek zorunda olan akımlar, ancak tristörler üzerinden devreyi tamamlayabileceğinden, aynı kontrol sağlanır.
- Burada amaç, maliyetin azaltılmasıdır.
- Kontrol faz gerilimlerine göre yapılır.
- Elemanlar fazlar arası gerilimlere maruz kalır.

- Güç elemanları AC şebeke faz girişlerine bağlıdır.
- Herhangi bir fazın elemanları olarak diyotlar kullanılmıştır.
- Fazlar arası geçmek zorunda olan akımlar, ancak tristörler üzerinden devreyi tamamlayabileceğinden, aynı kontrol sağlanır.
- Burada da amaç, maliyetin azaltılmasıdır.
- Kontrol faz gerilimlerine göre yapılır.
- Elemanlar fazlar arası gerilimlere maruz kalır.

AKTİF GÜÇ DENGESİ

Devre kayıpları ihmal edildiğinde, bir AC kıyıcının **giriş ve çıkışındaki aktif güçler** birbirine eşit olur. AC şebeke tarafındaki aktif güç, akımın efektif temel bileşeni ve bu bileşenin kayma faktörü ile hesaplanır. AC çıkıştaki aktif güç ise, yükün omik olması durumunda, efektif çıkış gerilimi ve yükün direnci ile bulunabilir. Bu durumda, **güç dengesi,**

$$P_g = P_c$$

$$q U_f I_{fl} Cos \varphi_l = q (U_c^2/R)$$

şeklinde ifade edilebilir.

BİR ELEMANIN MARUZ KALDIĞI AKIM VE GERİLİM

AC şalter veya ayarlayıcılarda faz başına öncelikle bir adet triyak veya ters-paralel bağlı 2 adet tristör kullanılmaktadır. Kontrollü veya kontrolsüz hat akımının tamamı bir triyaktan veya yarım dalgası bir tristörden geçer. Kontrolsüz akım, kontrollü akımın $\alpha = 0$ olan özel bir durumudur.

Tam dalga durumunda bir triyaktan geçen doğrultulmuş ortalama ve efektif akımlar,

$$\begin{split} I_{TAV} &= \frac{1}{\pi} \int\limits_{\alpha}^{\pi} I_{fm} \sin(\omega t) d(\omega t) \\ &= \frac{1}{\pi} I_{fm} \left| \cos(\omega t) \right|_{\alpha}^{\pi} \\ &= \frac{1}{\pi} I_{fm} \left| \cos(\omega t) \right|_{\alpha}^{\pi} \\ &= \frac{1}{\pi} I_{fm} \left(1 + \cos \alpha \right) \\ I_{TAV} &= \frac{1}{\pi} \sqrt{2} I_{f max} \left(1 + \cos \alpha \right) \\ &\Rightarrow \alpha = 0 \text{ için, } I_{TAV} = \frac{2}{\pi} \sqrt{2} I_{f max} \end{split}$$

$$I_{TEF} = I_{f max} \left[\frac{1}{\pi} (\pi - \alpha + \frac{1}{2} \sin 2\alpha) \right]$$

$$I_{TEF} = I_{f max} \left[\frac{1}{\pi} (\pi - \alpha + \frac{1}{2} \sin 2\alpha) \right]$$

$$\Rightarrow \alpha = 0 \text{ için, } I_{TEF}^2 = I_{f max}^2$$

$$I_{TEF} = I_{f max}$$

$$I_{TEF} = I_{f max}$$

Yarım dalga durumunda bir tristörden geçen ortalama ve efektif akımlar,

$$\begin{split} I_{TAV} &= \frac{1}{2\pi} \sqrt{2} I_{f \text{ max}} \left(1 + \cos \alpha \right) \\ I_{TEF}^2 &= \frac{1}{2} I_{f \text{ max}}^2 \left[\frac{1}{\pi} (\pi - \alpha + \frac{1}{2} \sin 2\alpha) \right] \\ I_{TEF} &= \frac{1}{\sqrt{2}} I_{f \text{ max}} \sqrt{\frac{1}{\pi} (\pi - \alpha + \frac{1}{2} \sin 2\alpha)} \\ I_{TEF} &= \frac{1}{\sqrt{2}} I_{f \text{ max}} \sqrt{\frac{1}{\pi} (\pi - \alpha + \frac{1}{2} \sin 2\alpha)} \\ I_{TEF} &= \frac{1}{\sqrt{2}} I_{f \text{ max}} \end{split}$$

şeklinde hesaplanır.

Güç elemanları, tek fazlı ve sadece Y noktası N ile bağlı olan 3 fazlı AC kıyıcılarda, faz gerilimlerine maruz kalır ve

$$U_{DRM}, U_{RRM} > \sqrt{2} U_f$$

şeklinde, diğer bütün 3 fazlı AC kıyıcılarda fazlar arası gerilimlere maruz kalır ve

$$U_{DRM}, U_{RRM} > \sqrt{6} U_f$$

şeklinde seçilir.

KONU İLE İLGİLİ ÇÖZÜLMÜŞ PROBLEMLER

Problem 1

- 2,2 kW'lık tek fazlı bir ısıtıcı triyaklı bir AC şalter üzerinden beslenmektedir. AC şebekenin faz gerilimi 220 V olduğuna göre, devre kayıplarını ihmal ederek,
 - a) AC şebeken çekilen faz akımını bulunuz.
 - b) Triyakın ortalama ve efektif akımlarını hesaplayınız.
 - c) Triyakın maruz kaldığı maksimum gerilimi bulunuz.

Çözüm

a) AC şebeken çekilen faz akımı,

b) Triyakın doğrultulmuş ortalama ve efektif akımları,

$$\begin{split} I_{TAV} &= \frac{2}{\pi}.\sqrt{2}.I_f \\ &= \frac{2}{\pi}.\sqrt{2}.10 \\ I_{TAV} &= 9 \text{ A} \end{split}$$

c) Triyakın maruz kaldığı maksimum gerilim,

$$U_{T max} = \sqrt{2}.U_{f}$$

= $\sqrt{2}.220$
 $U_{T max} = 311,1 \text{ V}$

Güç katsayısı 0,75 olan 100 kW'lık bir 3 fazlı yük, tristörlü bir AC şalter üzerinden beslenmektedir. AC şebekenin faz gerilimi 220 V olduğuna göre, devre kayıplarını ihmal ederek,

- a) AC şebeken çekilen faz akımını bulunuz.
- **b)** Bir tristörün ortalama ve efektif akımlarını hesaplayınız.
- c) Bir tristörün maruz kaldığı maksimum gerilimi bulunuz.

Çözüm

a) AC şebeken çekilen faz akımı,

P = q.U_f.I_f.cos φ

$$100.10^3 = 3.220.I_f.0,75$$

⇒ I_f = 202 A

b) Bir tristörün ortalama ve efektif akımları,

$$\begin{split} I_{TAV} &= \frac{1}{\pi}.\sqrt{2}.I_{f} & I_{TEF} &= \frac{1}{\sqrt{2}}.I_{f} \\ &= \frac{1}{\pi}.\sqrt{2}.202 & = \frac{1}{\sqrt{2}}.202 \\ I_{TAV} &= 90,93 \text{ A} & I_{TEF} &= 142,8 \text{ A} \end{split}$$

c) Bir tristörün maruz kaldığı maksimum gerilim,

$$U_{T \text{max}} = \sqrt{6}.U_{f}$$

$$= \sqrt{6}.220$$

$$U_{T \text{max}} = 538.9 \text{ V}$$

bulunur.

Problem 3

33 kW'lık 3 fazlı bir ısıtıcı triyaklı bir AC şalter üzerinden beslenmektedir. AC şebekenin faz gerilimi 220 V olduğuna göre, devre kayıplarını ihmal ederek,

- a) AC şebeken çekilen faz akımını bulunuz.
- **b)** Bir triyakın ortalama ve efektif akımlarını hesaplayınız.

Çözüm

a) AC şebeken çekilen faz akımı,

P = q.U_f.I_f.cos φ

$$33.10^3 = 3.220.I_f.1$$

⇒ I_f = 50 A

b) Bir triyakın ortalama ve efektif akımları,

$$\begin{split} I_{TAV} &= \frac{2}{\pi}.\sqrt{2}.I_f \\ &= \frac{2}{\pi}.\sqrt{2}.50 \\ I_{TAV} &= 45,02 \text{ A} \end{split}$$

bulunur.

Problem 4

11 kW'lık tek fazlı bir fırın tristörlü bir AC kıyıcı ile kontrol edilmektedir. AC şebekenin faz gerilimi 220 V olduğuna göre, devre kayıplarını ihmal ederek,

- a) AC şebeken çekilen maksimum faz akımını bulunuz.
- b) Tristörün maksimum ortalama ve efektif akımlarını hesaplayınız.
- c) α=90° için, fırının gerilim ve gücünü bulunuz.
- d) α =90° için, tristörün ortalama ve efektif akımlarını hesaplayınız.

Çözüm

a) AC şebeken çekilen maksimum faz akımı,

$$P_{\text{max}} = q.U_f.I_{f \text{ max}}.\cos \varphi$$

 $11.10^3 = 1.220.I_{f \text{ max}}.1$
 $\Rightarrow I_{f \text{ max}} = 50 \text{ A}$

b) Tristörün maksimum ortalama ve efektif akımları,

$$I_{\text{TAV max}} = \frac{1}{\pi} . \sqrt{2} . I_{\text{f max}}$$

$$= \frac{1}{\pi} . \sqrt{2} . 50$$

$$I_{\text{TEF max}} = \frac{1}{\sqrt{2}} . I_{\text{f max}} = \frac{1}{\sqrt{2}} . 50$$

$$I_{\text{TEF max}} = 35,36 \text{ A}$$

c) α=90° için, fırının gerilim ve gücü,

$$\begin{split} U_{\varsigma} &= U_{f} \sqrt{\frac{1}{\pi} (\pi - \alpha + \frac{1}{2} \sin 2\alpha)} \\ &= 220 \sqrt{\frac{1}{\pi} (\pi - \frac{\pi}{2} + \frac{1}{2} \sin 2\frac{\pi}{2})} \\ U_{\varsigma} &= \frac{220}{\sqrt{2}} V \\ P_{\varsigma} &= \frac{U_{\varsigma}^{2}}{R} \\ P_{\varsigma max} &= q.R.I_{f max}^{2} \\ 11.10^{3} &= 1.R.(50)^{2} \end{split}$$

$$\Rightarrow R = \frac{11.10^{3}}{(50)^{2}}$$

$$R = \frac{220}{50} \Omega$$

$$P_{\varsigma} = \frac{U_{\varsigma}^{2}}{R}$$

$$= \left(\frac{220}{\sqrt{2}}\right)^{2} \cdot \frac{50}{220}$$

$$P_{\varsigma} = 5,5 \text{ kW}$$

d) α=90° için, tristörün ortalama ve efektif akımları,

$$\begin{split} I_{TAV} &= \frac{1}{2\pi} \sqrt{2} I_{f \text{ max}} \left(1 + \cos \alpha \right) \\ &= \frac{1}{2\pi} \sqrt{2}.50. (1 + \cos 90^\circ) \\ I_{TAV} &= 11,25 \text{ A} \end{split}$$

$$I_{TEF} &= \frac{1}{\sqrt{2}} I_{f \text{ max}} \sqrt{\frac{1}{\pi} (\pi - \alpha + \frac{1}{2} \sin 2\alpha)} \\ &= \frac{1}{\sqrt{2}}.50. \sqrt{\frac{1}{\pi} (\pi - \frac{\pi}{2} + \frac{1}{2} \sin(2\frac{\pi}{2}))} \\ I_{TEF} &= 25 \text{ A} \end{split}$$

Problem 5

4,4 kW'lık tek fazlı bir ısıtıcı triyaklı bir AC kıyıcı ile kontrol edilmektedir. AC şebeke faz gerilimi 220 V olup, devre kayıpları ihmal edilecektir. α =0° ve α =90° için,

- a) Yük ve triyak gerilimlerini bulunuz.
- **b)** Yük, triyak ve faz akımlarını hesaplayınız.
- c) Yük ve triyakta harcanan güçler ile şebekeden çekilen güçleri hesaplayınız.

Çözüm

a)
$$\alpha = 0^{\circ}$$
 için, $\alpha = 90^{\circ}$ için, $U_{\varsigma} = U_{\varsigma_{max}} = U_{f}$ $U_{\varsigma} = 220 \text{ V}$
$$U_{t} = U_{tmin}$$

$$U_{t} = 0 \text{ V}$$

$$U_{t} = \frac{220}{\sqrt{2}} = 155,6 \text{ V}$$

Sinüsoidal gerilim 0°-90° aralığında triyak ve 90°-180° aralığında yükün uçlarındadır.

$$U_t = U_c = 155,6 \text{ V}$$

yazılabilir. Aynı zamanda, ${U_f}^2 = {U_c}^2 + {U_t}^2$
şeklinde de ifade edilebilir.

$$\begin{array}{lll} \textbf{b)} & \alpha = 0^{\circ} \text{ için,} & \alpha = 90^{\circ} \text{ için,} \\ & I_{\varsigma} = I_{t} = I_{f} = I_{f \max} & I_{\varsigma} = I_{t} = I_{f} \\ & = \frac{P_{max}}{U_{f}} & I_{\varsigma} = I_{f \max} \sqrt{\frac{1}{\pi}(\pi - \alpha + \frac{1}{2}\sin 2\alpha)} \\ & = \frac{4,4.10^{3}}{220} & = 20\sqrt{\frac{1}{\pi}(\pi - \frac{\pi}{2} + \frac{1}{2}\sin(2\frac{\pi}{2}))} \\ & I_{\varsigma} = I_{t} = I_{f} = 20 \text{ A} & I_{\varsigma} = I_{t} = I_{f} = \frac{20}{\sqrt{2}} = 14,14 \text{ A} \end{array}$$

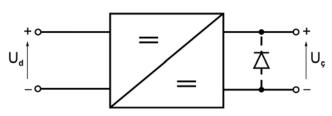
c)
$$\alpha$$
=0° için,
 $P_t = 0$ $\Rightarrow P_g = P_c = 4,4 \text{ kW}$ $\Rightarrow P_g = P_c = U_c I_c = U_c^2 / R$
 $\Rightarrow P_g = P_c = 2,2 \text{ kW}$

Not: Bir AC kıyıcıda, efektif olarak triyakın gerilim ve akımının çarpımıyla, triyakta harcanan güç bulunamaz. Triyakın gerilim ve akımı eşzamanlı değildir.

Bir dirençte ise, gerilim ve akım eşzamanlı olduğundan, bu ikisinin çarpımı güce eşittir.

7. DC-DC DÖNÜŞTÜRÜCÜLER / DC KIYICILAR GİRİŞ

DC-DC Dönüştürücülerin Genel Özellikleri

U_d: Girişteki DC kaynak gerilimi

 U_c : Çıkıştaki ortalama DC gerilim, $U_c = f(\lambda)$

λ: Darbe / Peryot Oranı, Doluluk Oranı

: Bağıl İletim Süresi

D: Serbest Geçiş Diyodu

Başlıca Uygulama Alanları

- DC motor kontrolü
- Anahtarlamalı güç kaynakları
- Akümülatör şarjı
- Galvanoteknikle kaplama
- DC motor alan besleme
- DC kaynak makinaları
- DC regülatörler
- DC şalterler
- DC gerilim kaynakları

Endüstride **yüksek frekanslı devreler** olarak bilinen ve son yıllarda **kullanımı yaygınlaşan** dönüştürücü türüdür.

Temel Özellikleri

- Kontrol lineerdir.
- DC PWM Yöntemi ile kontrol sağlanır.
- DC PWM kontrolü, en kolay kontrol yöntemi olarak bilinir.
- Çıkış gerilimi **ortalama olarak** kontrol edilir.
- Yüksek frekanslı devreler olarak bilinir.
- Hem giriş hem de yük tarafında ciddi dalgalanmalar oluşabilir. Ancak, bu dalgalanmalar kolayca düzeltilebilir.
- Zorlamalı komütasyonludur.
- Genel olarak, yüksek güç ve düşük frekanslarda SCR, orta güç ve orta frekanslarda BJT, düşük güç ve yüksek frekanslarda MOSFET, kullanılır. IGBT ise, ortanın üzerindeki güç ve frekanslarda kullanılır.

DC-DC Dönüştürücülerin Genel Olarak Sınıflandırılması

Anahtarlanan endüktansların enerji aktarımı prensibine göre çalışan **DC-DC dönüştürücüler**,

- 1. Endüktanslı (temel, izolasyonsuz, tek çıkışlı)
- 2. Transformatörlü (izolasyonlu, tek veya çok çıkışlı)

olmak üzere 2 genel gruba ayrılmaktadır. Endüktanslı dönüştürücülerin,

- a) Düşürücü (Buck)
- **b)** Yükseltici (Boost)
- c) Düşürücü-Yükseltici (Buck-Boost)

olmak üzere 3 temel türü bulunmaktadır. Bu kaynakların tasarımı transformatörlü olanlardan daha kolaydır. Ancak, en önemli dezavantajları giriş ve çıkış arasında izolasyonunun olmamasıdır. **Transformatörlü dönüştürücülerin ise**,

- a) Geri Dönüşlü (Fly Back)
- **b)** İleri Yönlü (Forward)
- c) Tam Köprü (Full Bridge)
- d) Yarım Köprü (Half Bridge)
- e) Push-Pull (Push-Pull)

türleri mevcuttur. Bu kaynakların en önemli özelliği, giriş ile çıkış arasında izolasyonun olması ve çok sayıda çıkışın elde edilebilmesidir. Ayrıca, bu kaynaklar prensip olarak endüktanslı temel dönüştürücülerden herhangi birisinin özelliğini taşır.

DC kıyıcılar, bir endüktans gerektirmeden, bir DC gerilimi yüksek frekansta kıyarak çıkıştaki ortalama DC gerilimi giriş geriliminin altında olmak üzere ayarlayan, temel olarak düşürücü türe giren ve yaygın olarak DC motor kontrolünde kullanılan dönüştürücüler olarak bilinmektedir. DC kıyıcıların, tek, 2 ve 4 bölgeli olarak çalışan türleri mevcuttur.

DC-DC Dönüştürücülerde Kontrol Yöntemleri

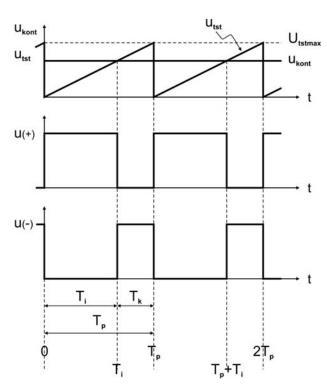
Prensip olarak DC-DC dönüştürücülerin kontrolü, bir yarı iletken güç anahtarının bir peryot içerisindeki bağıl iletim süresi λ ayarlanarak yapılır. Bu kontrol, oldukça kolay bir şekilde, bir testere dişi sinyal ile ayarlanabilen bir kontrol geriliminin karşılaştırılmasıyla sağlanır. Burada, λ bağıl iletim süresi,

$$\lambda = T_i / T_p = U_{kont} / U_{tstmax}$$

şeklinde hesaplanabilir. λ bağıl iletim süresi ve çıkış geriliminin kontrolü, aşağıda verilen 2 temel şekilde yapılmaktadır.

- 1. Sabit frekans altında darbe genişliği değiştirilerek yapılmakta ve buna Darbe Genişlik Modülasyonu (DGM, PWM) denilmektedir.
- 2. Darbe genişliği sabit tutularak frekansın değiştirilmesi ile yapılmakta ve buna Frekans Modülasyonu (FM) denilmektedir.

Endüstriyel uygulamalarda, giriş ve çıkıştaki dalgalanmaların filtre edilebilmesi açısından, frekansın sabit kalması istenmekte ve yaygın olarak PWM yöntemi kullanılmaktadır.

T_i: İletim Süresi veya Darbe Genişliği

T_k: Kesim Süresi

T_p: Darbe veya Anahtarlama Peryodu

f_p: Darbe veya Anahtarlama Frekansı

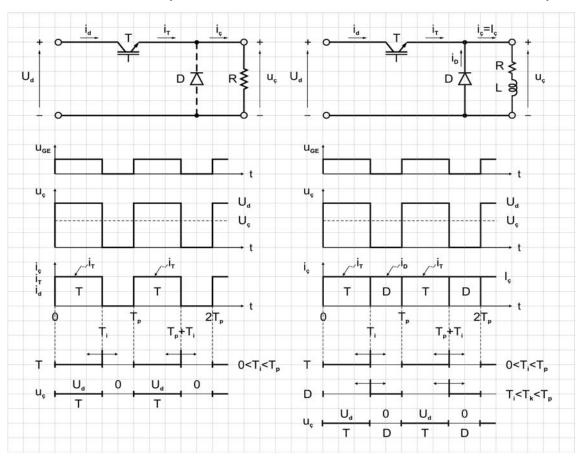
$$\begin{split} T_p &= T_i + T_k \\ f_p &= 1 \ / \ T_p \\ \lambda &= T_i \ / \ T_p \\ T_i &= \lambda \ T_p = T_p \ - \ T_k \\ T_k &= (1 \ - \ \lambda) \ T_p = T_p \ - \ T_i \end{split}$$

TEK BÖLGELİ TEMEL DC KIYICILAR

Devre Şeması ve Temel Dalga Şekilleri

Omik Yüklü Temel DC Kıyıcı

Omik-Endüktif Yüklü Temel DC Kıyıcı

Akım İfadeleri

Omik Yüklü Temel DC Kıyıcı

$$I_{c} = U_{c} / R$$
$$i_{c} = i_{T} = i_{d}$$
$$I_{c} = I_{T} = I_{d}$$

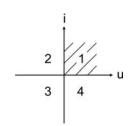
Omik-Endüktif Yüklü Temel DC Kıyıcı

$$\begin{split} \mathbf{i}_{\mathrm{c}} &= \mathbf{I}_{\mathrm{c}} & \qquad \qquad \mathbf{I}_{\mathrm{T}} &= \lambda \, \mathbf{I}_{\mathrm{c}} \\ \mathbf{i}_{\mathrm{d}} &= \mathbf{i}_{\mathrm{T}} & \qquad \qquad \mathbf{I}_{\mathrm{D}} &= (1 - \lambda) \, \mathbf{I}_{\mathrm{c}} \\ \mathbf{i}_{\mathrm{c}} &= \mathbf{i}_{\mathrm{T}} + \mathbf{i}_{\mathrm{D}} & \qquad \qquad \mathbf{I}_{\mathrm{d}} &= \lambda \, \mathbf{I}_{\mathrm{c}} \\ \mathbf{I}_{\mathrm{c}} &= \mathbf{I}_{\mathrm{T}} + \mathbf{I}_{\mathrm{D}} & \qquad \qquad \mathbf{I}_{\mathrm{d}} &= \lambda \, \mathbf{I}_{\mathrm{c}} \end{split}$$

Çıkış Gerilimi ve Çalışma Bölgeleri

$$U_{c} = \frac{1}{T_{p}} \int_{0}^{T_{i}} U_{d} dt$$
$$= \frac{T_{i}}{T_{p}} U_{d}$$
$$U_{c} = \lambda U_{d}$$

$$0 \le \lambda \le 1$$
$$0 \le U_{\varsigma} \le U_{d}$$

Kısa Açıklama

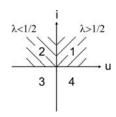
- **DC kıyıcı** prensip olarak bir kontrollü güç elemanı (transistör, **aktif eleman**) ve bir kontrolsüz güç elemanı (diyot, **pasif eleman**) ile elde edilir.
- Kontrol ve iletim aralığı, her iki yük durumunda da, $0 < \lambda < 1$ ve $0 < T_i < T_p$ şeklindedir.
- **Enerji akışı,** transistör iletimde iken DC kaynaktan DC yüke doğrudur. Diyot iletimde iken ise, DC yükte biriken enerji diyot üzerinden serbestçe dolaşır.
- Çıkış gerilimi, her iki yük durumunda da, transistör iletimde iken DC giriş gerilimine ve kesimde iken sıfıra eşittir. Gerilim tek yönlü ve pozitiftir.
- Giris akımı, her iki yük durumunda da, transistör akımına eşittir. Akım da tek yönlüdür.
- Omik-endüktif yüklerde, yük akımı kesintisiz ise, bir peryot içerisinde ya transistör ya da diyot iletimdedir. Çıkış akımında boşluk oluşmaz. Çıkış akımı, daima transistör ve diyot akımlarının toplamına esittir.
- Omik-endüktif yüklerde yük akımının devamını sağlamak için yüke ters-paralel bir diyodun konulması zorunludur. Aksi halde, transistör akımı keserken, endüktans aşırı emk üretir ve devre ile elemanlar hasar görür. Uygulamalarda, yük omik bile olsa, emniyet açısından yine diyot konulur.
- Çıkış gerilimi ile giriş ve çıkış akımlarında, λ oranına bağlı olarak dalgalanmalar oluşur.
 Omik-endüktif yükte, yük endüktansı çıkış akımını düzeltilir.
- Güç elemanları DC giriş gerilimine maruz kalır.

İKİ BÖLGELİ DC KIYICI

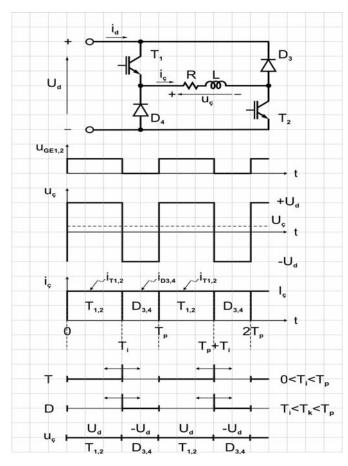
Çıkış Gerilimi ve Akım İfadeleri

$$\begin{split} U_{c} &= \frac{1}{T_{p}} \begin{bmatrix} T_{i} \\ 0 \end{bmatrix} U_{d} dt + \int_{T_{i}}^{T_{p}} - U_{d} dt \end{bmatrix} \\ &= \frac{1}{T_{p}} U_{d} \Big[T_{i} - (T_{p} - T_{i}) \Big] \\ &= \frac{1}{T_{p}} \Big[2T_{i} - T_{p} \Big] U_{d} \\ U_{c} &= (2\lambda - 1) U_{d} \\ 0 &\leq \lambda \leq 1 \\ -U_{d} &\leq U_{c} \leq U_{d} \\ i_{c} &= i_{T} + i_{D} \\ I_{c} &= I_{T} + I_{D} \qquad I_{T} = \lambda I_{c} \\ i_{d} &= i_{T} - i_{D} \qquad I_{D} = (1 - \lambda) I_{c} \\ I_{d} &= I_{T} - I_{D} \qquad I_{d} = (2\lambda - 1) I_{c} \end{split}$$

Çalışma Bölgeleri

Devre Şeması ve Temel Dalga Şekilleri

Kısa Açıklama

- Kontrol ve iletim aralığı, yine $0 \le \lambda \le 1$ ve $0 \le T_i \le T_p$ şeklindedir.
- Bir peryot içerisinde ya transistör ya da diyot iletimdedir. Çıkış akımında boşluk oluşmaz.
- Çıkış gerilimi, transistör iletimde iken DC giriş gerilimine ve diyot iletimde iken negatif olarak DC giriş gerilimine eşittir.
- Çıkış akımı, daima transistör ve diyot akımlarının toplamına eşittir.
- Giriş akımı, daima transistör akımından diyot akımını çıkarılarak bulunur.
- Enerji akışı, transistör iletimde iken DC kaynaktan DC yüke doğru, diyot iletimde iken DC yükten DC kaynağa doğrudur.
- Ortalama ve sonuç olarak, transistörlerin iletim aralığı daha büyük iken DC kaynaktan enerji çekilir, diyotların iletim aralığı daha büyük iken DC kaynağa enerji verilir.
- Tek yönlü akım ve çift yönlü gerilim ile **2 bölgeli çalışma** elde edilir. Çalışma bölgeleri, tam kontrollü doğrultucular gibidir.
- Güç elemanları DC giriş gerilimine maruz kalır.

GENELLEŞTİRİLMİŞ SONUÇLAR

Cıkış Gerilimleri ve Calışma Modları

Tek bölgeli DC kıyıcılarda, $U_c = \lambda \ U_d$

İki bölgeli DC kıyıcılarda, $U_c = (2\lambda-1) U_d$

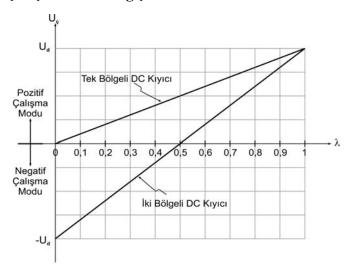
 $\begin{array}{ll} \lambda=0 & \text{için, } U_c=\text{-}\ U_{cm}=\text{-}\ U_d\\ \lambda<1/2 & \text{için, } U_c<0\Rightarrow \textbf{Neg. Cal. Modu}\\ \lambda=1/2 & \text{için, } U_c=0\\ \lambda>1/2 & \text{için, } U_c>0\Rightarrow \textbf{Poz. Cal. Modu}\\ \lambda=1 & \text{için, } U_c=U_{cm}=U_d \end{array}$

Poz. Çal. Modu \Rightarrow DC kay. $\stackrel{Enerji}{\longrightarrow}$ DC yük **Neg. Çal. Modu** \Rightarrow DC kay. $\stackrel{Enerji}{\longleftarrow}$ DC yük

2 bölgeli DC kıyıcılar, tek yönlü akım, 2 yönlü gerilim, 2 yönlü enerji akışı ve böylece 2 bölgeli çalışma sağlar.

ÖNEMLİ NOT: 2 bölgeli 2 adet kontrollü doğrultucunun ters-paralel bağlanmasıyla 4 bölgeli bir AC-DC dönüştürücü, benzer şekilde 2 bölgeli 2 adet DC kıyıcının ters-paralel bağlanmasıyla, 4 bölgeli bir DC-DC dönüştürücü elde edilebilmektedir. Her ikisinde de 2 yönlü gerilim ve akım ile 2 yönlü enerji akışı sağlanabilmektedir. Araştırınız.

Çıkış Gerilimi Değişimleri

Aktif Güç Dengesi

$$P_g = P_c \implies U_d I_d = U_c I_c$$

Elemanlarının Maruz Kaldığı Akım ve Gerilim

$$\begin{split} &I_{\text{c}} = I_{\text{T}} + I_{\text{D}} \\ &I_{\text{TAV}} = \lambda \, I_{\text{c}} \\ &I_{\text{DAV}} = (1 - \lambda) \, I_{\text{c}} \\ &I_{\text{TEF}} = \sqrt{\lambda} \, I_{\text{c}} \\ &I_{\text{DEF}} = \sqrt{(1 - \lambda)} \, I_{\text{c}} \\ &U_{\text{DRM}}, U_{\text{RRM}} > U_{\text{d}} \end{split}$$

KONU İLE İLGİLİ ÇÖZÜLMÜŞ PROBLEMLER

Problem 1

Giriş gerilimi 250 V ve anahtarlama frekansı 10 kHz olan tek bölgeli bir DC kıyıcı ile 50 A'lik bir DC motor kontrol edilmektedir. Devre kayıplarını ihmal ederek, çıkış akımının sürekli ve sabit olduğunu kabul ederek, bağıl iletim süresi 3/5 iken,

- a) Peryot ile transistör ve diyodun iletim sürelerini hesaplayınız.
- b) Motor gerilimi ile gücünü bulunuz.
- c) Transistör ve diyodun ortalama akımlarını bulunuz.
- d) Transistör ve diyodun efektif akımlarını hesaplayınız.
- e) Giriş akımı ile gücünü bulunuz.

Çözüm

a)
$$T_p = \frac{1}{f_p} = \frac{1}{10.10^3}$$
 $T_p = 100 \text{ } \mu\text{s}$
 $T_i = \lambda T_p$
 $= \frac{3}{5}100$
 $T_i = 60 \text{ } \mu\text{s}$
 $T_k = T_p - T_i$
 $= 100 - 60$
 $T_k = 40 \text{ } \mu\text{s}$

b)
$$U_c = \lambda U_d$$

= $\frac{3}{5}250$
 $U_c = 150 \text{ V}$
 $P_c = U_c I_c$
= 150.50
 $P_c = 7.5 \text{ kW}$

c)
$$I_{T} = \lambda I_{c}$$

$$= \frac{3}{5}50$$

$$I_{T} = 30 \text{ A}$$

$$I_{c} = I_{T} + I_{D}$$

$$50 = 30 + I_{D}$$

$$\Rightarrow I_{D} = 20 \text{ A}$$

d)
$$I_{TEF} = \sqrt{\lambda} I_{c}$$

 $= \sqrt{\frac{3}{5}} 50$
 $I_{TEF} = 38,73 \text{ A}$
 $I_{DEF} = \sqrt{(1-\lambda)} I_{c}$
 $= \sqrt{(1-\frac{3}{5})} 50$
 $I_{DEF} = 31,62 \text{ A}$

e)
$$I_d = I_T$$

 $I_d = 30 \text{ A}$
 $P_g = U_d.I_d$
 $= 250.30$
 $P_g = 7.5 \text{ kW}$
 $P_g = P_c = 7.5 \text{ kW}$

Giriş gerilimi 100 V ve darbe frekansı 20 kHz olan 2 bölgeli bir DC kıyıcı ile 10 A'lik bir DC alıcı beslenmektedir. Çıkış akımının sabit ve devrenin kayıpsız olduğunu kabul ederek,

 a) λ=7/10 için, alıcının gerilim ve gücünü, transistör ve diyot ile girişin ortalama akımlarını hesaplayınız. Güç dengesinin gösteriniz ve çalışma modunu belirtiniz.

b) $\lambda = 2/10$ icin,

b) $\lambda = 2/10$ için, aynı soruları cevaplayınız.

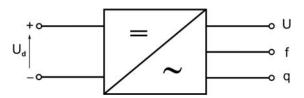
Çözüm

- a) $\lambda = 7/10$ icin, $U_c = (2\lambda - 1)U_d$ $=(2.\frac{7}{10}-1).100$ $U_{c} = 40 \text{ V}$ $I_{T} = \lambda I_{c}$ $=\frac{7}{10}10$ $I_{T} = 7 A$ $I_{D} = I_{c} - I_{T}$ =10-7 $I_D = 3 A$ $I_d = I_T - I_D$ =7-3 $I_a = 4 A$ $P_g = U_d.I_d$ =100.4 $P_c = 400 \text{ W}$ $P_{\rm g} = P_{\rm c} = 400 \ \mathrm{W}$ Çalışma (+) modda. Enerji akışı DC kaynaktan DC yüke
 - doğrudur. Örneğin, akümülatör şarj oluyor, DC kaynaktan enerji çekiyor.
- $U_c = (2\lambda 1)U_d$ $=(2.\frac{2}{10}-1).100$ $U_{c} = -60 \text{ V}$ $I_{T} = \lambda I_{c}$ $=\frac{2}{10}10$ $I_{\scriptscriptstyle \mathrm{T}} = 2 A$ $I_D = I_c - I_T$ =10-2 $I_{D} = 8 \text{ A}$ $I_d = I_T - I_D$ =2-8 $I_d = -6 A$ $P_{\sigma} = U_{d}.I_{d}$ =100.-6 $P_{c} = -600 \text{ W}$ $P_{g} = P_{c} = -600 \text{ W}$ Çalışma (-) modda. Enerji akışı DC yükten DC kaynağa doğrudur. Örneğin, uçları ters çevrilmiş bir akümülatör deşarj oluyor, DC kaynağa

enerji veriyor.

8. DC-AC DÖNÜŞTÜRÜCÜLER / İNVERTERLER **GİRİŞ**

DC-AC Dönüştürücülerin Genel Özellikleri

U_d: Girişteki DC kaynak gerilimi

U_c: Çıkıştaki AC efektif faz gerilimi $U_c = f(m_d)$ veya $U_c = f(m_a)$

m_d: Modülasyon Doluluk Oranı

m_a: Modülasyon Genlik Oranı

: Modülasyon Katsayısı

m_f: Modülasyon Frekans Oranı

Başlıca Uygulama Alanları

- AC motor kontrolü
- Kesintisiz güç kaynakları
- Endüksiyonla ısıtma
- Yüksek gerilinde DC taşıma
- DC gerilim kaynakları

Endüstride yüksek frekanslı devreler olarak bilinen ve son yıllarda kullanımı yaygınlaşan dönüstürücü türüdür.

Temel Özellikleri

- Kontrolün **lineer** olduğu kabul edilir.
- Yaygın olarak AC PWM Yöntemi ile kontrol sağlanır.
- Çıkış gerilimi **efektif olarak** kontrol edilir.
- Yüksek frekanslı devreler olarak bilinir.
- Giris tarafında ciddi dalgalanmalar ve çıkış tarafında ciddi harmonikler oluşabilir. Ancak, bu dalgalanmalar kolayca düzeltilebilir.
- Zorlamalı komütasyonludur.
- Genel olarak, yüksek güç ve düşük frekanslarda SCR, orta güç ve orta frekanslarda BJT, düşük güç ve yüksek frekanslarda MOSFET, kullanılır. IGBT ise, ortanın üzerindeki güç ve frekanslarda kullanılır.

DC-AC Dönüştürücülerin Genel Olarak Sınıflandırılması

DC-AC dönüştürücüler, Besleme kaynağı açısından,

- a) Gerilim Kaynaklı İnverterler
- b) Akım Kaynaklı İnverterler

Faz sayısına göre,

- a) Tek Fazlı İnverterler
- b) Üç Fazlı İnverterler

Kontrol açısından,

- a) Kare Dalga İnverterler
- b) Boşluklu (Kısmi) Kare Dalga İnverterler
- c) PWM İnverterler

İletim süresine göre,

- a) 180⁰ iletimli inverterler
 b) 120⁰ iletimli inverterler

Tek fazlı inverterler. Devre yapısına göre,

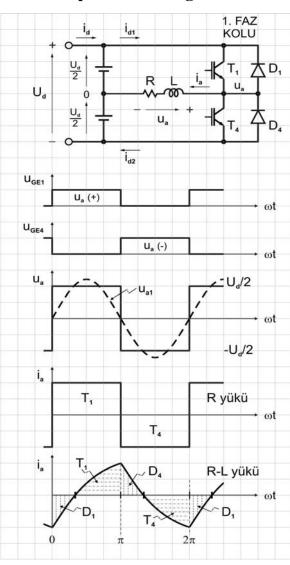
- a) Yarım Köprü İnverterler
- b) Tam Köprü İnverterler
- c) Push-Pull İnverterler

olmak üzere sınıflandırılmaktadır. Gerilim kaynaklı ve PWM inverterler, endüstride daha yaygın olarak kullanılmaktadır.

TEK FAZLI KARE DALGA İNVERTERLER

Yarım Köprü Kare Dalga İnverter

Tam Köprü Kare Dalga İnverter

$$U_a^2 = \frac{1}{\pi} \int_0^{\pi} \left(\frac{U_d}{2}\right)^2 d(\omega t)$$

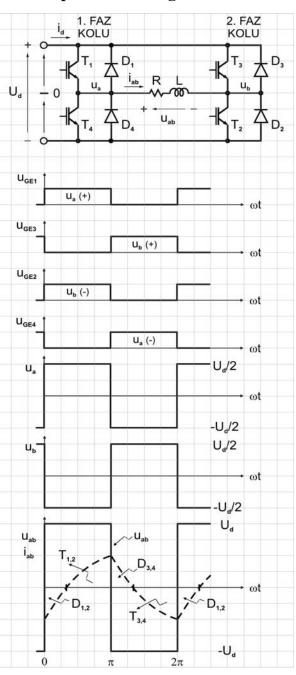
$$U_a = \frac{U_d}{2}$$

$$U_{a1} = \frac{2}{\pi} \int_0^{\pi} \frac{U_d}{2} \sin(\omega t) d(\omega t)$$

$$U_{a1} = \frac{2\sqrt{2}}{\pi} \frac{U_d}{2}$$

Bu inverter sadece **2 transistör** ve **2 diyot** ile gerçekleştirilir. Devre yapısı basit ve ucuzdur. Ancak, **orta uçlu bir gerilim kaynağı** gerektirir. Böyle bir kaynak pratik olarak pek mümkün olmadığından, bazı özel endüstriyel uygulamalarda kullanılmaktadır.

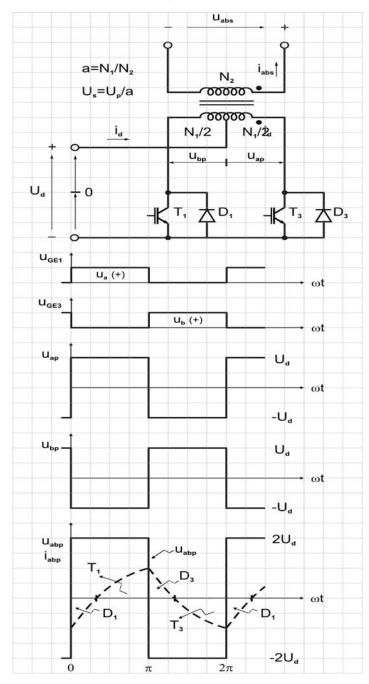
Elamanlar U_d gerilimine maruz kalır.

$$\begin{split} \boldsymbol{U}_{ab} &= \boldsymbol{U}_{d} \\ \boldsymbol{U}_{ab1} &= \frac{2\sqrt{2}}{\pi} \boldsymbol{U}_{d} \end{split}$$

Bu inverter **4 transistör** ve **4 diyot** ile gerçekleşmektedir. **Normal** bir inverter devresi olup, herhangi bir sınırlama veya özel şart gerektirmez. **Elamanlar** U_d gerilimine maruz kalır.

Push-Pull Kare Dalga İnverter

$$U_{abs} = 2\frac{U_d}{a}$$

$$U_{abs1} = \frac{2\sqrt{2}}{\pi} 2\frac{U_d}{a}$$

Bu inverter de sadece **2 transistör** ve **2 diyot** ile gerçekleştirilir. Devre yapısı yine basit ve ucuzdur. Ancak, **primeri orta uçlu bir transformatör** gerektirir. İzolasyon amacıyla bir transformatör zaten genellikle istendiğinden, bu devre endüstriyel uygulamalarda en yaygın olarak kullanılan en basit ve en ucuz inverter türüdür.

Elamanlar $2U_d$ gerilimine maruz kalır. Ancak çıkış gerilimi de normalin 2 katıdır.

Kare Dalga İnverterlerde

- 180⁰ iletimli kare dalga inverterlerde, kontrol için sadece bir flip-flop yeterlidir. Aynı faza ait 2 transistörün her ikisi de 180⁰ iletimde kalır. Transistörlerin iletimleri arasında boşluk olmadığından, çıkış ucunun potansiyeli daima belirlidir ve çıkış bir gerilim kaynağıdır. Ancak, aynı faza ait 2 transistörün aynı anda iletimde kalmasıyla bir kısa devrenin oluşmaması için, bu transistörlerin sinyalleri arasında ölü süre denilen bir boşluğun bırakılması gerekmektedir.
- Kare dalga inverterlerde, frekans inverter içerisinde kontrol edilmekte, gerilim ise ancak Darbe Genlik Modülasyonu ile girişteki DC gerilimin genliği değiştirilerek kontrol edilebilmektedir.
- 120⁰ iletimli kare dalga inverterlerde, aynı faza ait 2 transistörün iletimleri arasında 60'ar derecelik boşluklar olduğundan, yükün özelliklerine göre çıkış geriliminde bozulmalar olmaktadır. Ancak ölü süreye gerek yoktur.

Genel Olarak İnverterlerde

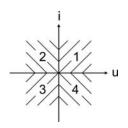
- Enerji akışı, tristörler iletimde iken DC kaynaktan AC yüke doğru ve diyotlar iletimde iken AC yükten DC kaynağa doğrudur.
- Çıkışta gerilim ve akım ile enerji 2 yönlü olabilmektedir. Böylece, inverterler 4 bölgeli olarak çalışabilmektedir.
- Bir peryot içerisinde, ortalama enerji akışı DC kaynaktan AC yüke doğru ise devrenin inverter modunda, enerji akışı AC yükten DC kaynağa doğru ise doğrultucu modunda çalıştığı anlaşılır.
- DC kaynaktan çekilen akım için,

$$I_d = I_T - I_D$$

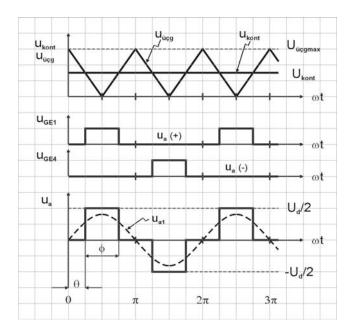
• Giriş ve çıkıştaki aktif güçler için,

$$P_g = P_c \implies U_d I_d = q U_1 I_1 Cos\phi_1$$

eşitlikleri yazılabilir.

BOŞLUKLU KARE DALGA İNVERTERLER

Boşluklu kare dalga inverterlerde, aynı faza ait 2 transistörün iletimleri arasında boşluklar olduğundan, çıkış geriliminde yükün özelliklerine göre bozulmalar olmaktadır. Ancak ölü süreye gerek yoktur.

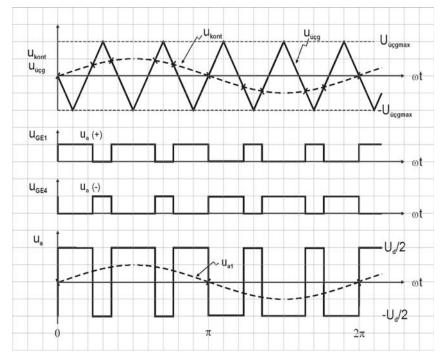
$$U_{a} = \frac{1}{\pi} \int_{\theta}^{\pi-\theta} \frac{U_{d}}{2} \sin(\omega t) d(\omega t)$$

$$U_{a1} = \frac{2\sqrt{2}}{\pi} \int_{\theta}^{\pi-\theta} \frac{U_{d}}{2} \sin(\omega t) d(\omega t)$$

$$U_{a1} = \frac{2\sqrt{2}}{\pi} \frac{U_{d}}{2} \sin(\omega t) d(\omega t)$$

Boşluklu kare dalga kontrolü, tek ve 3 fazlı bütün inverterlere uygulanabilmektedir. Doluluk oranı m_d değiştirilerek çıkış gerilimi kontrol edilmektedir. Bu kontrol aslında tek darbeli bir PWM kontrolüdür.

SİNÜSOİDAL PWM İNVERTERLER

Endüstride **en yaygın** olarak kullanılan kontrol yöntemi **PWM** ve en yaygın olarak kullanılan PWM yöntemi de **Sinüsoidal PWM** yöntemidir.

Sinüsoidal PWM inverterlerde, bir sinüsoidal kontrol gerilimi ile daha yüksek frekanslı bir üçgen sinyalin karşılaştırılmasıyla kontrol sağlanır. **Sinüsoidal gerilime**, temel gerilim, modülasyon gerilimi veya kontrol gerilimi denilir. **Üçgen sinyale**, taşıyıcı dalga da denilmektedir.

ma : Modülasyon Genlik Oranı
 mf : Modülasyon Frekans Oranı
 fs : Üçgen Dalga Frekansı
 : Taşıyıcı Frekansı
 : Anahtarlama Frekansı
 f1 : Sinüsoidal Dalga Frekansı

: Temel veya Ana Frekans: Modülasyon Frekansı

$$m_{a} = \frac{U_{kont max}}{U_{\tilde{u}cg max}} \quad m_{f} = \frac{f_{s}}{f_{1}}$$

$$m_{a} \leq 1 \quad icin, U_{a1} = m_{a} \frac{1}{\sqrt{2}} \frac{U_{d}}{2}$$

 $m_a \le 1$: Modülasyon Altı Çalışma: Lineer Çalışma

 $m_a > 1$: Modülasyon Üstü Çalışma

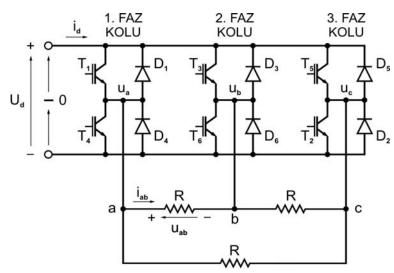
: Lineer Olmayan Çalışma : Aşırı Modülasyon

2

 $m_a \ge 3$: Kare Dalga Çalışma

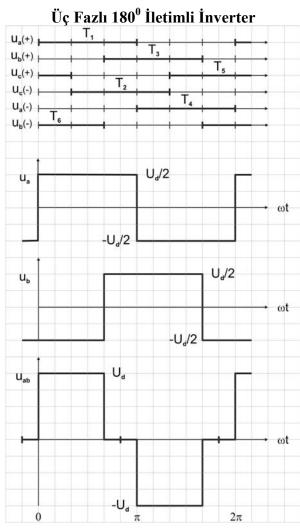
PWM inverterlerde, gerilim ve frekans inverter içerisinde kontrol edilmektedir. PWM kontrolü, tek ve 3 fazlı bütün inverterlere uygulanabilmektedir. Harmonik seviyesi oldukça düşüktür.

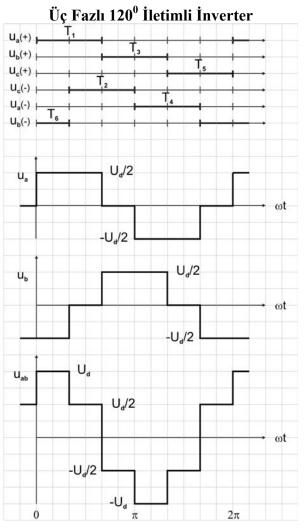
ÜÇ FAZLI KARE DALGA İNVERTERLER

Üç fazlı inverterlerin çalışma prensibi tek fazlılara oldukça benzerdir. geriliminin bozulmaması açısından 1800 D₅ iletimli olanları tercih edilir. Çoğu uygulamalarda ve özellikle kesintisiz güç kaynaklarında, harmoniklerin çok olduğu PWM kontrolü kullanılmaktadır. Anahtarlama kayıpları açısından kare dalga inverterler oldukça avantajlıdır. Kare inverterlerde Doluluk dalga Oranı değiştirilerek gerilim kontrolü yapılabilir.

NOT: AC filtrenin çıkış gerilimi, giriş geriliminin temel bileşenine eşittir. DC filtrenin çıkış gerilimi ise, giriş geriliminin ortalama değerine eşittir.

$$U_{a} = \frac{U_{d}}{2}$$

$$U_{ab} = \sqrt{\frac{2}{3}} U_{d}$$

$$U_{a1} = \frac{2\sqrt{2}}{\pi} \frac{U_d}{2}$$
 $U_a = \sqrt{\frac{2}{3}} \frac{U_d}{2}$

$$U_{ab1} = \frac{\sqrt{6}}{\pi} U_{d} \qquad \qquad U_{ab} = \frac{1}{\sqrt{2}} U_{d} \qquad \qquad U_{ab1} = \frac{3}{\sqrt{2} \pi} U_{d}$$

$$U_a = \sqrt{\frac{2}{3}} \, \frac{U_d}{2}$$

$$U_{ab} = \frac{1}{\sqrt{2}}U_{ab}$$

$$U_{a1} = \frac{\sqrt{6}}{\pi} \frac{U_d}{2}$$

$$U_{ab1} = \frac{3}{\sqrt{2}\pi} U_d$$

KONU İLE İLGİLİ ÇÖZÜLMÜŞ PROBLEMLER

Problem 1

Giriş gerilimi 250 V ve frekansı 20 kHz olan tam köprü kare dalga bir inverter ile 25 Ω 'luk bir ısıtıcı beslenmektedir. Devre kayıplarını ihmal ederek,

- a) Peryot ile transistörlerin iletim sürelerini bulunuz.
- b) Alıcının gerilimi ile akım ve gücünü hesaplayınız.
- c) DC kaynaktan çekilen akımı bulunuz.
- d) Bir transistörün ortalama ve efektif akımlarını hesaplayınız.
- e) Transistörlerin maruz kaldığı maksimum gerilimi bulunuz.

Çözüm

a) f=20 kHz olduğuna göre,

$$T = \frac{1}{f} = \frac{1}{20.10^3}$$

$$T = 50 \mu s$$

Yük omik olduğuna göre,

$$T_T = \frac{T}{2} = \frac{50}{2}$$

$$T_T = 25 \mu s$$

b) Tam köprü tam dalga inverter için,

$$\boldsymbol{U}_{ab} = \boldsymbol{U}_{d}$$

$$U_{ab} = 250 \text{ V}$$

Yük omik olduğuna göre,

$$I_{ab} = \frac{U_{ab}}{R} = \frac{250}{25}$$

$$I_{ab} = 10A$$

$$P_{c} = U_{ab}.I_{ab} = \frac{U_{ab}^{2}}{R}$$
$$= 250.10$$

$$P_c = 2.5 \text{ kW}$$

c) Kayıpları ihmal edildiğine göre,

$$P_g = P_{\varsigma}$$

$$U_d.I_d = P_c$$

$$250.I_d = 2,5.10^3$$

$$\Rightarrow I_d = 10 A$$

d) Bir transistörden yarı peryot içerisinde 10 A geçtiğine göre,

$$I_{TAV} = \frac{1}{2}10$$

$$I_{TAV} = 5A$$

$$I_{TEF} = \sqrt{\frac{1}{2}} 10$$

$$I_{TEF} = 7,071 \text{ A}$$

f) Tam dalga bir inverterde,

$$U_{_{T\,\text{max}}} = U_{_{d}}$$

$$U_{T max} = 250 V$$

Problem 2

12 V'luk bir akümülatör ile çalışan push-pull türü kare dalga bir inverterin çıkış gerilimi filtre edilerek, P=1200 W, U=220 V, f=50 Hz, cosφ=0,8 değerlerine sahip olan tek fazlı bir AC alıcı beslenecektir. Devre kayıplarını ihmal ederek,

- a) Kullanılacak transformatörün dönüşüm oranını hesaplayınız.
- b) DC kaynaktan çekilen ve AC alıcının çektiği akımları bulunuz.
- c) Bir güç elemanının maruz kaldığı maksimum gerilimi bulunuz.
- **d)** Bir diyottan geçen ortalama akım 25 A olarak ölçüldüğüne göre, bir transistörün ortalama akımını hesaplayınız.

Çözüm

a) Bir AC filtrenin çıkış gerilimi, giriş geriliminin temel bileşenine eşit olur.

Push-pull kare dalga inverter için,

$$U_{abs1} = \frac{2\sqrt{2}}{\pi} 2 \frac{U_d}{a}$$
$$220 = \frac{2\sqrt{2}}{\pi} 2 \frac{12}{a}$$
$$\Rightarrow a = 1/10,18$$

bulunur.

b) AC alicinin çıkış gücünden, $P_c = U_{ab1}.I_{ab1}.\cos\phi_1$ $1200 = 220.I_{ab1}.0,8$ $\Rightarrow I_{ab1} = 6,818A$ bulunur.

Giriş ve çıkış gücünün eşitliğinden, $\begin{aligned} P_{\rm g} &= U_{\rm d}.I_{\rm d} \\ 1200 &= 12.I_{\rm d} \end{aligned}$

 $I_d = 100A$ bulunur.

c) Push-pull türü bir inverter kullanıldığına göre,

$$U_{T max} = 2U_{d}$$
 $U_{T max} = 2.12$
 $U_{T max} = 24V$
bulunur.

d) Bütün inverterler için,

$$I_d = I_T - I_D$$

olduğuna göre,
 $100 = I_T - 25$
 $I_T = 125A$
bulunur.

Problem 3

Giriş gerilimi 200 V ve frekansı 10 kHz olan tam köprü türü tek fazlı bir inverterde, boşluklu kare dalga kontrolü ile 10 Ω 'luk bir alıcının gücü ayarlanmaktadır. Devre kayıplarını ihmal ederek,

- a) Alıcının nominal akım ve gücünü bulunuz.
- **b)** Alıcı geriliminin nominalin yarısına düşmesi için, doluluk oranı hangi değere ayarlanmalıdır?
- c) Alıcı gücünün nominalin yarısına düşmesi için, doluluk oranı hangi değere ayarlanmalıdır?
- d) Doluluk oranı 3/5 iken, bir transistörün kaç derece ve kaç µs iletimde kaldığını bulunuz.
- e) Doluluk oranı 2/5 iken, bir transistörün ortalama ve efektif akımlarını hesaplayınız.

Çözüm

a) Alıcının normal akım ve gücü,

$$U_{ab} = \sqrt{m_d} U_d$$

$$m_d = 1$$
 için,

$$U_{ab} = U_{d} = 200 \text{ V}$$

$$I_{ab} = \frac{U_{ab}}{R} = \frac{200}{10}$$

$$I_{ab} = 20 A$$

$$P_{c} = U_{ab}.I_{ab} = 200.20$$

$$P_c = 4 \text{ kW}$$

b) Gerilimin yarıya düşebilmesi için,

$$\mathbf{U}_{ab} = \sqrt{\mathbf{m}_{d}} \mathbf{U}_{d}$$

$$\frac{U_d}{2} = \sqrt{m_d} U_d$$

$$\Rightarrow$$
 $m_d = 1/4$

c) Gücün yarıya düşebilmesi için,

$$P_{c} = \frac{U_{ab}^{2}}{R}$$

$$\frac{1}{2} \cdot \frac{U_d^2}{R} = \frac{U_{ab}^2}{R}$$

$$\Rightarrow U_{ab} = \frac{1}{\sqrt{2}} U_d$$

$$U_{ab} = \sqrt{m_d} U_d$$

$$\frac{1}{\sqrt{2}}U_d = \sqrt{m_d}U_d$$

$$\Rightarrow$$
 m_d = 1/2

d)
$$m_d = 3/5$$
 için,

$$P_g = P_c$$

$$m_d = \frac{\phi}{\pi} = \frac{3}{5}$$

$$\Rightarrow \phi = \frac{3}{5}\pi = 108^{\circ}$$

$$\phi = 2\pi f.T_{_T}$$

$$\frac{3}{5}\pi = 2\pi.10.10^3.T_T$$

$$\Rightarrow T_T = 30 \mu s$$

e) $m_d = 2/5$ için,

Her bir transistör yarı peryotta çalıştığına göre.

$$I_{TAV} = \frac{1}{2} m_a.20$$

$$I_{TAV} = \frac{1}{2} \cdot \frac{2}{5} 20$$

$$I_{TAV} = 4 A$$

$$I_{\text{TEF}} = \sqrt{\frac{1}{2} \cdot \frac{2}{5}} \, 20$$

$$I_{TEF} = 8,944 A$$

bulunur.

9. GÜÇ ELEMANLARINDA KAYIPLAR VE ISINMA GÜÇ KAYIPLARI

Bir yarı iletken güç elemanında aşağıda sıralanan dört temel kayıp oluşur.

1. Tetikleme veya Sürme Kayıpları

Elemanın kontrol veya giriş akımı nedeniyle oluşan kayıptır.

$$P_G = \frac{1}{T} \int u_G . i_G . dt$$

2. Anahtarlama Kayıpları

Elemanın iletime ve kesime girme işlemleri esnasında oluşan kayıplardır.

$$P_S = P_{ON} + P_{OFF}$$

3. Kapama veya Tıkama Kayıpları

Elemanın **pozitif ve negatif kapama durumlarında** geçen sızıntı akımlar sebebiyle oluşan kayıplardır.

$$P_B = P_P + P_N$$

4. İletim Kaybı

Elemanın iletimi esnasında oluşan kayıptır.

$$P_{T} = \frac{1}{T} \int u_{T} . i_{T} . dt$$

Bu durumda, toplam güç kaybı,

$$P = P_G + P_B + P_S + P_T$$

olur. Kontrol ve kapama kayıpları genellikle dikkate alınmaz.

Anahtarlama kayıpları, kataloglarda genellikle bir anahtarlamadaki enerji kayıpları şeklinde verilir. Bu enerji kayıplarının frekansla çarpılmasıyla 1 s'deki enerji kayıpları olan anahtarlama güç kayıpları bulunur.

$$W_s = W_{ON} + W_{OFF}$$
$$P_s = f_p.W_s$$

Düşük frekanslarda, örneğin SCR'de 400 Hz, BJT'de 1 kHz ve MOSFET'te 10 kHz değerlerinin altında, anahtarlama güç kayıpları da ihmal edilerek,

$$P \cong P_T$$
 almabilir.

İLETIM GÜÇ KAYIPLARI

İletim kayıplarının güç elemanlarına göre ne şekilde hesaplanabileceği aşağıda verilmiştir.

TRANSİSTÖRDE

 $P_T = \frac{1}{T} \int u_{CE} . i_C . dt$ Sabit bir gerilim düşümü için,

 $P_T = U_{CE} I_{CAV}$

MOSFETTE

 $P_{T} = \frac{1}{T} \int u_{DS}.i_{D}.dt = \frac{1}{T} \int r_{DS}.i_{D}^{2}.dt = r_{DS} \int i_{D}^{2}dt$

 $P_T = r_{DS} I_{DEF}^2$

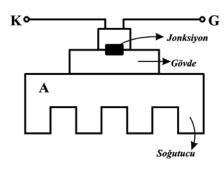
TRİSTÖR VE DİYOTTA

$$P_T = \frac{1}{T} \int u_T . i_T . dt = \frac{1}{T} \int (U_{TO} + r_T . i_T) i_T . dt$$

$$\begin{split} P_{T} &= U_{TO} \; \frac{1}{T} \int\limits_{0}^{T} i_{T} . dt + r_{T} \; \frac{1}{T} \int\limits_{0}^{T} \; i_{T}^{2} dt \\ P_{T} &= U_{TO} \; I_{TAV} + r_{T} \; . \; I_{TEF}^{2} \end{split}$$

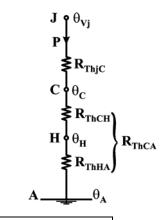
TERMİK EŞDEĞER DEVRE VE ISINMA

Genellikle bir soğutucuya bağlı olan bir güç elemanındaki **sıcaklık tanımları** ve **termik eşdeğer devresi** ile sıcaklık hesaplarının nasıl yapılabileceği aşağıda verilmiştir.

 θ_A : Ortam Sıcaklığı θ_H : Soğutucu Sıcaklığı θ_C : Gövde Sıcaklığı θ_{vi} : Jonksiyon Sıcaklığı

R_{ThJC}: İç Termik Direnç (°C/W) R_{ThCA}: Dış Termik Direnç (°C/W)

 $\begin{aligned} & \theta_{C} = \theta_{A} + P \cdot R_{ThCA} \\ & \theta_{vj} = \theta_{A} + P \cdot (R_{ThCA} + R_{ThJC}) \\ & = \theta_{A} + P \cdot R_{ThCA} + P \cdot R_{ThJC} \\ & \theta_{vj} = \theta_{C} + P \cdot R_{ThJC} \end{aligned}$

Soğutma, Güç elemanları aşağıda verilen iki temel şekilde soğutulmaktadır.

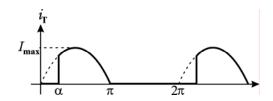
- **1. Doğal Soğutma :** Eleman alüminyum veya bakır bir soğutucuya monte edilir. Isı doğal olarak soğutucudan havaya yayılır.
- **2. Zorlamalı Soğutma :** Eleman yine alüminyum veya bakır bir soğutucuya monte edilir. Ayrıca fan, su veya yağ ile soğutma güçlendirilir.

KONU İLE İLGİLİ ÇÖZÜLMÜŞ PROBLEMLER

Problem 1

Bazı karakteristikleri verilen bir tristörden **kesme açısı ayarlanabilen yarım sinüs dalgası şeklinde bir akım** geçmektedir. Tristör zorlamalı olarak soğutulmakta olup, soğutma havası sıcaklığı 40 °C'dir.

- **a)** Kesme açısı 30° iken, tristörün jonksiyon sıcaklığının 104 °C olduğu bilindiğine göre, geçen sinüsoidal akımın maksimum değeri kaç A'dir?
- b) 50 A'lik bir DC akım geçirilen bu tristörün jonksiyon sıcaklığı kaç °C olur?
- c) Bu tristörden en fazla kaç A'lik bir DC akım geçirilebilir?

$$\begin{array}{ll} U_{TO} &= 1,2 \ V \\ r_{T} &= 10 \ m\Omega \\ R_{ThJC} &= 0,20 \ ^{\circ}C \ / \ W \\ R_{ThCA} &= 0,20 \ ^{\circ}C \ / \ W \\ \hbox{İşletme Sıcaklığı} : -55 \ ^{\circ}C \ ile 125 \ ^{\circ}C \end{array}$$

Çözüm

a)
$$\alpha = 30^{\circ}$$
 için,
 $I_{TAV} = \frac{1}{2\pi} \int_{\alpha}^{\pi} I_m S \operatorname{int} dt = \frac{I_m}{2\pi} (1 + \cos \alpha)$
 $I_{TEF}^2 = \frac{1}{2\pi} \int_{\alpha}^{\pi} I_m^2 Sin^2 t dt = \frac{I_m^2}{4\pi} (\pi - \alpha + \frac{1}{2} Sin 2\alpha)$
 $\theta_{vj} = \theta_A + P \left(R_{ThCA} + R_{ThjC} \right) \Rightarrow 104 = P. \ 0,4 + 40 \Rightarrow P = 160 \text{ W}$
 $P = U_{TO} \cdot I_{TAV} + r_T \cdot I_{TEF}^2$
 $160 = U_{TO} \cdot \frac{I_m}{2\pi} (1 + \cos \alpha) + r_T \cdot \frac{I_m^2}{4\pi} (\pi - \alpha + \frac{1}{2} Sin 2\alpha)$
 $I_{m1} = 193,5 \text{ A}$
 $I_{m2} = -340 \text{ A} \Rightarrow I_m = 193,5 \text{ A}$

b)
$$I_{TAV} = I_{TEF} = 50 \text{ A için,}$$
 $P = U_{TO} \cdot I_{TAV} + r_T \cdot I_{TEF}^2 \implies P = 1,2 \cdot 50 + 10 \cdot 10^{-3} \cdot 50^2 \implies P = 85 \text{ W}$ $\theta_{vj} = \theta_A + P \left(R_{ThCA} + R_{ThjC} \right) \implies \theta_{vj} = 85 \left(0,2 + 0,2 \right) + 40 \implies \theta_{vj} = 74 \text{ C}^0$

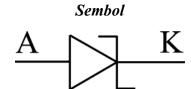
c)
$$125 = P_{Tmax} \cdot 0.4 + 40 \Rightarrow P_{Tmax} = 212.5 \text{ W}$$

 $212.5 = 1.2 \text{ I}_m + 10 \cdot 10^{-3} \text{ I}_m^2$
 $I_{m1} = 97.5 \text{ A}$
 $I_{m2} = -217.5 \text{ A} \Rightarrow I_m = 97.5 \text{ A}$

ÖNEMLİ NOT: Temel dönüştürücülerde, gerilim ve akımlar, genellikle kesilmiş yarım ve tam dalga bir sinüs fonksiyonu ile kıyılmış bir DC fonksiyon şeklindedir. Bu fonksiyonların ortalama ve efektif değerlerinin hesaplanmasının iyi bilinmesi gerekir. Güç kayıpları ve ısınma hesapları, bundan sonra dönüştürücü soruları ile birlikte yapılacaktır.

10. TEMEL KONTROL ELEMANLARI

ZENER DİYODU

UBD : Zener Devrilme Gerilimi

r_z : Zener Direnci

I_{ZMIN}: Minimum Zener AkımıP_{DM}: Maksimum Zener Gücü

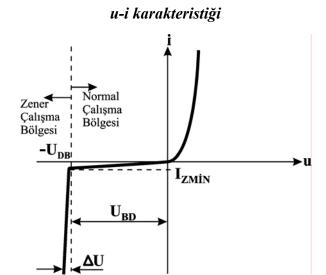
I_{ZMAX}: Maksimum Zener Akımı (Ortalama)

$$P_{DM} = U_Z . I_Z \cong U_{BD} . I_{ZMAX}$$

$$u_Z = U_{BD} + r_Z \cdot i_Z$$

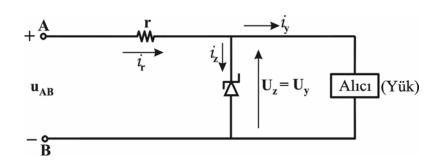
$$u_Z = U_{BD} + \Delta U$$

$$u_Z \cong U_{BD} \cong U_Z \cong Sabit$$

Zener diyodu, **dalgalı** doğru gerilimden **düzgün** doğru gerilim elde etmek için veya **gerilim regülasyonu** amacıyla kullanılır.

Zener Diyodunun Temel Devresi

Bu devrede,

$$\begin{split} i_Z &= \frac{u_{AB} - U_Z}{r} - i_y \\ u_Z &= U_{BD} + \ r_Z \cdot i_Z \\ u_Z &\cong U_{BD} = U_Z = Uy \end{split} \qquad \begin{split} I_{Z\,min} &= \frac{U_{AB\,min} - U_{BD}}{r} - I_{Y\,max} \\ I_{Z\,max} &= \frac{U_{AB\,max} - U_{BD}}{r} - I_{Y\,min} \\ I_{Zmin} &\leq i_Z \leq I_{Zmax} \end{split}$$

Zener diyodunun sabit gerilim üretebilmesi için,

$$i_z \ge I_{ZMIN}$$

$$r \le \frac{U_{AB \min} - U_{BD}}{I_{ZMIM} + I_{Y \max}}$$

olmak zorundadır. Bu durunda genel olarak,

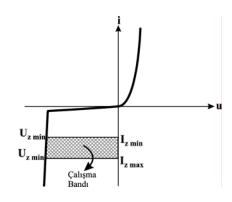
ifadesi yazılabilir.

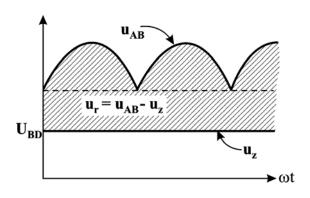
r direncinin değişmesiyle bandın aşağı yukarı ($\downarrow\uparrow$) yer değiştirmesi zener diyotun güç kaybını etkiler.

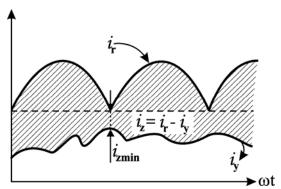
En ekonomik dizayn için,

 $I_{Zmin} \cong I_{ZM\dot{I}N}$

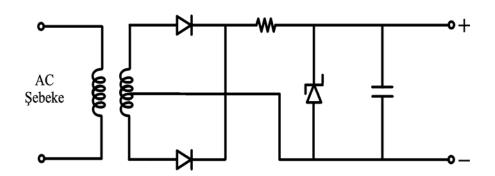
olarak seçilmesi gerekir.

Zener Diyotlu Örnek bir Devre

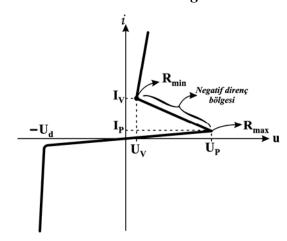

DEVRİLEN ELEMANLAR

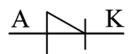
Shockley Diyodu

Kapı ucu çıkarılmamış özel bir tristördür. İki uçlu ve tek yönlü devrilen bir elemandır.

u-i karakteristiği

Sembol

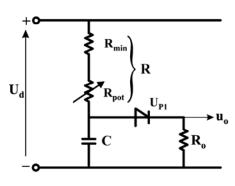
U_P: Devrilme Gerilimi U_d: Delinme Gerilimi

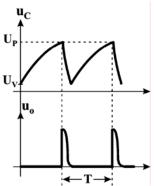
 $u \ge U_P$: İletime girer. $i \ge I_P$: İletime girer. $i \ge I_V$: İletimde kalır. $i < I_V$: Kesime girer.

U_P, U_V, I_P, I_V: Önemli katalog değerlerdir.

Shockley Diyotlu Bir Osilatör Devresi

Temel Dalga Şekilleri

 $R_{min} \ge birkaç k\Omega$

 $R_{pot} \cong birkaç yüz k\Omega$

 $R_o \leq 100 \Omega$

$$R = R_{min} + R_{pot}$$

$$R_{min} \geq \frac{U_d - U_V}{I_V}$$

 $I_{Cmax} \leq I_{V}$

$$R_{max} \; = \; R_{min} + R_{potmax}$$

$$R_{max} \leq \frac{U_d - U_P}{I_P}$$

 $I_{Cmin} \geq I_P$

 $U_P < U_d$ ise, devre çalışır.

 $I_C < I_P$ ise, u_C hiç U_P 'ye erişemez ve hiç sinyal elde edilemez.

 $I_C > I_V$ ise, iletime giren eleman artık iletimden çıkmaz ve birinci sinyalden sonra artık sinyal elde edilemez. Uygulamada sınır değerlerden uzak durulur.

$$u_C = U_d (1 - e^{-t/RC})$$

 $\tau = RC$

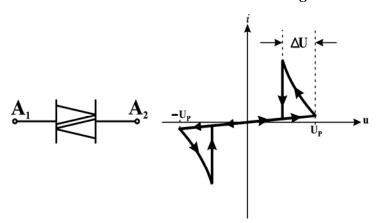
τ: zaman sabiti

$$u_C = U_P \implies t \cong T \implies \boxed{T \cong RC \cdot ln \frac{U_d}{U_d - U_P}}$$
 bulunur.

Diyak

Sembol

u-i karakteristiği

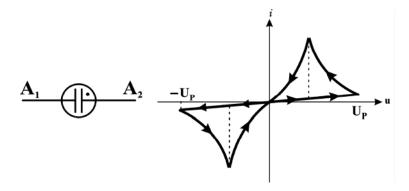
Diyak, **2 uçlu ve 2 yönlü** devrilen bir elemandır.

AC uygulamalarda en yaygın olarak kullanılan en basit ve en ucuz 2 yönlü devrilen elemandır.

Neon Lamba

Sembol

u-i karakteristiği

Devrilme geriliminin yüksek olması bir dezavantaj, sızıntı

akımının çok düşük olması ise bir avantaj olarak söylenebilir.

Neon lamba, 2 uçlu ve 2 yönlü devrilen bir elemandır.

Bir yarı iletken değildir ve içerisi **neon gazı** ile doludur.

Endüstride daha çok **gösterge lambası** olarak kullanılmaktadır.

 $60V < U_P < 100 V$ $\mathbf{i}_{siz} = Birkaç \mu A$

Diğer Bazı Devrilen Eleman Örnekleri

UJT (Unijunction Transistor) : 3 uçlu tek yönlü devrilen bir elemandır. Bu eleman, çift tabanlı bir transistördür.

PUT (Programmable Unijunction Transistor) : 3 uçlu tek yönlü devrilen bir elemandır. Bu eleman, Anot tarafından kapı ucu çıkarılan özel bir tristördür.

SUS (Silicon Unilateral Switch) : 3 uçlu tek yönlü devrilen bir elemandır. Bu eleman, 2 transistör ve bir zener diyodu ile bir dirençten oluşan basit bir entegre devredir.

SBS (Silicon Bilateral Switch) : 3 uçlu iki yönlü devrilen bir elemandır. Bu eleman, ters paralel bağlı 2 adet SUS'a eşdeğer olan bir entegre devredir.

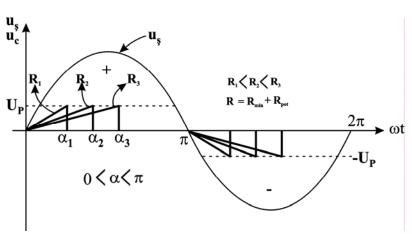
NOT: Yukarıda sıralanan devrilen elemanlar, 555 ve diğer entegre devreler ile mikro işlemcilerin gelişmesiyle, artık pek kullanılmamaktadır.

Osilatörlü Tek Fazlı bir AC Kıyıcı Örneği

Triyak ve Diyaklı AC Kıyıcı

$\begin{array}{c|c} R_{y} \\ R_{min} \\ 0 < \alpha < \pi \\ C \end{array}$

Çalışma Prensibi

Açıklama

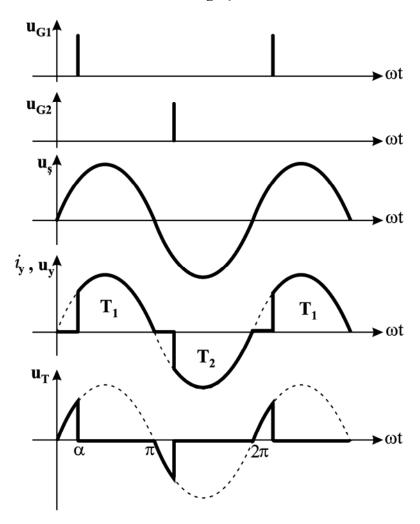
Bir adet **triyak** ve bir **diyak** kullanılarak gerçekleştirilen **tek fazlı AC kıyıcı** devreleri, ısı ve ışık kontrolü amacıyla endüstride **en yaygın** olarak kullanılan, **en basit ve en ucuz** bir AC kıyıcı türüdür.

Pozitif Yarım Dalgada, dirençler üzerinden şarj olan kondansatör geriliminin belli bir açısında $U_{\mathfrak{p}}$ devrilme gerilimine erişmesiyle diyak devrilir. Kondansatörün diyak üzerinden ani olarak deşarj olması ile α anında triyak tetiklenir. Tetiklenen triyak üzerinden kondansatör dejarj olarak resetlenir. anında akımın sıfır olmasıyla, triyak kesime gider.

Negatif Yarım Dalgada, negatif yönde benzer çalışma oluşur.

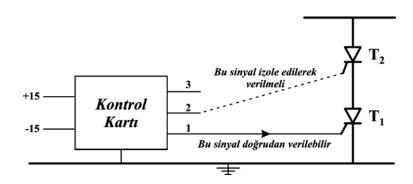
Böylece, endüstride çok yaygın olarak kullanılan, oldukça basit ve ucuz bir AC kıyıcı devresi gerçekleşir.

Temel Dalga Şekilleri

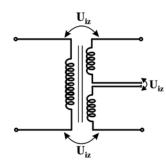
SİNYAL İZOLASYON ELEMANLARI

İzolasyonun Tanımı

Güç elektroniği devrelerinde, tetikleme veya sürme sinyalleri genellikle **izole edilerek** ana akım elemanlarına iletilir. Bu işlem **manyetik alanla** ve **ışıkla** olmak üzere iki şekilde yapılabilir.

Tetikleme Transformatörü

Tetikleme transformatörü, küçük boyutlu bir ferit nüveye az sarım sayılı bir primer ve bir ya da birkaç sekonder sargı sarılarak elde edilir. Bütün sargıların birbirlerine ve nüveye karşı izole edilmeleri önemlidir.

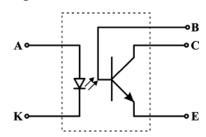
U_{iz}: İzolasyon Gerilimi (bir kaç kV mertebesinde)

L değeri birkaç yüz µH mertebelerinde olup, ancak kısa süreli sinyaller iletilebilir. Uzun süreli sinyallerde, ilk anda çıkış verip sonra kısa devre özelliği gösterir.

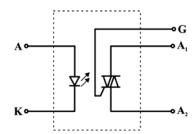
Opto Bağlayıcılar

Opto bağlayıcı, girişlerindeki LED'den geçen akımın yaydığı ışıkla çıkışları iletime giren elemanlardır. Kısa ya da uzun süreli sinyallerin iletilmesinde kullanılır. Opto Transistör, Opto Darlington, Opto Tristör, Opto Triyak

Opto Transistörün Sembolü

Opto Triyakın Sembolü

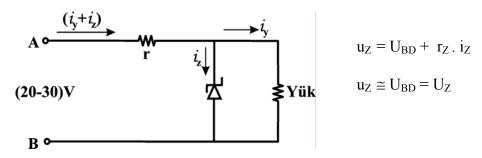
KONU İLE İLGİLİ ÇÖZÜLMÜŞ PROBLEMLER

Problem 1

20 ile 30 V arasında dalgalanan bir DC gerilim kaynağından, 10 V' luk ve 9 mA'lık bir DC alıcıyı beslemek üzere, 10 V ve 10 Ω 'luk bir zener diyot ile sabit bir DC gerilim kaynağı elde edilmek isteniyor. Bu zener diyodu için, $I_{ZMIN}=1$ mA olduğuna göre,

- a) Akımı sınırlayıcı direnç en fazla kaç ohm olabilir?
- b) Aynı direnç için yük uçlarındaki tam gerilimin min ve max değerlerini bulunuz.

Cözüm

a)
$$u_{AB} = U_Z + r (i_Z + i_Y)$$

$$I_{Z \min} = \frac{U_{AB \min} - U_{BD}}{r} - I_{Y \max} \qquad I_{Z \max} = \frac{U_{AB \max} - U_{BD}}{r} - I_{Y \min}$$

$$1.10^{-3} = \frac{20 - 10}{r} - 9.10^{-3} \qquad I_{Z \max} = \frac{30 - 10}{1000} - 9.10^{-3} = 11 \text{mA} \implies I_{Z \max} = 11 \text{ mA}$$

$$\Rightarrow r = 1 \text{ k}\Omega \text{ bulunur.}$$

b)
$$U_{Ymin} = U_{Zmin} = U_{BD} + r_Z$$
. $I_{Zmin} = 10 + 10.1.10^{-2} = 10,010 \text{ V}$ $U_{Ymax} = U_{Zmax} = U_{BD} + r_Z$. $I_{Zmax} = 10 + 10.11.10^{-2} = 10,110 \text{ V}$

Problem 2

15-18 V arasında dalgalanan bir DC gerilim kaynağından 12 V'luk ve 0-25 mA arasında akım çeken bir DC alıcıyı beslemek üzere, 12 V ve 5 Ω 'luk bir zener diyot ile sabit bir DC gerilim kaynağı elde edilmek isteniyor. Bu zener diyodu için $I_{Zmin}=5$ mA olduğuna göre,

- a) Akım sınırlayıcı direnç en fazla kaç ohm olabilir?
- b) Aynı direnç için yük uçlarındaki tam gerilimin min ve max değerlerini bulunuz?

Çözüm

a)
$$I_{Z \min} = \frac{U_{AB \min} - U_{BD}}{r} - I_{Y \max}$$

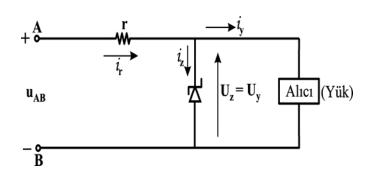
 $5.10^{-3} = \frac{15 - 12}{r} - 25.10^{-3}$
 $\Rightarrow r = 100 \Omega \text{ bulunur.}$

b)
$$I_{Zmax} = \frac{18-12}{100} - 0$$

 $I_{Zmax} = 60 \text{ mA}$
 $U_{Ymin} = 12 + 5.5.10^{-3} = 12,025 \text{ V}$
 $U_{Ymax} = 12 + 5.60.10^{-3} = 12,300 \text{ V}$

Problem 3

Şekildeki devrede A ve B uçları arasındaki düzgün olan gerilim şebekedeki dalgalanma sebebiyle 15-20 V arasında değişmektedir. Alıcının gerilimi 12 V olup, çektiği akım 0-10 mA arasında değişmektedir. Devre en ekonomik olacak şekilde, r direncinin değerini ve zener diyodunun gücünü hesaplayınız.

Çözüm

Devrenin en ekonomik hali, $i_{Zmin} \cong 0$ durumunda oluşur.

$$\begin{split} &I_{Z\,\text{min}} = \frac{U_{AB\,\text{min}} - U_{Z}}{r} - I_{Y\,\text{max}} &\quad I_{Z\,\text{max}} = \frac{U_{AB\,\text{max}} - U_{Z}}{r} - I_{Y\,\text{min}} \; I_{Z\text{max}} = \frac{20 - 12}{300} - 0 \\ &0 = \frac{15 - 12}{r} - 10.10^{-3} &\quad I_{Z\,\text{max}} \cong 26,67\,\text{mA} \\ &r = 300 \; \Omega \; \text{ bulunur.} \end{split}$$

$$\begin{split} P_{DM} &= U_Z \,.\; I_{ZDM} \\ &= 12 \,.\; 26,67 \,.\; 10^{\text{-}3} \\ P_{DM} &\cong 320 \,\text{mW} \;\; bulunur. \end{split}$$

Problem 4

10 V'luk bir DC gerilim kaynağı ve devrilme gerilimi 7,5 V olan bir shockley diyodu ile 10 kHz frekanslı bir sinyal üretilmek istenmektedir. Shockley diyodunda $I_v = 9$ mA ve $U_v = 1$ V olduğuna göre, osilatörün minimum direnci ile zaman sabitini hesaplayınız. 0,47 μ F'lık bir kondansatör kullanılırsa, potansiyometre kaç $k\Omega$ 'a ayarlanmalıdır?

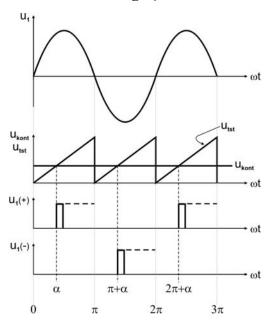
Çözüm

$$\begin{array}{lll} R_{min} \geq \frac{U_d - U_V}{I_V} & T = 1 \, / \, f = 1 \, / \, 10000 = 100 \, \, \mu s & C = 0,47 \, \, \mu F \, i c in, \\ \Rightarrow R_{min} \geq 1 \, k \Omega & T \cong RC \, . \, ln \, \frac{U_d}{U_d - U_P} & (R_{min} + R_{pot} \,) \, C = 72 \, \, \mu s \\ \Rightarrow R_{pot} = 152 \, k \Omega & bulunur. \end{array}$$

11. GÜÇ ELEKTRONİĞİNDE TEMEL KONTROL DÜZENLERİ

FAZ KONTROL YÖNTEMİ

Temel Dalga Şekilleri

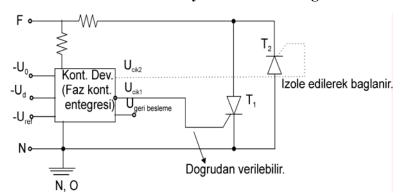
Faz kontrol entegreleri, Faz veya Fazlararası gerilimlerle çalışabilir, sadece senkronizasyon örneğinin alındığı direnç değerleri değişir. Ancak, kontrol açısından, entegrenin Sıfır (Şasi) ucunun devrenin hangi noktası ile irtibatlı olduğu önemlidir.

Faz Kontrol Yöntemi için verilen yandaki açıklamaları dikkatlice inceledikten sonra, burada verilen her bir dalga şeklinin nasıl elde edildiğini ve ne anlama geldiğini yorumlamaya çalışınız.

Açıklama

Genel olarak AC Kıyıcı ve Doğrultucularda, Faz Kontrol Yöntemi ve bu yönteme göre sinyal üreten Faz Kontrol Entegreleri kullanılır. Prensip olarak Faz Kontrol Yönteminde, AC şebekeden bir senkronizasyon örneği alınır, bu örnek 2 yönlü kare dalgaya dönüştürülür, böylece şebeke geriliminin sıfır noktaları ile (+) ve peryotları belirlenir, her bir yarı peryotta birer pozitif testere disi dalga elde edilir, bu testere disi ile bir DC referans gerilimin karşılaştırılması ile hem (+) hem de (-) yarı peryotlar için ayrı ayrı α faz kontrol açısı anlarında faz kontrol sinyali üretilir. Testere dişi dalganın genliği ve referans gerilimin değeri ayarlanabilir. Testere dişi dalganın genliği belirli bir değere kalibre edilir ve sabitlenir. Referans gerilim ise, testere dişi gerilimin minimum ve maksimum değerleri arasında değişebilecek şekilde kalibre edilir. Normal çalışmada, bir potansiyometre ile referans gerilim avarlanarak, α faz kontrol açıları değiştirilir. Ayrıca, (+) ve (-) faz kontrol sinyalleri, kısa süreli olabileceği gibi, yarı peryodun sonuna kadar devam da edebilir. Kısa süreli sinyallerin süresi ayarlanabilir. Kısa veya uzun süreli sinyallerin inversleri veya toplamları da üretilmiş olabilir. Her faz kontrol entegresinde bu ilave özelliklerin hepsi olmayabilir. Uygulama türüne göre, sadece Pozitif veya sadece Negatif sinyaller, Kısa Süreli veya Uzun Süreli sinyaller, Toplam veya İnvers sinyaller kullanılabilmektedir.

Tek Fazlı AC Kıyıcı Devresi Örneği

AC akımın pozitif yarım dalgasını T_1 tristörü ve negatif yarım dalgasını T_2 tristörü geçirir.

T₁ tristörü entegrenin pozitif sinyalleri ve T₂ tristörü entegrenin negatif negatif faz kontrol sinyalleri

Açıklama

AC kıyıcılar, tek fazlı veya 3 fazlı olarak uygulanmaktadır. 3 fazlı AC kıyıcılarda yük ise, Yıldız (Y) veya Üçgen (Δ) bağlı olabilmektedir.

Genel olarak AC kıyıcılarda, Faz Kontrol Yöntemi ve bu yönteme göre sinyal üreten Faz Kontrol Entegreleri kullanılır. Prensip olarak bu entegrelerde, AC şebeke gerilimi ile senkronize bir şekilde, kısa ve/veya uzun süreli, pozitif ve negatif faz kontrol sinyalleri

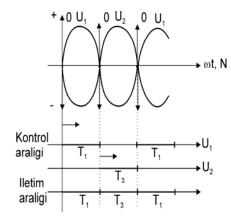
sinyalleri ile tetiklenir. Katodu entegrenin sıfırına (0) veya şebekenin üretilir. nötrüne (N) bağlı olan T_1 sinyallerinin izolasyonuna gerek yoktur. toplamları, Ancak, bu şartı sağlamayan T_2 sinyalleri izole edilmelidir. toplamların

üretilir. Bu sinyallerin toplamları, inversleri ve toplamlarının inversleri de entegre tarafından veya ilave

Ters-paralel bağlı 2 tristör yerine bir triyak kullanıldığında, sinyal devrelerle elde edilebilir. izolasyonuna gerek kalmaz.

İki Fazlı Yarım Dalga Kontrollü Doğrultucu Devresi Örneği

T_1 T_3 U_1 U_2 T_3 U_4 T_4 T_5 T_7 T_7 T_7

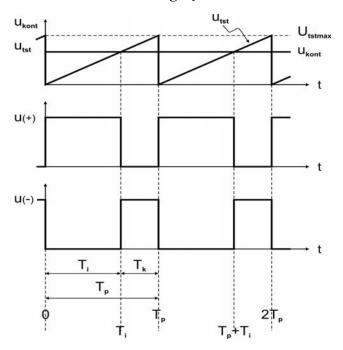

Açıklama

Bir adet faz kontrol entegresi kullanılır. Entegrenin sıfırı nötre senkronizasyon girişi U_1 fazına bağlanır. Entegrenin kısa pozitif süreli sinyalleri T₁ için ve kısa süreli negatif sinyalleri T_3 için kullanılır. Sinyaller izole edilir.

DC-PWM KONTROL YÖNTEMİ

Temel Dalga Şekilleri

DC Kıyıcılarda, genellikle **IGBT veya MOSFET** güç elemanları ve **sürekli sinyal** kullanılmaktadır. **Tristörlü** DC kıyıcılarda, genellikle **kısa süreli sinyaller** kullanılır. Ayrıca, iletim aralığının baş ve sonunda, kontrol dışında kalan **avans sürelerinin** bırakılması gerekmektedir.

Açıklama

DC Kıyıcılarda, **DC PWM kontrol** yöntemi kullanılmaktadır.

DC PWM kontrol yönteminde, bir **testere dişi** sinyal ile bir **referans gerilimin** karşılaştırılması ile **kontrol sinyali** elde edilmektedir. **Çıkış geriliminin kontrolü,** referans gerilimin değiştirilmesi ile sağlanmaktadır.

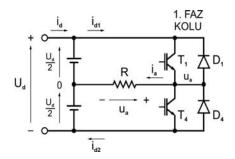
Genellikle sabit tutulan testere dişi sinyalin frekansı, **anahtarlama veya kıyma frekansı** olarak anılmaktadır. Bu frekans aynı zamanda devrenin çalışma frekansıdır.

DC kıyıcılarda **kısa devre** olma özelliği yoktur.

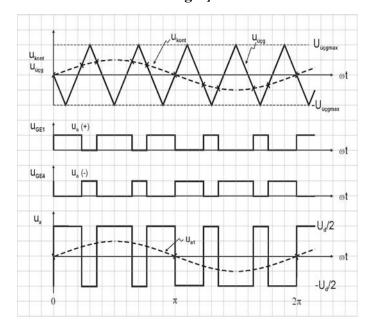
Kontrol kartının sıfırı (0), toprağa ya da DC kıyıcının negatif (-) barasına bağlıdır. Genellikle **sinyal izolasyonu gerekir.**

AC-PWM (SİNÜSOİDAL-PWM) KONTROL YÖNTEMİ

Temel Devre Şeması

Temel Dalga Şekilleri

Açıklama

- PWM İnverterlerde, genellikle IGBT veya MOSFET güç elemanları ve sürekli sinyaller kullanılmaktadır.
- AC PWM kontrolu, düzenli örneklenmiş, sinüsodial ve harmonik eleminasyonlu olmak üzere 3 genel gruba ayrılmaktadır.
- Sinüsodial PWM tekniğinde, bir sinüsoidal örnek ile bir taşıyıcı üçgen sinyalin karşılaştırılmasıyla çıkış sinyali elde edilmektedir. Genellikle sabit tutulan taşıyıcı sinyalinin frekansı, üçgen anahtarlama frekansını belirlemektedir. Ayrıca, sinüsoidal frekans örneğin ve genliği değiştirilerek, çıkış gerilimi ve frekansının kontrolu sağlanmaktadır.
- Karşılaştırma sonucu elde edilen pozitif sinyal 0-π aralığında T₁ ve bu sinyalin inversi π-2π aralığında T₄ transistörüne uygulanır.

12. GÜÇ ELEKTRONİĞİNDE TEMEL KORUMA DÜZENLERİ

Genel Giriş

Yarı iletken güç elemanlarında, temel olarak elemanların maruz kaldığı **elektriksel değerleri** ve elemanlarda oluşan **anahtarlama kayıplarını sınırlama veya azaltma** amacıyla yapılan Bastırma İşlemi,

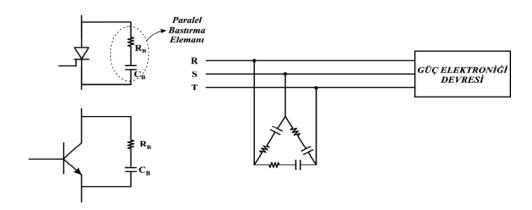
- Seri Bastırma
- Paralel Bastırma

olmak üzere iki genel gruba ayrılır.

Temel olarak, **seri bastırma**, güç elemanına seri olarak bağlanan küçük bir **endüktans** ile iletime girme işlemi esnasında elemandan geçen **akımın yükselme hızının** sınırlanmasıdır. **Paralel bastırma ise**, elemana paralel bağlanan küçük bir **kondansatör** ile kesime girme işlemi sırasında eleman uçlarında oluşan **gerilimin yükselme hızının** sınırlanmasıdır. Bu elemanlara, seri ve paralel bastırma elemanları denilir.

Yalın olarak bir endüktans veya bir kondansatör kullanılması bazı problemlere neden olur. Bu nedenle, bazı ilavelerle bastırma işlemleri geliştirilmektedir. Böylece, **Seri ve Paralel Bastırma Devreleri veya Hücreleri** oluşmaktadır. Bu bastırma devreleri, yayınlarda Sıfır Akımda Anahtarlama (ZCS), Sıfır Gerilimde Anahtarlama (ZVS) ve Yumuşak Anahtarlama (SS) gibi isimlerle de yer almaktadır.

Paralel Bastırma Devresi

Seri bağlı R_B ve C_B elemanlarına, paralel bastırma devresi, paralel bastırma hücresi veya paralel R-C elemanı denilir. Güç elemanlarına veya genel devre girişlerine paralel olarak bağlanan bu R-C elemanın iki temel görevi vardır.

- 1. Eleman uçlarındaki gerilimin **maksimum değerini** sınırlar veya bastırır. Bu elemanın tahrip olmasını önler.
- **2.** Eleman uçlarındaki gerilimin **yükselme hızının maksimum değerini** sınırlar veya bastırır. Bu, elemanın anahtarlama güç kaybını azaltır. Tristörde, aynı zamanda kendiliğinden iletime geçmeyi önler.

Şebeke girişine Δ bağlı paralel R-C elemanları ile AC şebekeden gelen bütün akım ve gerilim darbelerine karşı bütün devre korunur.

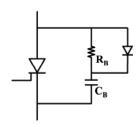
$$\begin{array}{cccc} C_B \uparrow & \Rightarrow & U_m \downarrow & \left(\frac{du}{dt}\right)_m \downarrow \\ \\ R_B \uparrow & \Rightarrow & U_m \downarrow \uparrow & \left(\frac{du}{dt}\right)_m \uparrow \end{array}$$

 C_B değerinin artması, hem U_m hem de $(du/dt)_m$ değerlerini iyi yönde etkiler. R_B 'nin artması, U_m değerini her iki yönde de etkileyebilir, $(du/dt)_m$ değerini olumsuz etkiler. Bu nedenle R_B değerinin optimize edilmesi gerekir. Ayrıca, C_B 'nin hem şarjı hem de deşarjı esnasında R_B 'de enerji kaybı oluşur.

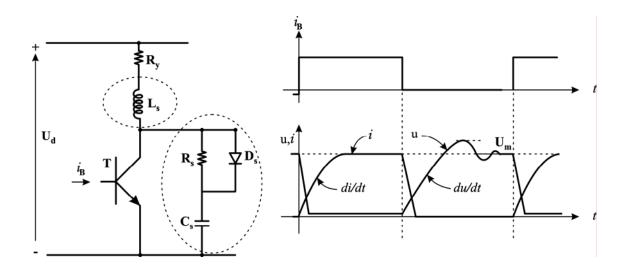
Uygulamada C_B'nin seçimi, frekansla doğrudan ilgilidir. C_B'nin sarj ve deşarj süreleri, peryoda göre oldukça küçük olmalıdır. Ayrıca, R_B'deki güç kaybı, makul seviyelerde kalmalıdır. Aksi halde devre amacından sapar. Normal olarak, frekans arttıkça C_B değeri düşer.

Örneğin, 220 V ve 50 Hz'lik AC şebekede, R_B = 10 Ω / 5 W ve C_B =220 nF seçilebilir. Birkaç yüz V ve 10 kHz'lik bir uygulamada, R_B = 22 Ω / 10 W ve C_B = 1 nF gibi seçilebilir.

Özellikle **yüksek frekanslarda,** R_B'nin olumsuz etkilerini azaltmak için, güç elemanının iletim yönünde bir diyotla R_B'nin köprülenmesi iyi sonuçlar vermektedir. Bu durumda bastırma devresine **Kutuplu veya Yönlü Bastırma Devresi** denilir. Bu bastırma, sadece pozitif yöndeki gerilimlerde etkilidir.

Örnek bir Bastırma Hücresi

Burada, güç elemanının **iletime girmesi esnasında,** seri bastırma elemanı L_S elemandan geçen akımın yükselme hızı di/dt'yi sınırlar. Ayrıca, dolu olan C_S , R_S üzerinden deşarj olur. Güç elemanının **kesime girmesi esnasında ise,** kutuplu bastırma devresi, eleman uçlarındaki gerilimin yükselme hızı du/dt'yi ve maksimum değeri U_m 'yi sınırlar. Böylece, güç elemanı hem **aşırı elektriksel değerlere** karşı korunur hem de elemanın **anahtarlama kayıpları** büyük ölçüde azalır.